

KONTRA

Κοινωνική Ασφάλιση
**«Σοφά» ζόμπι
στην υπηρεσία του
κεφαλαίου**

ΣΕΛΙΔΑ 9

ΠΟΛΥΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ
**Οι Τσιπροκαμμένοι
φουντώνουν τη
φοροδιαφυγή**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Προσχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού
**Κοινωνικός...
νεοφιλελευθερισμός**

ΣΕΛΙΔΑ 7

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
**Φτιασιδώματα της
παλιάς συνταγής**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Παλαιστίνη
**Ηρωική αντίσταση στη
σιωνιστική κατοχή**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Τουρκία
**Ο λαός γνωρίζει ποιοι
είναι οι τρομοκράτες**

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 840 - 17 Οκτώβρη 2015

www.eksegersi.gr

Το πολυ-νομοσχέδιο είναι μόνο η αρχή

ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Scripta... Verba...

Πρέπει να περιμένουμε. Αυτή τη στιγμή δεν έχουμε κανένα λόγο να φοβόμαστε ότι θα υπάρξουν πισωγυρίσματα.

Κρίστοφερ Σμιντ (πρόεδρος γερμανικού ινστιτούτου RWI)

Προβοκάτσια, προβοκάτσια. Οι Γερμανοί βάλθηκαν να συκοφαντήσουν την κυβέρνηση που ασκεί πολιτική με... ταξικό πρόσημο.

Το πέμπτο σημείο αφορά το δημόσιο χρέος. Καλωσήρθατε στη θέση μας! Τι άλλο να σας πούμε, κύριε Τσίπρα; Καλωσήρθατε!

Φωτεινή Γεννηματά

Ατσα η Φώφη...

Αν σκέφτεσαι συχνά ότι είσαι ο νικητής, ενώ δεν είσαι, οι γιατροί θα σου πουν ότι πάσχεις από κρίση μεγαλείου. Αν, όμως, το κάνεις κάποιες στιγμές, ίσως είναι και μια πράξη ευθύνης, συναίσθησης δηλαδή των ευθυνών σου. Πάμε, λοιπόν, να μιλήσουμε σαν το 4% να ήταν 40%. Μικρότερη κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι. Το Ποτάμι το πιστεύει και θα προσπαθήσει να το κάνει πράξη.

Σταύρος Θεοδωράκης

Δεν μπορεί, κάτι πίνει αυτός και δεν μας το μαρτυράει.

Ξέρετε επίσης ότι είναι 45% η αποχή αυτών των εκλογών. Αυτό το 45% αποχή σημαίνει ότι ψήφισε το 55%. Συνεπώς 36% ο ΣΥΡΙΖΑ και 3,5% οι ΑΝΕΛ, σημαίνει ότι το ποσοστό σας στον λαό είναι 22%, κύριε Τσίπρα. Στους 100 Ελληνες εκπροσωπείτε τους 22, εάν θέλετε να σεβόμαστε τους αριθμούς.

Βασίλειος Λεβέντης

Συριζαίοι, γίνετε η χλεύη του Λεβέντη.

Η Ευρώπη χρειάζεται, επίσης, έναν νέο οικουμενικό ανθρωπισμό, ο οποίος θα ενώνει και θα εμπνέει χωρίς αποκλεισμούς και θα λαμβάνει τα ανώτερα ερείσματα και τα πρότυπα του από τις μεγάλες θρησκείες.

Γιάννης Αμανατίδης

Ο τιτανότεράστιος συριζαίος υφυπουργός κλέβει τη δόξα ακόμα και από τον Λεβέντη.

Σήμερα ξεκινάμε μια μεγάλη προσπάθεια για να αλλάξουμε και να μεγαλώσουμε τη Νέα Δημοκρατία. Αλλάζουμε πρώτα εμείς για να μπορέσουμε να εμπνεύσουμε τελικά και όλη τη χώρα.

Απόστολος Τζιτζικώστας

Τρίτος και καταϊδρωμένος, μετά από Γιωργάκη και Τσίπρα. Μένει να δούμε αν η συνταγή θα αποδώσει και στο χώρο της Δεξιάς.

Δεν είναι εύκολα μέτρα, είναι δύσκολα μέτρα, αλλά είναι απαραίτητα.

Δημήτρης Παπαδημούλης

Το εμπεδώσατε, συριζαίοι, ή να σας το ξαναπεί ο αντιπρόεδρος του ευρωκοινοβουλίου;

ΡΙΠΕΣ

◆ Τι μέλλον μπορεί να έχει η βιομηχανία μιας χώρας με αρμόδια υπουργό μια Θεοδώρα Τζάκρη; ◆ Το καλύτερο, απαντά η ίδια, ταυτίζοντας τον εαυτό της με τη βιομηχανία! ◆ Ο πρώην καλλιτεχνικός διευθυντής της θρυλικής «Φολκσμπίνε», ο σπουδαίος σκηνοθέτης Φρανκ Κάστορφ, απαιτούσε -για ευνόητους λόγους- να αναφέρεται το θέατρο με το πλήρες όνομά του ◆ Volksbühne am Rosa-Luxemburg-Platz ◆ Ευτυχώς, κατά την ομιλία του Μπαρουφάκη αναφέρθηκε ως σκέτο Volksbühne ◆ Ο Λεβέντης ζει με το όνειρο να τον καλέσει ο Τσίπρας στο Μαξίμου ◆ Γ' αυτό και καταψήφισε τις προγραμματικές δηλώσεις ◆ Ετσι και το δούμε κι αυτό, τον Λεβέντη σε επίσημη συνάντηση με τον Τσίπρα, θα τα έχουμε δει όλα ◆ «Ηρθε η ώρα να παραδοθούμε» είπε ο Τσίπρας στον Μπαρούφ, σύμφωνα με τη νέα «αφήγηση»

του τελευταίου ◆ Ο Μπαρούφ, όμως, μ' εκείνο το αγέρωχο ύφος του αντάρτη, απάντησε στον πανικόβλητο πρωθυπουργό: «Εγώ όχι» ◆ Και παραιτήθηκε ◆ Το γεγονός ότι από τις Βρυξέλλες είχαν διαμηνύσει στον Τσίπρα «διώξε τον μακάκα, να κάνουμε δουλειά» δεν έπαιξε κανένα ρόλο! ◆ Εντός Ελλάδας, πάντως, αυτά τα πιπεράτα αφηγήματα του Μπαρούφ έχουν αρχίσει να μην πιάνουν μπάζα ◆ Στην αλλοδαπή πουλάνε ακόμα ◆ Γιατί όχι; Εδώ για καμιά διετία πούλησε ο Γιωργάκης ◆ Η ποταμίσια Ταχιάου συνέγραψε κείμενο για ν' αποδείξει ότι ο βουλευτής «δεν βγαίνει» με τα λεφτά που παίρνει ◆ Ασε μας, κουκλίτσα μου, με τα κακά ριμέικ ◆ Όταν έχει προηγηθεί η δήλωση του τιτάνα Δάνη (κατά κόσμον Ιορδάνη Τζαμτζή), ότι οι βουλευτές ξεραίνουν το σκατό τους και το κάνουν παξιμάδι, τι να μας πεις εσύ; ◆ Σε όσους αναρω-

τούνται τι ρόλο παίζει ο Καλογήρου ως γενικός γραμματέας της κυβέρνησης, απαντάμε με τη φράση του Βαγγέλα ◆ «Αυτοφωράκιας» του Παππά ◆ Τα εισαγωγικά στη λέξη υποδηλώνουν την κατ' αναλογίαν εφαρμογή της ◆ Εν προκειμένω δε χρειάζεται κάποιος για να δικάζεται στο αυτόφωρο, αλλά κάποιος για να υπογράψει ◆ Ο Σαγιάς, ως μεγαλοδικηγόρος, πέντε «νομικούλια» τα ήξερε ◆ Είδατε κανέναν καπιταλιστή να ανησυχεί επειδή ο Τσακαλώτος μίλησε για οικονομική πολιτική με ταξικό πρόσημο; ◆ Επομένως, η δήλωση ανήκει στην αρμοδιότητα της στήλης ◆ Η οποία, ως παρατηρητική, διαπίστωσε πως ο Ευκλείδης δεν όρισε το πρόσημο ◆ Ταξικό πρόσημο είναι και το αστικό ◆ Ακόμα και ο Ευκλείδης μπορεί να κάνει τέτοια πρόστυχα λογοπαίγνια ◆ «Ηρθα να δω το γιο μου» είπε ο Ζουράρης στα εγκαίνια του μαγαζιού του

Τζιτζι ◆ Πάλι καλά που δεν είπε «μ' έπιασε μια βορβορώδης ψωλεκτασία και ήρθα» ◆ Ποιος καμάρωνε πίσω από τον μασκαρά (εκ του μεταμφιεσμένου) Τσίπρα στην άσκηση «Παρμενίων»; ◆ Ο βουλευτής των ΑΝΕΛ Δ. Καμμένος, ο υφυπουργός των 12 ωρών ◆ Πώς βρέθηκε εκεί; ◆ Ως προσκεκλημένος της συνεπώνυμης υπουργάρας, προφανώς ◆ Διότι η υπουργάρα και προεδράρα των ΑΝΕΛ ζει με την αγωνία μην του την κάνει έστω και ένας βουλευτής ◆ Γιατί άμα αρχίσει το ξήλωμα της κάλτσας, δε θέλει και πολύ για να τελειώσει ◆ Ο δήμαρχος της Ρώμης υποχρεώθηκε σε παραίτηση γιατί έκανε κάτι γλέντια με κολλητούς του και ζημίωσε το Δήμο 20.000 ευρώ ◆ Ψάξτε καλύτερα για άλλα σκάνδαλα που κρύβονται από πίσω ◆ Είναι σαν τον Αλ Καπόνε που τον έχωσαν στη φυλακή για φοροδιαφυγή ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ο βουλευτής του Περισού Στυλίου διακόπτει τον Λεβέντη την ώρα που μιλάει στη Βουλή. Ακολουθεί ο εξής διάλογος: ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Παρακαλώ, ηρεμήστε εσείς του ΚΚΕ. Είστε οι πιο «άτακτοι», αν είστε του ΚΚΕ, δεν ξέρω. Γιατί με είπατε «λαγός» εχθές. Θα φανεί ποιος είναι ο «λαγός». Με τον Μητσοτάκη ξέρουμε ποιος έκανε κυβέρνηση. Θα φανεί ο «λαγός» ποιος είναι. Η Ιστορία θα δείξει ποιος είναι ο «λαγός». ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Εκτός από «λαγός» είστε και αντικομμουνιστής! Ποιος εκτέθηκε; Ο γραφικός Λεβέντης ή ο «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε» Στυλίου;

ρακάλεσε ο Βασίλης Κοντόπουλος να ανοίξουμε το μαγαζί και εγώ σαν επαγγελματία έπρεπε να το ανοίξω. Εγώ είμαι για τον κόσμο. Και όταν μου ζητάνε να κάνω κάτι τέτοιο εγώ θα πρέπει να το κάνω!», είπε ο α(η)δός. Δεν έδωσε περισσότερες λεπτομέρειες (ως σωστός επαγγελματίας) αλλά τα δημοσιεύματα που πρωτοαποκάλυψαν την είδηση έλεγαν πως στο τραπέζι του προέδρου Πάνου καθόταν η σύζυγός του, ο υπουργός Παππάς με τη δική του σύζυγο (μες στη βαριά κοιλτούρα αυτό το παιδί), ο «γέροντα η ευχή» Νικολόπουλος (έφτιαχνε κλίμα ο άνθρωπος, αλλά οι συριζαίοι είναι αγνώμονες), η Κουντουρά,

ο Κουϊκ και οι γραμματείς του Καμμένου. Ο πρόεδρος Πάνος, μάλιστα, πήρε και το μικρόφωνο και τραγούδησε, ενώ οι υπόλοιποι τον έραιναν με λέλουδα. Και τι τραγούδησε; Το μοναδικό άσμα που ταίριαζε στη βραδιά. Τη μεγάλη επιτυχία του α(η)δού «Ο άνθρωπος σου». Αφιερωμένο εξαιρετικά στον πρόεδρο Αλέξη, με τον οποίο λίγη ώρα πριν είχαν ανέβει και πανηγύριζαν αγκαλιά στην εξέδρα του εκλογικού κέντρου του ΣΥΡΙΖΑ.

Κ Και μια που η είδηση επιβεβαιώθηκε επισημώς, να ρωτήσουμε τρία πραγματάκια: πόσο πήγε ο λογαριασμός της

πριβέ σκυλοκαψουροδιασκέδασης, ποιος τον πλήρωσε και αν κόπηκε απόδειξη. Γιατί αν υποψιαστούμε ότι η σεμνή τελετή ήταν προσφορά του «αυτοδημιουργητου επιχειρηματία» της νύχτας, υπάρχει πρόβλημα, όπως αντιλαμβάνεστε. Τι λέει επ' αυτού ο «Ιαβέρης των φοροφυγάδων» αναπληρωτής υπουργός Τρύφων;

Κ «Γιατί από την ΑΕΚ δεν λείπει ένα φωτογραφικό άλμπουμ με γραβατοφορεμένους παράγοντες, αλλά τα πολλά χρήματα που απαιτούνται για

την κατασκευή του γηπέδου». Το έγραψε αθλητικογράφος των «Νέων», απ' αφορμή τη συνάντηση των ανθρώπων του Μελισσανίδη με τη Δούρου.

Κ «Ηρθε η ώρα να αφήσουμε στη λήθη το Grexit και να εστιάσουμε στο Greform (Greece-reforms), αποδεικνύοντας την ισχυρή μεταρρυθμιστική μας βούληση». Όταν ο υφυπουργός Αμανατίδης αφήνει τα της Ορθοδοξίας, που είναι η ειδικότητά του, και αρχίζει τη λεξιπλαστική παπαρολογία, το αποτέλεσμα είναι ξεκαρδιστικό.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Κύριε Πρόεδρε, η βιομηχανία σιωπούσε είκοσι χρόνια. Νομίζω ότι της αξίζουν δύο λεπτά (...) Για την κατανόησή σας παρακαλώ και του Σώματος, καθώς πρώτη φορά ακούγονται τα πράγματα αυτά (...) Η χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έπεσε πραγματικά από την ευρωπαϊκή ώρα το 2009. Ηρθε η ώρα να σηκωθούμε, ήρθε η ώρα για την εφαρμογή ενός σχεδίου βιομηχανικής ανασυγκρότησης. Προς αυτόν τον στόχο θα προχωρήσουμε αταλάντευτα.

Θεοδώρα Τζάκρη

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

17/10: Ημέρα για εξάλειψη φτώχειας, ημέρα κακοποιημένων παιδιών, Μαλάουι: Ημέρα μητέρας
17/10/1947: Εκτέλεση δέκα μελών ΟΠΛΑ (Θεσσαλονίκη) 17/10/1977: Δυτικογερμανοί κομάντος σκοτώνουν τέσσερις άραβες αεροπειρατές (Σομαλία) που απαιτούσαν απελευθέρωση φυλακισμένων της RAF 18/10: Ημέρα γραβάτας, ημέρα κατά εμπορίας ανθρώπων 18/10/1969: Επτά βόμβες (Αθήνα), ελαφρός τραυματισμός έξι περαστικών (ΕΔΚ) 18/10/1972: Καταδίκες τεσσάρων Γερμανών «Κινήματος 20ής Οκτώβρη»
18/10/1977: Δολοφονία Andrea Baader, Gundruin Ensslin, Jan Carl Raspe στις φυλακές Στάμχαϊμ (Γερμανία) 18/10/1978: Τέσσερις βόμβες ακροδεξιών σε δικαστήρια και καταστήματα με σοβιετικά προϊόντα 18/10/1980:

Βόμβα στο ΙΚΑ (ΕΛΑ) 19/10: Μαυριτανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 19/10/1977: Εκτέλεση Χανς Μάρτιν Σλάγιερ (RAF) 20/10: Ημέρα ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας, ημέρα κατά οστεοπόρωσης, ημέρα στατιστικής, ημέρα μακεδονικού αγώνα, Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1944), Κένυα: Ημέρα Jomo Kenyatta
20/10/1977: Δολοφονία Χρήστου Κασίμη (ΑΕΓ) 20/10/1977: Βόμβα στο γερμανικό προξενείο Πάτρας 20/10/1986: Βόμβα στο ΙΔ' ΑΤ (ΕΛΑ) 21/10: Αγγλία: Ημέρα Trafalgar (1805), Ονδούρα: Ημέρα στρατού (1956), Σομαλία, Σουδάν: Ημέρα επανάστασης (1964) **21/10/1952: Ο Νίκος Ζαχαριάδης δηλώνει «τι Πλαστήρας, τι Παπάγος, όλοι οι σκύλοι μια γενιά»** 21/10/1977: Πυροβολισμοί εναντίον

αστυνομικού σταθμού (RAF) 21/10/1977: Διαδηλώσεις σε Ρώμη, Φλωρεντία, βόμβες σε Παρίσι, Πον Μαυρί, Τουλούζ, Λιμόζ, Νανσύ, Γένοβα, Μιλάνο, Βερολίνο, γερμανικό προξενείο Μαδρίτης, γερμανικά προξενία Ολλανδίας 22/10: Ημέρα τραυλισμού, Βατικανό: Εθνική γιορτή, Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα βετεράνων 22/10/1977: Μεγάλες διαδηλώσεις σε εννιά ιταλικές πόλεις, βόμβες, πυρπολήσεις αυτοκινήτων, 24 τραυματίες 23/10: Ημέρα οικολογικού χρέους 23/10/1931: Μεταφορά Αρη Βελουχιώτη και εβδομήντα άλλων εξόριστων στη Γαύδο **23/10/1948: Αθώωση δολοφόνων Γ. Ζέβγου** 23/10/1953: Απόλυση κομμουνιστών δημοτικών συμβούλων Θεσσαλονίκης και 32 κοινοτήτων 23/10/1998: Ο ανθυπασιτυνός Κυριάκος Βαντούλης σκοτώνει τον 17χρονο γιουγκοσλάβο μαθητή Μάρκο Μπουλάτοβιτς (Θεσσαλονίκη).

Το «ματσάκι» έγινε ντέρμπι

Ελα τώρα που τους πείραξαν τα «γαλλικά» του Βαγγέλα. Όταν θύμωνε ο ιδρυτής της ΝΔ, ο Κ. Καραμανλής ο Α', κοκκίνιζαν από ντροπή ακόμα και τα τσιμέντα. Το «Αμαλία σκάσε», με το οποίο απευθυνόταν στη σύζυγό του (που δεν άντεξε το «σκασμό» και τον παράτησε) ήταν κόσμιο μπροστά στους χαρακτηρισμούς με τους οποίους στόλιζε τους υπουργούς του και τα στελέχη της ΕΡΕ και μετά της ΝΔ. Ένας παλιός φίλος από τη Θεσσαλονίκη, πιτσιρικάς βοηθός υδραυλικού, διηγούνταν ότι έμεινε για μια ώρα κλεισμένος μέσα σε μια τουαλέτα στο «παλατάκι», επειδή απέξω άκουγε τον Καραμανλή να στολίζει με «γαλλικά» κάποιους υπουργούς και φοβόταν να βγει. «Ο μάστορας δεν έβριζε έτσι» διηγούνταν ο φίλος. Όταν, λοιπόν, ο Βαγγέλας στολίζει με «γαλλικά» τον Παπαμιμικό και τον Τσιμάρρα («αρχ...ι», «μαλ...α», «μου...ανο», «θα σας γα...ω» κτλ.) δεν πρωτοτυπεί. Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι με παρόμοια «γαλλικά» είχε λούσει πριν μερικά χρόνια, δημόσια, μέσα στη Βουλή, και τον νυν πρόεδρο της Δημοκρατίας. Άλλο είναι το θέμα και όχι τα «γαλλικά» του Βαγγέλα.

Η εικόνα του «μεταβατικού προέδρου» να εισβάλλει μαινόμενος στο χώρο που συνεδριάζει η κεντρική εφορευτική επιτροπή της ΝΔ και να τα κάνει που@@ να, στολίζοντας με το απαράμιλλο γαλλικό λεξιλόγιό του όποιον τολμούσε ν' αρθρώσει κουβέντα, αποτελεί την καλύτερη απόδειξη για το ότι το «ματσάκι» έγινε ντέρμπι. Ο περίπατος που ο Βαγγέλας πίστευε ότι θα κάνει και τον ήθελε σύντομο, για να μην πολυκουραστεί, έχει ήδη μετατραπεί σε σκληρό μαραθώνιο.

Γιατί έγινε το πατιρντί της περασμένης Τρίτης; Γιατί ο

Βαγγέλας είχε μεν κερδίσει την πρόταση για στήσιμο λιγότερων καλπών σε σχέση με την προηγούμενη φορά, όμως δεν κέρδισε την πρόταση για καθιέρωση «εισιτήριου» 20 ευρώ για όποιο νέο «μέλος» της ΝΔ θα ήθελε να ψηφίσει. Το κογκλάβιο της εφορευτικής κατέληξε στο τρίευρο για παλιά και νέα μέλη. Επιπλέον, ο Βαγγέλας ζητούσε άλλη διαδικασία και για την επιλογή της εταιρίας που θα οργανώσει μηχανογραφικά την εκλογή αρχηγού. Συμπέρασμα: ο Βαγγέλας φοβάται τους «χαβαλέδες» που θα πληρώσουν το αντίτιμο ενός καφέ και θα ψηφίσουν Τζιτζιμπουμπόσκους. Ενώ με σχετικά ελεγχόμενο εκλογικό σώμα, θεωρεί ότι ο ίδιος έχει περισσότερες πιθανότητες να κόψει πρώτος το νήμα και να πάει με άλλον αέρα στο δεύτερο γύρο.

Βγάζοντας τους φόβους του προς τα έξω, ο Βαγγέλας διέπραξε ήδη το δεύτερο σοβαρό λάθος τακτικής και ξεκινά την κούρσα με σοβαρό «χάντικαπ». Το πρώτο λάθος ήταν όταν σχεδίασε μια διαδικασία fast track, θεωρώντας πως μ' αυτό τον τρόπο οι αντίπαλοί του δε θα προλάβουν να ετοιμαστούν κι αυτός, με τη φόρα της προεκλογικής περιόδου και με προίκα τα καλά λόγια που είπαν όλοι για την περίοδο της μεταβατικής προεδρίας του, θα κερδίσει χαλαρά. Και ξαφνικά, διαπίστωσε ότι ο Τζιτζικώστας «πουλάει» χωρίς κανείς να έχει ακούσει καν τη φωνή του. Πουλάει σαν εικόνα: νέος, μαλλί λαδωμένο και καρφάκια, γυαλάκια, ωραία σύζυγος, το πρότυπο του «μέσου οννεδότη», όπως γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο.

Ετσι, ο Βαγγέλας ανέκρουσε πρύμναν και δέχτηκε να πάει η εκλογή πίσω (22 ο πρώτος γύρος και 29 Νοέμβρη ο δεύτερος γύρος), προσδοκώντας ότι στο με-

ταξύ ο Τζιτζι θα μιλήσει και θα φανεί η πολιτική κενότητά του. Την ίδια στιγμή, όμως, αυτός που το έπαιζε άνετος και «λαρτζ» («ό,τι θέλουν, όπως το θέλουν») άρχισε να εγείρει ως μείζονα ζητήματα τον αριθμό των καλπών που θα στηθούν (επικαλούμενος μάλιστα το γελοίο επιχείρημα ότι το κόμμα θα πέσει οικονομικά έξω!) και το «εισιτήριο» που θα κληθούν να πληρώσουν οι νέοι ψηφοφόροι. Όταν είδε ότι οι άλλοι τα έβρισκαν, εισέβαλε ως ταύρος εν υαλοπλείω, τους

Πολιτική ξεφτίλα

«Η προεκλογική μας καμπάνια αναπτύχθηκε σε τρεις φάσεις. Η πρώτη είχε στόχο να αναδείξει τα διλήμματα. Η δεύτερη είχε στόχο την προβολή του έργου του επταμήνου. Η τρίτη και τελευταία, αναδείκνυε τα ισχυρά μας σημεία, όπως τα ζητήματα της διαφάνειας και διαπραγματεύσεως και κυρίως το πρόσωπο του Προέδρου».

Το απόσπασμα είναι από την απόφαση της κεντρικής επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ, που συνεδρίασε το περασμένο Σαββατοκύριο. Με τον κυνισμό ενός καθαρόαιμου αστικού κόμματος δεν ομολογούν απλώς αυτό που όλοι είδαμε, αλλά καμαρώνουν κιόλας που η εκλογική τους καμπάνια κορυφώθηκε αναδεικνύοντας κυρίως το πρόσωπο του Τσίπρα.

Δεν είναι μόνο ξένο προς κάθε αριστερή ηθική αυτό, αλλά αποτελεί και μια απόδειξη για τον κάλπικο χαρακτήρα των πρόσφατων εκλογών. Τσίπρας εναντίον Μειμάράκη ήταν το τελικό διλήμμα που τέθηκε στους εκλογείς. Ποιος από τους δυο μπορεί να εφαρμόσει καλύτερα το Μνημόνιο-3; Ο λαμπερός σαραντάρης με το ωραίο χαμόγελο ή ο φαλακρός μυστακοφόρος που δεν ξέρει ούτε να χαμογελάει;

Κλείσιμο του ματιού

«Στην πορεία προς το Συνέδριο, αλλά και μετά από αυτό, ο ΣΥΡΙΖΑ θα επιδιώξει να ανοίξει διαύλους επικοινωνίας και συνεννόησης και με συντρόφους και συντρόφισσες που αδρανοποιήθηκαν ή αποχώρησαν από το κόμμα και δεν προσχώρησαν σε άλλους πολιτικούς οργανισμούς».

Βλέποντας το ναυάγιο της ΛΑΕ, οι Τσιπραίοι κλείνουν το μάτι σε όσους αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ και τους καλούν να επιστρέψουν. Δεν τους υπόσχονται, βέβαια, ότι θα σφάξουν και «τον μόσχον τον σιτευτόν» για να γιορτάσουν την επιστροφή των σωτών, αλλά η ανοιχτή πρόσκληση αρκεί. Όσοι αναζητήσαν μια νέα πολιτική καριέρα στη ΛΑΕ (περί πολιτικής καριέρας πρόκειται, αρχές δεν υπάρχουν) έχουν μια ευκαιρία να το ξανασκεφτούν και να επιστρέψουν εκεί που είχαν ξεκινήσει την καριέρα τους.

στόλισε κανονικά, πήρε τους δικούς του και έφυγε, δείχνοντας σε όλο τον κόσμο πια, ότι δε φοβάται απλώς, αλλά είναι κυριολεκτικά χεσμένος.

Αφού έγινε της που@@@νας την Τρίτη, την Τετάρτη συναντήθηκαν οι τέσσερις υποψήφιοι και ανακοίνωσαν ότι στέλνουν «ένα ξεκάθαρο μήνυμα ενότητας της Παράταξης, διαφάνειας της διαδικασίας και πιστής τήρησης του Καταστατικού!» Κι εμείς περιμένουμε το επόμενο διασκεδαστικό επεισόδιο.

Η Φώφη κάνει «δουλίτσα»

Το περιεχόμενο του «συνεδρίου» δεν έχει σημασία. Σημασία έχει ποιοι μαζεύονται για να τα πουν και τι διεργασίες γίνονται στο παρασκήνιο. Η Διαμαντοπούλου, λοιπόν, με εργαλείο το «μαγαζί» που έχει στήσει, συνεργάζεται με ένα άλλο think tank (FEPS) και φέρνουν στην Ελλάδα τον άλλοτε κραταιό πρωθυπουργό της Ιταλίας Μάσιμο Ντ' Αλέμα, που είναι πρόεδρος του FEPS. Κάθε ξεπεσμένος πρώην στήνει ένα τέτοιο «μαγαζί», όχι μόνο για να κάνει παρεμβάσεις στην πολιτική, αλλά και για να κονομάει. Μπίζνα είναι, εκτός των άλλων.

Η Διαμαντοπούλου μαζί με τον Ντ' Αλέμα μίλησαν παρέα στο τέλος (για μια ώρα) συνοψίζοντας τα συμπεράσματα. Προηγουμένως, πέρασαν από το βήμα ο Σταύρος Θεοδωράκης (για μισή ώρα) και η Φώφη Γεννηματά (επίσης για μισή ώρα). Λεπτομέρεια, όχι χωρίς σημασία: ο Θεοδωράκης μίλησε το μεσημέρι (14:30-15:00), ενώ η Φώφη μίλησε το απόγευμα, αμέσως πριν τους Διαμαντοπούλου-Ντ' Αλέμα (χωρίς να παρεμβληθεί άλλος ομιλητής).

Η Διαμαντοπούλου, βέβαια, συνεχίζει να κάνει το παιχνίδι με το «μαγαζάκι» της. Αν θέλει, όμως, να επιστρέψει στην ενεργή πολιτική μπορεί να το κάνει τώρα, όσο επικεφαλής στο ΠΑΣΟΚ είναι η «ακίνδυνη» Φώφη. Στο παρασκήνιο γίνεται παζάρι, όπως και με άλλους πρώην πασόκους (π.χ. Ραγκούσης). Ο Θεοδωράκης, αντίθετα, σύρεται εκών-άκων σ' ένα χώρο όπου δεν μπορεί να λάμψει και χωρίς να έχει να πει τίποτα το καινούργιο. Σύρθηκε κυριολεκτικά «ως πρόβατον επί σφαγής», για να του θυμίσουν πως ή θα μπει στη «Δημοκρατική Συμπράταξη» ή θα εξαιρεωθεί πολιτικά, ενώ θα πέσει στα τάρταρα και το κασέ που είχε ως τηλεδημοσιογράφος του μελό και των «ειδικών αποστολών».

Ο γάιδαρος και η ουρά

«Φάγαμε το γάιδαρο και μας έμεινε η ουρά», έλεγε ο Παπαδημούλης στον Χατζηνικολάου, εξηγώντας ότι το τρίτο Μνημόνιο είναι εμπορσοβαρές, το 60% των μέτρων θα παρθεί μέχρι το Δεκέμβρη και μετά θα μένουν λίγα!

Οι συριζαίοι έχουν ξεπεράσει σε κυνισμό τους προηγούμενους, φτάνοντας στο σημείο να διαφημίζουν το «εμπροσθοβαρές» του Μνημονίου-3 ως θετικό γεγονός. Το Μνημόνιο-3 ήρθε να προστεθεί στα δύο προηγούμενα, τα μέτρα των οποίων παραμένουν. Και τα μέτρα του Μνημονίου-3, που πράγματι θα ολοκληρωθούν στην πλειοψηφία τους τους επόμενους μήνες, θα παρθούν για να μείνουν και όχι για να καταργηθούν.

Ο ελληνικός λαός έφαγε το γάιδαρο, θα φάει και την ουρά, αλλά δε θα μπορεί να τα χωνέψει και να τα αποβάλει. Θα κάθονται σαν πέτρα στο στομάχι του για πολλά χρόνια, μέχρι ν' αποφασίσει να τα ξεράσει, με το μοναδικό τρόπο που γίνονται αυτές οι δουλειές: βγαίνοντας μαχητικά στους δρόμους του αγώνα και φέρνοντας τα πάνω κάτω.

Αρκεί το ροτέισον;

Ο Νικολόπουλος ανακοίνωσε ότι επανενεργοποιεί το... Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα (δηλαδή τον εαυτό του) και πλέον θα έχει «αυτόνομη και αδέσμευτη πορεία στη Βουλή και στην κοινωνία», ξεκινώντας από την καταψήφιση άρθρων του πολυνομοσχεδίου με τα προσπατούμενα. Δεν έγινε υφυπουργός και τα βάζει με τον Καμμένο, που δεν έβαλε βέτο στον Τσίπρα απαιτώντας την υφυπουργοποίησή του. Αντίθετα, ο Δ. Καμμένος, που υφυπουργοποιήθηκε για 12 ώρες, φιγουράριζε πίσω από τον συνεπώνυμο αρχηγό του και τον Τσίπρα στην άσκηση Παρμενίων. Καταπώς φαίνεται, ο αρχηγός Καμμένος τον έχει από κοντά, πείθοντάς τον ότι δεν φταίει αυτός για το ξωπέταγμά του από την κυβέρνηση.

Τι μπορεί να κρατήσει ενωμένη την κοινοβουλευτική ομάδα των ΑΝΕΛ; Το ροτέισον σε θέσεις υφυπουργών. Αρκεί, όμως, μόνο το ροτέισον, όταν δεν μπορεί να είναι απεριόριστο; Όταν υπάρχουν μέλη της κυβέρνησης που με τίποτα δε θα ήθελαν ν' αφήσουν τις θέσεις τους και να περάσουν στον πάγκο, όπως ο Κουϊκ, η Κουντουρά και η Κόλλια-Τσαρούχα; Από την άλλη, μπορεί να έχουν υπουργικές φιλοδοξίες κάποιοι βουλευτές όπως ο Κόκκαλης από τη Λάρισα, ο Λαζαρίδης από το Κιλκίς, ο Κατσίκης από την Αττική, που εκλέχτηκαν γιατί στις δικές τους περιφέρειες «κάθισε» η μπίλια της εκλογικής ρουλέτας; Υπό την προοπτική της μεταπήδησής τους στη ΝΔ, ακόμη και αυτοί μπορεί να εγείρουν αξιώσεις υπουργοποίησής τους στον επόμενο αρχηγό. Ο Καμμένος, λοιπόν, βρίσκεται στη δύσκολη θέση ενός προπονητή που κράτησε μεν την ομάδα στην κατηγορία, όμως δεν μπορεί να την κοουτσάρει, γιατί όλοι θέλουν να παίζουν και οι θέσεις στην ομάδα είναι οι μισές.

Πολλά θα εξαρτηθούν από τις εξελίξεις στη ΝΔ. Μόλις τελώσει το σκυλοφάγωμα και βγει νέος αρχηγός, θεωρείται βέβαιο πως αυτός θα επιδιώξει διεμβόληση του κόμματος Καμμένου. Και θα έχει άφθονα επιχειρήματα για να πείσει διάφορους βουλευτές. Αν αυτή τη φορά ο Καμμένος έσωσε την παρτίδα στην τελευταία αγωνιστική, την επόμενη φορά δε θα τα καταφέρει. Οπότε, ο σάζων εαυτόν σωθήτω...

Αρχηγός σε κατάσταση νευρικής κρίσης

Αν ο Καμμένος έχει το αβαντάζ της συμμετοχής στη νομή της κυβερνητικής εξουσίας για να κρατήσει ενωμένη την κοινοβουλευτική του ομάδα, ο Θεοδωράκης δεν έχει ούτε αυτό. Το επιχείρημα «δε χάσαμε, αλλά ο κόσμος δεν μας κατάλαβε γιατί είμαστε πολύ μπροστά» προκαλεί γέλια ακόμα και στους πιο πιστούς ακόλουθους του «επικεφαλής». Όλοι ξέρουν ότι το Ποτάμι υπέστη συντριβή και πως την επόμενη φορά θα έχει την τύχη της ΔΗΜΑΡ, αν δοκιμάσει να πάει στις εκλογές αυτόνομα. Γι' αυτό και οι πιέσεις που ασκούνται έχουν συγκεκριμένες κατευθύνσεις. Μια μικρή μερίδα «αλλοιθωρίζει» προς τον ΣΥΡΙΖΑ, ενώ οι περισσότεροι «δείχνουν» τη Δημοκρατική Συμπράταξη της Φώφης, η οποία ετοιμάζε-

ται να εξελιχτεί σε μετωπικό σχήμα, στο οποίο θα μπορούν να συμμετάσχουν όλα τα σχήματα και οι «μούρες» του χώρου της «κεντροαριστεράς».

Πώς απαντά ο Θεοδωράκης; Επιτίθεται λυσσασμένα ενάντια όχι μόνο στον ΣΥΡΙΖΑ αλλά και στο ΠΑΣΟΚ (!) και οργανώνει συσκέψεις ανά την Ελλάδα για να προετοιμάσει συνέδριο του Ποταμιού. Στις συσκέψεις μαζεύονται μετά βίας μερικές δεκάδες νοματαίοι, ενώ ο «επικεφαλής» παίρνει τις ρούγες, πάει σε εμποροπληγύρεις, βγάζει «σέλιφι» με πιτσιρικάδες και δοκιμάζει κοψίδια (τα οποία βρίσκει πάντοτε πεντανόστιμα). Κάνει και προβλέψεις, που είναι το φόρτε του ως γνωστόν (ποιος δε θυμάται τη μεγαλοφυή πρόβλεψή του στις Βρυξέλλες; «Απόψε ή θα έχουμε συμφωνία

ή δε θα έχουμε συμφωνία»!). Στα Γιάννινα προέβλεψε ότι η κυβέρνηση «δεν έχει τους ανθρώπους» (ενώ αυτός...) και γι' αυτό του χρόνου θα έχουμε πάλι εκλογές, στις οποίες προφανώς το Ποτάμι θα σκίσει. Την έπεσε και στο ΠΑΣΟΚ, κατηγορώντας το ότι... κλέβει τις ιδέες του Ποταμιού.

Όπως εύκολα γίνεται αντιληπτό, ο άνθρωπος βρίσκεται σε κατάσταση νευρικής κρίσης. Δεν είχε συνειδητοποιήσει ότι οι μιντιάρχες τον χρησιμοποίησαν σαν πυροτέχνημα και τώρα τον πετάνε στα σκουπίδια, όπως μετά την εκτόξευση του πυροτεχνήματος πετάει κανείς τον άχρηστο εκτοξευτήρα του. Γι' αυτό και ο Λυκούδης με την παρέα του, δηλαδή η μόνη στοιχειωδώς συγκροτημένη ομάδα μέσα στο Ποτάμι, δε δίνουν καμιά

σημασία στον «επικεφαλής» και κινούνται αυτόνομα. Ήδη, οι «ΜΕΤΑρρυθμιστές» εμφανίστηκαν και πάλι στο προσκήνιο, ενώ ο Λυκούδης, με το γνωστό σιγανοπαπιστικό υφάκι του ανθρώπου που προσπαθεί να είναι αντικειμενικός, εξηγεί ότι το Ποτάμι συνετρίβη επειδή εμφανιζόταν πρόθυμο να συνεργαστεί είτε με τον ΣΥΡΙΖΑ είτε με τη ΝΔ, ανάλογα με το ποιος θα βγει πρώτος.

Δεν ξέρουμε αν θα φτάσει σε συνέδριο το Ποτάμι, όμως και να φτάσει, ο Λυκούδης και η παρέα του θα πάνε την ατζέντα εκεί που θέλουν. Θα χτυπήσουν την προεκλογική τακτική του Θεοδωράκη και θ' ανοίξουν την προοπτική της «μεγάλης κεντροαριστεράς». Το μόνο βέβαιο είναι ότι δε θα πλήξουμε.

ΟΗΕ

Οι Ταλιμπάν ελέγχουν περισσότερη έκταση από ποτέ

Σύμφωνα με στοιχεία και συνεντεύξεις από μεγάλο αριθμό τοπικών αξιωματούχων που συγκεντρώθηκαν στις αρχές Σεπτεμβρίου από τον ΟΗΕ, η εξέγερση των Ταλιμπάν από το 2001 έχει επεκταθεί σε μεγαλύτερη από κάθε άλλη φορά έκταση του Αφγανιστάν. Τα στοιχεία αυτά αποκαλύπτουν ότι το επίπεδο απειλής από τους Ταλιμπάν στις μισές περίπου περιοχές της χώρας είναι «ψηλό» ή «ακραίο».

Η έκθεση του ΟΗΕ, η οποία διανεμήθηκε στις χώρες που πήραν μέρος στον πόλεμο του Αφγανιστάν, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την εκτίμηση του αμερικάνου διοικητή, του στρατηγού Τζον Κάμπελ, κατά την κατάθεσή του στο Κογκρέσο στις 6 Οκτώβρη, ο οποίος, μεταξύ άλλων, υποστήριξε ότι: «Οι αφγανικές δυνάμεις ασφάλειας έχουν επιδείξει θάρρος και ευελιξία. Αντέχουν. Η αφγανική κυβέρνηση διατηρεί τον έλεγχο της Καμπούλ, του αυτοκινητόδρομου Ενα, των επαρχιακών πρωτευουσών και σχεδόν όλων των περιφερειακών κέντρων. Οι αφγανικές δυνάμεις ασφάλειας έχουν ακυρώσει όλα σχεδόν τα κέρδη των Ταλιμπάν στη βόρεια επαρχία Χέλμαντ. Έχουν ανακαταλάβει τη Musa Qala και κρατούν άλλες περιοχές, όπως τη Sangin και την Kajaki, που απειλούνταν».

Ομως, αφγανοί αξιωματούχοι σε πολλές περιφέρειες που δέχονται επιθέσεις από τους Ταλιμπάν περιγράφουν μια σημαντικά διαφορετική κατάσταση. Ακόμη και ο αυτοκινητόδρομος Ενα, ένας περιφερειακός δρόμος που συνδέει όλες τις σημαντικές πόλεις της χώρας, έχει γίνει επικίνδυνος, γιατί εδώ και καιρό οι Ταλιμπάν τον κλείνουν επανειλημμένα ή στήνουν ενέδρες, με αποτέλεσμα το μεγαλύτερο μέρος του να μην χρησιμοποιείται πλέον από τους περισσότερους κυβερνητικούς αξιωματούχους. Επίσης, σε πολλές περιοχές που τυπικά είναι υπό κυβερνητικό έλεγχο, όπως για παράδειγμα η Musa Qala στην επαρχία Χέλμαντ και η Charchino στην επαρχία Ορούζγκαν, οι κυβερνητικές δυνάμεις κρατούν μόνο τα κυβερνητικά κτίρια στο κέντρο της περιοχής, τα οποία είναι υπό συνεχή πολιορκία από τους αντάρτες. «Δεν έχουμε κανένα τρόπο να αποδράσουμε», δήλωσε, σύμφωνα με την έκθεση, ο Ουαλί Νταντ, ο αστυνομικός διοικητής στην Charchino, όπου 400 αστυνομικοί έχουν περικυκλωθεί και καθηλωθεί για μήνες. «Αν βρούμε κάποιο τρόπο να αποδράσουμε, δεν θα μείνω ούτε δευτερόλεπτο στην περιοχή. Η κυβέρνηση δεν καταφέρνει να κυβερνήσει και είναι καλύτερο να αφήσουμε τους Ταλιμπάν να κυβερνήσουν». Παρόμοια είναι η κατάσταση και στη Musa Qala, όπου η κυβέρνηση ελέγχει μόνο το κυβερνητικό κτιριακό συγκρότημα της περιοχής.

Σύμφωνα με την προαναφερόμενη έκθεση του ΟΗΕ, έχει αυξηθεί η ταχύτητα με την οποία απλώνεται η εξέγερση των Ταλιμπάν σε πολλές περιοχές της χώρας όπου στο παρελθόν η παρουσία τους ήταν μικρή, όπως για παράδειγμα στο βόρειο Αφγανιστάν. Γεγονός που ανάγκασε την UNAM

(United Nations Assistance Mission) να εκκενώσει τέσσερα από τα δεκατρία επαρχιακά γραφεία της. Και τα τέσσερα στο βόρειο Αφγανιστάν.

Λόγω του «υψηλού» ή «ακραίου» επιπέδου της απειλής από τους Ταλιμπάν που αντιμετωπίζουν οι μισές περίπου περιοχές του Αφγανιστάν, ο ΟΗΕ δεν επιτρέπει στο προσωπικό του να ταξιδεύει προς αυτές ή μέσω αυτών των περιοχών. Στις περιοχές με «ακραίο» επίπεδο απειλής είτε δεν υπάρχει καθόλου κυβερνητική παρουσία είτε αυτή περιορίζεται μόνο στην πρωτεύουσα της περιοχής. Υπάρχουν 38 τέτοιες περιοχές διάσπαρτες σε 14 από τις 34 επαρχίες της χώρας. Αν σ' αυτές προστεθούν και οι περιοχές με «υψηλό» επίπεδο απειλής, τότε συνολικά, στις 27 από τις 34 επαρχίες του Αφγανιστάν υπάρχουν περιοχές όπου το επίπεδο απειλής έχει χαρακτηριστεί «υψηλό» ή «ακραίο», σύμφωνα με

τα στοιχεία του ΟΗΕ. Για παράδειγμα, στην επαρχία Ορούζγκαν στο νότιο Αφγανιστάν, στις τέσσερις από τις πέντε περιοχές το επίπεδο απειλής θεωρείται «υψηλό» ή «ακραίο» και μόνο στην πρωτεύουσα, την Ταρινκότ, το επίπεδο απειλής χαρακτηρίζεται «ουσιαστικό». Γι' αυτό και πολλοί τοπικοί αξιωματούχοι προβλέπουν ότι ίσως σύντομα η Ορούζγκαν θα είναι η πρώτη επαρχία που θα περάσει ολόκληρη υπό τον έλεγχο των Ταλιμπάν.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η έκθεση του ΟΗΕ βασίζεται σε στοιχεία που συγκεντρώθηκαν στις αρχές Σεπτεμβρίου, δηλαδή δεν έχει λάβει υπόψη την κατάληψη της Κουντούζ και τη ραγδαία αύξηση των επιθέσεων σε μια ευρύτερη περιοχή το τελευταίο διάστημα. Μια σύντομη αναφορά στα γεγονότα αυτά δίνει μια ακριβέστερη εικόνα της κατάστασης, που είναι πολύ πιο ζοφερή για την αφγανική

κυβέρνηση και το Λευκό Οίκο απ' αυτή που αποτυπώνεται στην έκθεση του ΟΗΕ.

Μετά από 15 μέρες σφοδρών συγκρούσεων μέσα και γύρω από την Κουντούζ, οι Ταλιμπάν αποχώρησαν από την πόλη παίρνοντας μαζί τους οχήματα και όλο τον υπάρχοντα οπλισμό. Με ανακοίνωσή τους στις 13 Οκτώβρη δήλωσαν ότι η απόφασή τους να αποχωρήσουν από την Κουντούζ δεν είναι σημάδι ήττας, διαβεβαίωσαν ότι μπορούν να καταλάβουν την πόλη όποτε θέλουν και εξήγησαν ότι εκτίμησαν ότι το καλύτερο για το στρατιωτικό συμφέρον τους είναι να ενισχύσουν τα χαράκωματα γύρω από την πόλη παρά να παραμείνουν στην πόλη, γιατί αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα περισσότερες απώλειες μαχητών και μη αναγκαία σπατάλη πυρομαχικών.

Παράλληλα, κλιμακώνουν τις επιθέσεις τους στις γειτονικές με την Κουντούζ επαρχίες στο βόρειο Αφγανιστάν. Και συγκεκριμένα στις επαρχίες Takhar, Baghlan και Badakhshan, όπου έχουν ήδη καταλάβει περιοχές, σύμφωνα με ρεπορτάζ της Deutsche Welle (6/10/15), στο πλαίσιο της στρατηγικής τους να επεκτείνουν τον έλεγχό τους στη γεωστρατηγικής σημασίας αυτή περιοχή, πύλη εισόδου στην ενεργειακά πλούσια Κεντρική Ασία.

Ο επόμενος στόχος τους μετά την Κουντούζ είναι η πόλη Ghazni, πρωτεύουσα της ομώνυμης επαρχίας, 130 χλμ νοτιοδυτικά της Καμπούλ. Η πόλη αυτή είναι μικρότερη από την Κουντούζ αλλά εξίσου σημαντική, γι-

ατί βρίσκεται πάνω στον αυτοκινητόδρομο Ενα, που συνδέει την Καμπούλ με την υπόλοιπη χώρα. Τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές έχει συγκεντρωθεί μεγάλη δύναμη Ταλιμπάν γύρω από την πόλη, που κλιμακώνουν τις επιθέσεις τους και παράλληλα έχουν κλείσει τον αυτοκινητόδρομο διακόπτοντας την κυκλοφορία.

Εκτός του ότι η κατάληψη της Κουντούζ, με 300.000 πληθυσμό, έστω και για λίγες μέρες, συνιστά τη μεγαλύτερη στρατιωτική νίκη των Ταλιμπάν από την αμερικανική εισβολή το 2001 και ταυτόχρονα ισχυρό πλήγμα στον κυβερνητικό στρατό, την αφγανική κυβέρνηση και τους αμερικανούς πάτρωνές της, το πλήγμα γίνεται ακόμη βαρύτερο, γιατί χρειάστηκαν 15 μέρες σφοδρών συγκρούσεων, στις οποίες στο πλαίσιο του κυβερνητικού στρατού συμμετείχαν άντρες των Ειδικών Επιχειρήσεων του αμερικανικού στρατού, για να αποχωρήσουν οι Ταλιμπάν από όλη την πόλη. Τα γεγονότα αυτά, σε συνδυασμό με τη ραγδαία αύξηση και κλιμάκωση των επιθέσεων σε πολλά σημεία της χώρας, δείχνουν ότι μόνο ο βαρύς αφγανικός χειμώνας που έρχεται μπορεί να δώσει μια μικρή ανάσα στον κυβερνητικό στρατό, που αποδεικνύεται ανίκανος να αντιμετωπίσει και πολύ περισσότερο να νικήσει τους Ταλιμπάν. Γι' αυτό και έχει ανάψει τελευταία στα αμερικανονατοϊκά επιτελεία η συζήτηση για παράταση της παραμονής ή και αύξηση της δύναμης των αμερικανονατοϊκών στρατευμάτων κατοχής στη χώρα.

Η «δημοκρατία» εκδικείται

Εξι εργαζόμενους της Air France συνέλαβε η γαλλική αστυνομία την περασμένη Δευτέρα το πρωί, εισβάλλοντας στα σπίτια τους. Τους κατηγορεί ότι συμμετείχαν στα επεισόδια της προηγούμενης βδομάδας, με τη διάλυση της συνεδρίασης του διοικητικού συμβουλίου της εταιρίας, που θα αποφάσιζε 2.900 απολύσεις, και την επίθεση σε δύο ανώτατα στελέχη της Air France. Το «αστείο» είναι ότι οι έξι εργαζόμενοι ήταν μέλη της CGT (της πάλαι ποτέ «κομμουνιστικής» συνδικαλιστικής οργάνωσης), η οποία είχε σπεύσει από την πρώτη στιγμή να καταγγείλει τη βία «απ' όπου κι αν προέρχεται». Μετά τη σύλληψη των συνδικαλιστών της, η CGT εξέδωσε μία λακωνική δήλωση αλληλεγγύης στους συλληφθέντες (χωρίς να αναφέρει ότι είναι μέλη της), χωρίς να παραλείψει να ζητήσει παράλληλα να ανοίξει διάλογος με την εταιρία για το μέλλον της Air

France (<http://www.cgt.fr/> Solidarite-avec-les-salaries-

d-Air.html)!

Η αστυνομική επιχείρηση έγινε αφού εντοπίστηκαν από τα βίντεο ορισμένοι συμμετέχοντες στο περιστατικό. Οι μπάτσοι μπούκαραν στα σπίτια των τεσσάρων από αυτούς στις έξι το πρωί, ενώ λίγες ώρες αργότερα συνέλαβαν και τους άλλους δύο. Οι συλληφθέντες μπήκαν αμέσως στη φυλακή, μέχρι να εκδικαστεί η υπόθεσή τους (άγνωστο το πότε, για την ώρα), αλλά ο ένας αφέθηκε ελεύθερος αργότερα.

Δεν υπήρχε περίπτωση η γαλλική «δημοκρατία» (έστω και υπό σοσιαλδημοκρατική διοίκηση) να αφήσει αναπάντητη μια εκδήλωση εργατικής αντίστασης, που πήρε βίαιο χαρακτήρα. Αλλωστε, ο σημερινός πρωθυπουργός Μανουέλ Βαλς, όταν ήταν υπουργός Εσωτερικών, προσαυθούσε να μιμηθεί στις δηλώσεις του για «το νόμο και την τάξη» τον Σαρκοζί. Η γαλλική εργατική τάξη έχει μακρά παράδοση σε «εκτροπές» από το πλαίσιο

της αστικής νομιμότητας, γι' αυτό και ο μηχανισμός καταστολής έσπευσε να κινηθεί γρήγορα, σε μια προσπάθεια να στείλει τρομοκρατικό μήνυμα και στους εργαζόμενους της Air France και σε ολόκληρη την εργατική τάξη της Γαλλίας.

Η προσπάθειά τους, όμως, είναι μάταιη. Η δαμόκλειος σπάθη των απολύσεων εξακολουθεί να κρέμεται πάνω από τα κεφάλια των εργαζόμενων και μπορεί να πυροδοτήσει ανάλογα ξεσπάσματα και σύντομα μάλιστα. Γι' αυτό και οι προσπάθειες της κυβέρνησης από τη μια και των γραφειοκρατών συνδικαλιστών από την άλλη τέμνονται. Η κυβέρνηση αντιδρά με την πιο σκληρή καταστολή, που θυμίζει στους Γάλλους τις μέρες της ναζιστικής κατοχής, και οι εργατοπατέρες σπεύδουν να αποκηρύξουν την εργατική βία και να εγκλωβίσουν τους εργαζόμενους στη γνωστή τακτική του «διαλόγου», που οδηγεί στην ήττα.

Τουρκία

Ο λαός γνωρίζει ποιοι είναι οι τρομοκράτες

Την ίδια στιγμή που ο τούρκος πρωθυπουργός Αχμέτ Νταβούτογλου κήρυττε την έναρξη τριήμερου πένθους για τη δολοφονική επίθεση του περασμένου Σαββάτου κατά της διαδήλωσης των συνδικάτων για την ειρήνη, ονομάτιζε και τις οργανώσεις που υποπτεύεται ότι κρύβονται πίσω από αυτήν. Εκτός από το ISIS, ονόμασε το PKK, το DHKP-C και το MLKP, λέγοντας μάλιστα ότι είναι γνωστό σε όλους ότι οι παραπάνω οργανώσεις έχουν την ικανότητα να το κάνουν! Ισχυρισμός γελοίος, αφού όλοι γνώριζαν ότι στην εν λόγω διαδήλωση συμμετείχαν τόσο Κούρδοι από το HADEP (που ουσιαστικά λειτουργεί ως η νόμιμη πτέρυγα του PKK) όσο και αριστερές οργανώσεις και κόμματα (ένα εκ των οποίων, το ΕΜΕΡ, έχασε και μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του από την επίθεση).

Ο στόχος ήταν προφανής. Από τη στιγμή που δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η επίθεση αυτή ήταν **φασιστικού τύπου**, με αποτέλεσμα να πυροδοτηθεί λαϊκή οργή όχι μόνο στην Τουρκία αλλά και στο εξωτερικό, η απόδοση αυτής της ενέργειας συλλήβδην στις οργανώσεις που θεωρούνται «τρομοκρατικές» εξυπηρετεί απόλυτα την «αντιτρομοκρατική» πολιτική του τουρκικού κράτους, τώρα που η «αντιτρομοκρατική» υστερία του βρίσκεται στο φόρτε της (με την επανέναρξη του πολέμου κατά του PKK και τις συνεχείς διώξεις κατά των αριστερών οργανώσεων στην Τουρκία).

Βιαστική αναγνώριση

Για για να ενισχύσει την άποψη ότι πρόκειται για τρομοκρατική επίθεση με υπαίτιο κάποιον από τους παραπάνω, ο Νταβούτογλου ισχυρίστηκε ότι «υπάρχουν ισχυρές ενδείξεις» ότι την επίθεση διέπραξαν δύο βομβιστές αυτοκτονίας (<http://www.hurriyetdailynews.com/four-terror-groups-may-be-behind-ankara-attack-turkish-pm.aspx?PageID=238&NID=89684&NewsCatID=341>), ενώ -όπως αναφέρει η «Χουριέτ»- αυτό δεν είχε ξεκαθαριστεί ακόμα, καθώς υπήρχαν ειδικοί που θεωρούσαν ότι λόγω της έντασης της έκρηξης δε θα μπορούσαν να την πραγματοποιήσουν βομβιστές αυτοκτονίας (<http://www.hurriyetdailynews.com/ankara-twin-blast-in-three-questions.aspx?PageID=238&NID=89691&NewsCatID=341>).

Όλοι γνωρίζουν ότι, γενικά, επιθέσεις με βομβιστές αυτοκτονίας δε γίνονται από παρακρατικούς μηχανισμούς αλλά από τέτοιες οργανώσεις. Επομένως, κάθε σκέψη ότι πίσω απ' αυτή την ενέργεια μπορεί να κρύβεται το ίδιο το τουρκικό κράτος (ή κάποιοι μηχανισμοί του) διαγράφεται χωρίς δεύτερη κουβέντα, αν βρεθεί ότι υπαίτιοι της επίθεσης ήταν πράγματι βομβιστές αυτοκτονίας! Αν όμως πίσω από την επίθεση βρίσκεται το τουρκικό κράτος (όπως πολλός κόσμος μέσα στην Τουρκία πιστεύει), τότε δεν υπάρχει περίπτωση να λάμψει η αλήθεια όσες «λεπτομέρειες» και αν αποκαλυφθούν για την ταυτότητα των δραστών από την αστυνομία.

Μία χρήσιμη σύγκριση

Πόση βάση να δώσει κανείς στην «ταυτοποίηση» των δύο «βομβιστών», που δημοσιεύτηκε στον τουρκικό Τύπο; Υποτίθεται ότι κουβαλούσαν πέντε κιλά TNT ο καθένας, όμως ο αριθμός των θυμάτων είναι τεράστιος για τέτοια ποσότητα TNT. Κάνοντας μία σύγκριση με τη βομβιστική επίθεση που έγινε σε ναό της πρωτεύουσας της Ταϊλάνδης, Μπανγκόγκ, τον περασμένο Αύγουστο (<http://www.dnaindia.com/world/report-bangkok-19-killed-in-a-blast-at-brahma-temple-two-other-bombs-in-the-same-area-diffused-2115549>) και που κατά την αστυνομία οφειλόταν σε βόμβα πέντε κιλών TNT, βρίσκουμε ότι οι νεκροί εκείνης της έκρηξης ήταν γύρω στους 19 (το πολύ 27, σύμφωνα με άλλες εκτιμήσεις) και όχι 130, όπως στην επίθεση του περασμένου Σαββάτου στην Τουρκία. Οι δε τραυματίες δεν ξεπέρασαν τους 120, ενώ στην Τουρκία ξεπέρασαν τους 500. Μπορεί η επίθεση του περασμένου Σαββάτου να ήταν διπλή, όμως ο αριθμός των νεκρών και των τραυματιών δεν ήταν περίπου διπλάσιος σε σχέση με τη βομβιστική επίθεση στη Μπανγκόγκ, αλλά σχεδόν πενταπλάσιος! Κι αυτό, παρά το γεγονός ότι η έκρηξη στη Μπανγκόγκ έγινε σε κλειστό και με συνωστισμό χώρο στο κέντρο της πρωτεύουσας και όχι στον ανοιχτό χώρο μιας διαδήλωσης. Σε ανοιχτό χώρο ο κόσμος είναι αραιότερος, υπάρχουν πολύ περισσότερες δυνατότητες διαφυγής, ενώ και το ωστικό κύμα εκτονώνεται. Επομένως, τα θύματα θα έπρεπε να είναι λιγότερα για την ίδια ισχύ έκρηξης.

Θολώνουν τα νερά

Την ίδια στιγμή που γινόταν η «ταυ-

τοποίηση» των δραστών, δικαστήριο της Αγκυρας εξέδιδε απόφαση που απαγορεύει τη δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων των αστυνομικών ερευνών (http://www.todayszaman.com/national/confidentiality-order-on-deadliest-suicide-bombings-raises-concerns-of-cover-up_401437.html); Τι είχαν να φοβηθούν και έριξαν πέπλο σιωπής;

Και τι να πει κανείς για τις παλινωδίες της τουρκικής κυβέρνησης ως προς το ποιος κρύβεται πίσω από την επίθεση; Αρχικά, όπως αναφέραμε παραπάνω, ο Νταβούτογλου μίλησε για τέσσερις «υπόπτες» οργανώσεις, ρίχνοντας το βάρος στο ISIS. Ο Ερντογάν... κατάπιε «σκουπόξυλο» και χρειάστηκε να περάσουν τρεις μέρες από την πιο φονική επίθεση στην νεότερη ιστορία της Τουρκίας για να βγει σε κοινή συνέντευξη Τύπου με τον Νταβούτογλου και να ισχυριστεί ότι μπορεί να κρύβεται και το PKK ή το DHKP-C πίσω από την επί-

θεση (http://www.todayszaman.com/national/govt-dropped-the-ball-on-suicide-bombers-as-media-blackout-imposed_401536.html).

Έτσι ο Νταβούτογλου που εμφανιζόταν σχεδόν βέβαιος ότι πρόκειται για το ISIS, άρχισε να αλλάζει την πλάκα και να βάζει και το PKK στο κάδρο των «υπόπτων», δίνοντάς του την ίδια βαρύτητα με τους τζιχαντιστές. Δηλαδή, το PKK έβαλε βόμβα στους διαδηλωτές, ένα μεγάλο μέρος των οποίων ήταν Κούρδοι, οπαδοί του HADEP, που αποτελεί κάτι σαν την πολιτική του πτέρυγα! Εδώ ο παραλογισμός των ισχυρισμών των κυβερνητικών αξιωματούχων φτάνει στο απόγειό του!

Ποιος ο δράστης;

Εμείς βέβαια δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ποιος ήταν ο υπαίτιος αυτής της φασιστικής επίθεσης, για την οποία κανείς για την ώρα δεν έχει αναλάβει την ευθύνη. Όσο θα μπορούσε να καταλογίσει κανείς την επίθεση στους «τρελαμένους» τζιχαντιστές (με το αιτιολογικό ότι χτυπούν μία διαδήλωση Κούρδων, την στιγμή που βρίσκονται σε πόλεμο εναντίον τους στη Συρία), άλλο τόσο θα μπορούσε να την καταλογίσει στους μηχανισμούς του τουρκικού κράτους, προκειμένου αυτό να ισχυροποιήσει την «αντιτρομοκρατική» του πολιτική και να στέψει με το φωτοστέφανο του προστάτη τους μπάτσους που ελέγχουν τους διαδηλωτές στις διαδηλώσεις.

Στην περίπτωση όμως της διαδήλωσης που δέχτηκε τη διπλή βομβιστική επίθεση, οι μπάτσοι δεν ήταν τόσο «τυπικοί». Αναφέρει μια γυναίκα από την Σμύρνη που συμμετείχε στη διαδήλωση: «Γενικά, τα λεωφορεία που μεταφέρουν ανθρώπους στις διαδηλώσεις τα σταματάει η αστυνομία πριν εισέλθουν στους χώρους των διαδηλώσεων και οι άνθρωποι περνούν από ελέγχους. Ωστόσο αυτό δεν έγινε αυτή τη φορά. Αυτό ήταν πράγματι μια προειδοποίηση προς εμάς, αλλά δεν την καταλάβαμε. Φτάσαμε και βγήκαμε από τα λεωφορεία. Περπατήσαμε σε ομάδες και δεν υπήρχαν αστυνομικοί. Και βέβαια, το γεγονός ήταν προσχεδιασμένο. Ήταν μία παγίδα» ([http://www.todayszaman.com/national/questions-raised-as-death-toll-reaches-97-in-turkeys-deadliest-](http://www.todayszaman.com/national/questions-raised-as-death-toll-reaches-97-in-turkeys-deadliest-terror-attack_401231.html)

[terror-attack_401231.html](http://www.todayszaman.com/national/questions-raised-as-death-toll-reaches-97-in-turkeys-deadliest-terror-attack_401231.html)).

Το τουρκικό κράτος έχει επανειλημμένα δώσει στο παρελθόν δείγματα βαρβαρότητας ενάντια σε όσους αμφισβητούν την κυριαρχία του και ας μην ξεχνάμε ότι η **χούντα στην Τουρκία δεν πέθανε ποτέ, απλά «μεταλλάχθηκε» σε μια αστική δημοκρατία με έντονα στρατοκρατικά χαρακτηριστικά.**

Ο λαός δεν «τσιμπάει»

Ό,τι κι αν ισχύει, όποιο κι αν κρύβεται πίσω από την επίθεση στην πασιφιστική διαδήλωση, το βέβαιο είναι ότι ο λαός δε φαίνεται να «τσιμπάει» στην κρατική προπαγάνδα. Οι μεγάλες διαδηλώσεις που έγιναν στην Ιστανμπούλ, την Αγκυρα, τη Σμύρνη, τα Αδανα και πολλές ακόμη πόλεις της Τουρκίας, το σύνθημα «δολοφόνε Ερντογάν» που δονούσε τον αέρα στις διαδηλώσεις, η μετατροπή των κηδεϊών των νεκρών σε διαδηλώσεις διαμαρτυρίας και οι συγκρούσεις με την αστυνομία δείχνουν ότι δεν πέρασε το τρομοκρατικό μήνυμα αυτής της επίθεσης, αλλά πυροδότησε τη λαϊκή οργή. Γι' αυτό το λόγο η τουρκική αστυνομία έσπευσε να απαγορεύσει διαδήλωση που είχαν προαναγγείλει τα συνδικάτα (δημόσιου τομέα, γιατρών, μηχανικών κ.ά.) την περασμένη Τρίτη, εμποδίζοντας μάλιστα εκατοντάδες διαδηλωτές να φτάσουν στο φέριμποτ που ενώνει την ασιατική με την ευρωπαϊκή πλευρά της Ιστανμπούλ.

Όσο για το τουρκικό κράτος, θα γίνει ακόμα πιο στρατοκρατικό, όπως δείχνει η εξωφρενική αύξηση των κονδυλίων που προορίζονται για τις μυστικές υπηρεσίες (MIT) και το υπουργείο Οργανωτικών Υποθέσεων (Diyanet). Σύμφωνα με τη «Χουριέτ», που επικαλείται στοιχεία από το νέο οικονομικό πρόγραμμα που ανακοινώθηκε στις 11 Οκτώβρη, στο πλαίσιο της σύνταξης του προσχεδίου προϋπολογισμού του κράτους για το 2016, η MIT θα δει τα έσοδά της να αυξάνονται κατά 47% σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2015 (1.6 δισ. τουρκικές λίρες δηλαδή κοντά στο μισό δισ. ευρώ). Αύξηση των κονδυλίων θα δοθεί και στο Diyanet, φτάνοντας τα 6.5 δισ. από 5.7 δισ. που ήταν πέρσι (ποσοστό αύξησης 14%). Η «αντιτρομοκρατία» και ο θρησκευτικός σκοταδισμός είναι... ακριβά σπορ!

Αναβολή στη δίκη των Διοικητικών Υπαλλήλων

Την περασμένη Δευτέρα είχε προσδιοριστεί η δίκη των 14 απεργών διοικητικών υπαλλήλων ΑΕΙ. Τρία μέλη του ΚΣ της Ομοσπονδίας τους, τρεις εργαζόμενοι του ΕΜΠ και οχτώ του ΕΚΠΑ κατηγορούνται «ως υπαίτιοι του ότι με πρόθεση δεν συμμορφώθηκαν» προς την απόφαση του δικαστηρίου που κήρυξε παράνομη μια 48ωρη απεργία για την 25η και την 26η Νοεμβρίου του 2013 και «απέχχαν των υπηρεσιακών τους καθηκόντων συμπαρασύροντας στην αποχή τους αυτή και την πλειονότητα των διοικητικών υπαλλήλων, μελών των Συλλόγων τους», μολονότι η απεργία συνεχίστηκε με απόφαση της ΑΔΕΔΥ.

Η δίκη αναβλήθηκε λόγω παρέλευσης του ωράριου, ενώ ο προσδιορισμός της νέας διαδικασίας θα γίνει από την εισαγγελία. Στα δικαστήρια πραγματοποιήθηκε μεγάλη συγκέντρωση στην οποία, πέραν των απεργών των ΑΕΙ, παρεβρέθησαν πολλοί αλληλέγγυοι, εργαζόμενοι από τον

δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, φοιτητές, μέλη ΔΕΠ κ.ά.

Η νικηφόρα απεργία των διοικητικών υπαλλήλων, που πέρασε «διά πυρός και σιδήρου» έχοντας ν' αντιπαλέψει «χιλίους δαίμονες» (την κυβέρνηση, τη γκεμπελιστική προπαγάνδα των ΜΜΕ, την εκ των έσω υπονόμευση, τόσο από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία όσο και από τον ανερχόμενο προς την εξουσία ΣΥΡΙΖΑ), στοιχειώνει ακόμη τον ύπνο αρκετών παραγόντων της δημόσιας ζωής, της δημόσιας διοίκησης και της ασφάλειας. Ενόψει των σαρωτικών αλλαγών στο εργασιακό τοπίο με την υλοποίηση του τρίτου Μνημονίου από την κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, οι εργατικές αντιστάσεις πρέπει να απομονωθούν και να τσακιστούν. Δεν πρέπει να τους περάσει. Η δίκη αυτή πρέπει να γίνει καταδίκη των αντεργατικών μεθοδεύσεων με βασικό όπλο την ταξική αλληλεγγύη.

στο ψαχνό

Πόλεμος-αστραπή

Δεν είναι η πρώτη φορά που μια κυβέρνηση εφαρμόζει τη ναζιστική τακτική του πολέμου-αστραπή. Δεν είναι καν η πρώτη φορά της «πρώτη φορά Αριστερά» κυβέρνησης. Το καλοκαίρι, μέσα σε ένα δεκαήμερο μετά τη συμφωνία της Ευρωσυνόδου με τους ιμπεριαλιστές δανειστές ψήφισε δυο πακέτα προαπαιτούμενων με άπειρες διατάξεις, που αφορούσαν κάθε τομέα δημοσιονομικού ενδιαφέροντος, χωρίς η πλειοψηφία (και του λαού και των βουλευτών) να προλάβει να καταλάβει καν τι ακριβώς ψηφίζεται. Μετά, παραμονή δεκαπενταύγουστου, ψήφισε το Μνημόνιο-3, μαζί με ένα τρίτο πακέτο προαπαιτούμενων, σε μια ολονύκτια συνεδρίαση, στη διάρκεια της οποίας κυριαρχούσε το «άντε να τελειώνουμε, γιατί μας περιμένει και το πανηγύρι».

Η τακτική του πολέμου-αστραπή επαναλαμβάνεται με το νέο πολυνομοσχέδιο προαπαιτούμενων και το Ασφαλιστικό. Υποτίθεται ότι αυτή τη φορά τήρησαν τον τύπο. Εκαναν και δημόσια διαβούλευση. Λίγο πριν τα μεσάνυχτα του Σαββάτου ανήρτησαν το πολυνομοσχέδιο και πρωί-πρωί της Δευτέρας η... διαβούλευση είχε ολοκληρωθεί. Μόνο που για να παρακολουθήσει κανείς τι αλλάζει, έπρεπε να έχει στη διάθεσή του τράπεζα νομικών πληροφοριών. Αλλιώς δεν καταλάβαινε ούτε περί τίνος πρόκειται, αφού δεν υπήρχε ούτε καν μια ωραιопоιημένη και απατηλή αιτιολογική έκθεση.

Τη Δευτέρα, το πολυνομοσχέδιο αυγάτισε. Εγινε το διπλό απ' αυτό που είχε αναρτηθεί στη διαβούλευση! Πού βρισκόταν το άλλο μισό; Σε διαβούλευση με το κουαρτέτο ή απλά στο συρτάρι του υπουργού; Σημασία δεν έχει πού βρισκόταν το μισό πολυνομοσχέδιο, αλλά ο τρόπος με τον οποίο νομοθετούν οι γκαουλάιτερ των δανειστών.

Πάνω στην κορύφωση της κοινοβουλευτικής συζήτησης για το πολυνομοσχέδιο, ο Κατρούγκαλος έδωσε στη δημοσιότητα το πόρισμα των «σοφών», εξαπολύοντας την πρώτη (προπαρασκευαστική) φάση του πολέμου ενάντια στην Κοινωνική Ασφάλιση, με προφανή στόχο να διαθλάσει την προσοχή και να καλλιεργήσει ένα αίσθημα τρόμου και μοιρολατρίας.

Αυτή ήταν πάντοτε η στόχευση του πολέμου-αστραπή. Ν' ανοίξει πολλά μέτωπα ταυτόχρονα και να πείσει τον αντίπαλο ότι κάθε αντίσταση είναι μάταιη.

Ο πόλεμος-αστραπή των χιτλερικών ηττήθηκε στρατηγικά στη Σοβιετική Ένωση, παρά την ευφορία που σκόρπισαν στο ναζιστικό στρατόπεδο οι πρώτες τακτικές επιτυχίες του. Ηττήθηκε γιατί βρήκε απέναντί του ένα λαό αποφασισμένο να μην παραδοθεί και μια ηγεσία που ήξερε όχι γενικά και αόριστα από πολεμική τέχνη, αλλά από στρατηγική και τακτική διαλεκτικο-υλιστικού τύπου, η οποία έδωσε άλλη μορφή στους κανόνες της πολεμικής τέχνης.

Ο πόλεμος-αστραπή των Τσιπροκαμμένων, που θέλουν να περάσουν σε σύντομο χρονικό διάστημα ολόκληρο σχεδόν το Μνημόνιο-3 (το οποίο περιλαμβάνει και ό,τι υπόλοιπο είχε μείνει από τα δύο προηγούμενα Μνημόνια), υπολογίζοντας ότι η εργαζόμενη κοινωνία και η νεολαία της θα γονατίσουν από το βάρος και θα παραδοθούν, μπορεί να ηττηθεί, ακόμα κι αν σε πρώτη φάση καταφέρει να περάσει τα «πακέτα» των αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων.

Προϋπόθεση γι' αυτό είναι η ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος. Η διατύπωση ενός προγράμματος ταξικών διεκδικήσεων και ο έμπρακτος παραμερισμός της πούλημένης συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Το Ασφαλιστικό έρχεται. Η μάχη πρέπει να δοθεί με νέους όρους, για να εγγράψει παρακαταθήκες αντεπίθεσης.

Το... «στρατόγαβλο» σόου σχολιάστηκε κατά κόρον για τη γελοιότητά του. Και ήταν γελοίο. Ο Τσίπρας μπήκε με το κοστούμι του στο C-130, εκεί φόρεσε μπουφάν της αεροπορίας και στήθηκε να φωτογραφηθεί στο κόκπιτ του αεροπλάνου, αντιγράφοντας τον Τομ Κρουζ στο «Τορ γυν». Μετά, κατέβηκε από το αεροπλάνο και βάδισε πάνω σε κόκκινο χαλί (!) επιθεωρώντας τα στρατά, με ξεκούμπωτο το μπουφάν σαν χιπστεράς που παριστάνει τον μαγκάκο. Στο τέλος, άλλαξε μπουφάν, φόρεσε ασορτί μ' αυτό του Καμμένου (εκπληκτική η εικόνα: στρατιωτικό μπουφάν παραλλαγής από πάνω, κρεμ λινό παντελόνι από κάτω!) και πήγε να παρακολουθήσει μια στρατιωτική άσκηση. Πέρα από το γελοίο του πράγματος, όμως, υπάρχει η ουσία. Υπάρχει το μήνυμα του αστού πρωθυπουργού που ταυτίζεται με τον πιο σκληρό πυρήνα του κράτους. Αυτό το μήνυμα θέλησε να περάσει ο Τσίπρας και ζήτησε να του οργανώσουν το καραγκιοζιλίκι.

ΥΓ. Κάποιο απωθημένο με τα αυτοκινούμενα μέσα πρέπει να έχει αυτό το παιδί. Το καλοκαίρι φωτογραφίστηκε να οδηγεί το σκάφος του φίλου του καπιταλιστή που παραχώρησε τη βίλα του στο Σούνιο για να παραθερίσει η οικογένεια Τσίπρα. Τώρα φωτογραφίστηκε να πιλοτάρει (ντεμέκ) το C-130.

KONTRES

Για Βατόμouro

Αν στον αντίποδα του Νόμπελ υπήρχε το Βατόμouro Μαθηματικών, θα έπρεπε να απονεμηθεί στον υπουργό Οικονομίας Γ. Σταθάκη, τον μεγαλοαστό με το σαρδόνιο χαμόγελο και το μπλαζέ ύφος, που παριστάνει τον μεγάλο οικονομολόγο. Θαυμάστε τον: «Προβλέπεται 2,5% ύφεση φέτος, 1% του χρόνου, το οποίο σημαίνει ότι η οικονομία γυρίζει σε ανάπτυξη κάποια στιγμή το 2016, αφού μειώνεται η ύφεση, απλά μαθηματικά είναι!»

Τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι, έξι το λαδόξυδο, όπως έλεγε ο πονηρός μπακάλης του παραδοσιακού ανέκδοτου. Μόνο που εκείνος απευθυνόταν σε νοικοκυρές που δε γνώριζαν ανάγνωση και γραφή, πρόσθεση και αφαίρεση. Ενώ ο Σταθάκης απευθύνεται σε ανθρώπους που, αν μη τι άλλο, γνωρίζουν τι σημαίνει μείωση και τι σημαίνει αύξηση. Όπως επίσης γνωρίζουν πως η πτώση του ρυθμού μείωσης, στη μονάδα του χρόνου, δε γίνεται με αύξηση, αλλά πάλι με μείωση.

Γιατί έπρεπε να πέσει τόσο χαμηλά, να εξευτελιστεί σε τέτοιο βαθμό ένας καθηγητής πανεπιστημίου που παριστάνει το μεγάλο οικονομολόγο (τρομάρα του); Για να δικαιολογήσει τον Τσίπρα, που την προηγούμενη είχε μιλήσει για ανάπτυξη από το πρώτο εξάμηνο του 2016, όταν το Προσχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού προβλέπει μείωση του ΑΕΠ για ολόκληρο το 2016. Σκεφθείτε το, όμως, και διανοητικά, πέρα από τη γελοιοποίηση του Σταθάκη. Πόσο αδίστακτοι πολιτικά και ανάλγητοι κοινωνικά μπορεί να είναι αυτοί οι άνθρωποι, που δε διστάζουν να (προσπαθήσουν να) υποτιμήσουν τόσο χυδαία τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού; Τι μπορεί να τους σταματήσει, όταν έχουν πετάξει κάθε ηθικό έρμα;

Περασμένα, ξεχασμένα

«Γίνεται συχνά λόγος για πλημμελή λειτουργία του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Το γεγονός ότι η **συγκυρία** κατέστησε αναγκαία την αποδοχή μιας σειράς **εξω-γενών δεσμεύσεων** έδωσε αφορμή να υψωθούν οι τόνοι για κατάλυση της δημοκρατίας». Λόγια του Ν. Βούτση, από την ομιλία του αμέσως μετά την ενθρόνισή του στο θώκο του προέδρου της Βουλής.

Ενας ακόμη συριζαίος απευθύνεται στον ελληνικό λαό σαν να απευθύνεται σε Λωτοφάγους. Γιατί αυτά τα περί «κατάλυσης της δημοκρατίας», «κοινοβουλευτικού πραξικοπήματος», «κουρελιάσματος του συντάγματος» τα έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ κάθε φορά που κάποια από τις προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις έφερνε στη Βουλή κάποιο νόμο με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Και μην μας πει κανείς ότι αυτά τα έλεγε ο Λαφαζάνης, γιατί δεν ήταν μόνο ο Λαφαζάνης. Ήταν και άλλοι, μηδέ του Τσίπρα εξαιρουμένου. Όσο για τον Λαφαζάνη, κάθε φορά που έβαζε την κασέτα με τις καταγγελίες για «κοινοβουλευτικό πραξικόπημα», τον χειροκροτούσαν μανιωδώς όλοι οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Σε ελεύθερη απόδοση, αυτό που είπε με κοινοβουλευτική κομπόχτη ο Βούτσης, μεταφράζεται ως εξής: «Εντάξει, λέγαμε και καμιά μακακία για να περνάει η ώρα και να κοροϊδεύουμε το λαουτζίκο, αλλά κι εσείς τα ίδια κάνατε. Τώρα, περασμένα ξεχασμένα».

Συγκοινωνούνται δοχεία

«Το αρνητικό αποτέλεσμα της αλλαγής των πρωτογενών πλεονασμάτων, όπως αναφέρει και η πρόσφατη έκθεση του ΔΝΤ, θα είναι η ισόποση επιβάρυνση των ακαθάριστων χρηματοδοτικών αναγκών του κράτους». Το γράφει φαρδιά-πλατιά το Προσχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού (σελίδα 11), ομολογώντας αυτό που

εμείς τονίζουμε εδώ και πολύ καιρό: ότι τα λεγόμενα πρωτογενή πλεονάσματα των Μνημονίων είναι ένα κατασκευασμένο λογιστικό μέγεθος, που επικοινωνεί με το χρηματοδοτικό κενό με τη μορφή των συγκοινωνούντων δοχείων. Όταν μειώνουν τα λεγόμενα πρωτογενή πλεονάσματα, αυξάνουν το λεγόμενο δημοσιονομικό κενό, άρα και το χρηματοδοτικό κενό, με αποτέλεσμα να χρειάζονται νέο δανεισμό.

Προσπαθώντας να κουκουλώσει τις λογικές συνέπειες αυτής της ομολογίας, το Προσχέδιο αναφέρει: «Συνεπώς το διλημμα σχετικά με την εφαρμοζόμενη οικονομική πολιτική επικεντρώνεται στην επιλογή μεταξύ της αύξησης των χρηματοδοτικών αναγκών (και άρα του δανεισμού) και της αναπτυξιακής προοπτικής της οικονομίας».

Αυτό είναι καθαρά ψευτοδιλημμα. Η αύξηση του δανεισμού είναι πραγματικότητα, ενώ οι αναπτυξιακές προοπτικές της οικονομίας παραμένουν ένα ευχολόγιο. Και θα παραμείνουν ευχολόγιο, γιατί ο νέος δανεισμός δεν χρησιμοποιείται για να χρηματοδοτήσει την ανάπτυξη (π.χ. τα δημόσια έργα), αλλά για την αποπληρωμή των τοκοχρεολυσίων του ήδη υπάρχοντος χρέους.

Επιβεβαιώνει... διαψεύδοντας

«Ο Υπουργός Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, Γιώργος Σταθάκης, διαψεύδει κατηγορηματικά ότι στη σημερινή συνέντευξη Τύπου άφησε οποιοδήποτε υπονοούμενο σχετικά με την τύχη των κόκκινων δανείων. Πρόκειται αποκλειστικά για φαντασιώσεις στελεχών της Νέας Δημοκρατίας και δημοσιογράφων. Ακολουθεί η ακριβής σχετική αναφορά από την απομαγνητοφώνηση της συνέντευξης Τύπου».

Δuo Δελτία Τύπου μέσα σε λίγη ώρα, για

να διαψευστεί το αδιάψευστο. Απόδειξη το ίδιο το απομαγνητοφωνημένο κείμενο της συνέντευξης, που περιλαμβάνεται στο Δελτίο Τύπου:

«ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Να επανέλθω λίγο; Δεν μου απαντήσατε αν θα πωληθούν δάνεια σε ξένα stress funds και δεν μιλάω μόνο για τα στεγαστικά ή τα καταναλωτικά, αλλά και για τα επιχειρηματικά.

Γ. ΣΤΑΘΑΚΗΣ: Σας απάντησα ότι είναι αντικείμενο διαπραγμάτευσης με τους θεσμούς».

Τι καταλαβαίνει όποιος ξέρει ελληνικά; Οτι το πούλημα «κόκινων» δανείων στα λεγόμενα distress funds είναι **ανοιχτό** και η τελική απόφαση θα παρθεί μετά από διαπραγμάτευση με το κουαρτέτο των δανειστών. Τι έλεγαν προεκλογικά οι συριζαίοι; Οτι με τη συμφωνία της 13ης Ιούλη, εξασφάλισαν ότι τα «κόκκινα» δάνεια αποκλείεται να πουληθούν σε distress funds. Ο ίδιος ο Τσίπρας το έλεγε με καμάρι. Τι προβλέπει το Μνημόνιο-3; Καμιά απαγόρευση. Δηλαδή, το ίδιο που λέει τώρα ο Σταθάκης.

Από τον Τσου στην Κριστίν

«Η συνάντηση που είχαμε σήμερα με την κ. Κριστίν Λαγκάρντ έγινε σε θετικό κλίμα. Η κ. Λαγκάρντ συμμερίζεται την προσπάθεια που καταβάλλει η ελληνική κυβέρνηση να ολοκληρωθεί έγκαιρα η πρώτη αξιολόγηση».

Η δήλωση έγινε από τον Τσακαλώτο που μαθαίνει γρήγορα. Πριν τις εκλογές έφερνε παραδείγματα από τον Τσου εν Λάι, στη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις είπε πως η οικονομική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ έχει... ταξικό πρόσημο και στη Λίμα του Περού έκρινε σκόπιμο να εξάρει δημόσια τη συμφωνία της Λαγκάρντ στην πολιτική της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων (με... ταξικό πρόσημο πάντοτε).

Μοντέλο

Λίγο πρόλαβαν να χαρούν οι πασοκοποταμίσιοι με την επιστολή του Τζιάνι Πιτέλα, που ανακοίνωσε στους εν Ελλάδι ανησυχούντες σοσιαλδημοκράτες πως αν είναι να γίνει συζήτηση για την ένταξη του ΣΥΡΙΖΑ στο PES, πρώτα θα ενημερωθούν αυτοί. Όπως σημείωνε η «Κόντρα» στο προηγούμενο φύλλο, ο πονηρός ιταλός σοσιαλδημοκράτης δεν έγραφε τίποτα για συμμετοχή του Τσίπρα ως παρατηρητή στις συνόδους κορυφής των ευρωσοσιαλδημοκρατών. Και «πριν αλέκτορα φωνήσαι τρις», βγήκε ο «καθ' ύλην αρμόδιος» Παπαδημούλης και ανακοίνωσε πως το «μοντέλο Χριστόφια», ο οποίος καλούνταν ως παρατηρητής στις συνόδους κορυφής των ευρωσοσιαλδημοκρατών, μολονότι το ΑΚΕΛ συμμετείχε στην ευρωομάδα της «Αριστεράς», θα συνεχιστεί και με τον Τσίπρα (όπως πρόέβλεψε η «Κόντρα» δηλαδή). Για να τη σπάσει, μάλιστα, στους πασοκοποταμίσιους, που έσειαν θριαμβευτικά την επιστολή Πιτέλα, ο Παπαδημούλης αποκάλυψε πως η δυνατότητα να συνεχιστεί το «μοντέλο Χριστόφια» συζητήθηκε μεταξύ Τσίπρα και Πιτέλα όταν συναντήθηκαν στις Βρυξέλλες.

Οι μεν πασοκοποταμίσιοι μάλλον τα γνώριζαν όλ' αυτά, οι συριζαίοι όμως τι να λένε, άραγε; Τίποτα απολύτως. Εδώ κατάπιαν αμάσητο το γάιδαρο του Μνημόνιο-3, στην ουρά της πολιτικής και οργανωτικής συνεργασίας με τους ευρωπαίους σοσιαλδημοκράτες θα κολλήσουν;

Πείσματα

«Το δημοψήφισμα δεν έγινε για να κερδηθεί αλλά για να χαθεί, για να βρεθεί μία δικαιολογία για την επικείμενη υποταγή. Το πιστεύω πραγματικά», δήλωσε στο γαλλικό περιοδικό «L'Obs» ο Μπαρουφάκης. Και συνέχισε με το δικό του μοναδικό (και άκρως προβοκατόρικο) τρόπο: «Τη νύχτα του δημοψηφίσματος, όταν το μεγαλειώδες 62% υπέρ του Οχι έφτασε, ήμουν στον έβδομο ουρανό. Αλλά δεν ήταν το αποτέλεσμα που ευχόταν ο Τσίπρας. Ήταν ξεκάθαρα γραμμένο στο πρόσωπό του. Ετσι, εκείνο το βράδυ μου είπε: Είναι ώρα να παραδοθούμε. Και του απάντησα: Οχι εγώ. Ήταν πολύ φιλικό, πολύ λυπηρό, με μεγάλη τρυφερότητα, ακόμα και αγάπη. Πίστευε ότι η Ελλάδα θα καταστρεφόταν αν συνεχίζαμε. Δεν συμφώνησα μαζί του. Εφυγα».

Γιατί είναι προβοκατόρικες αυτές οι διηγήσεις; Γιατί γίνονται εκ των υστέρων, ενώ κανείς άλλος δεν μπορεί να τις επιβεβαιώσει. Ο Μπαρουφάκης συμπεριφέρεται σαν κακομαθημένο αστόπαιδο που ο μπαμπάς δεν του κάνει τα χατίρια. Νομίζει πως είναι τόσο σπουδαίος που μπορεί να τους κάνει άνω κάτω. Επειδή, όμως, η αστική πολιτική δεν είναι σαν το lifestyle, προβλέπουμε ότι θα έχει την κατάληξη της... Εφης Θώδη μετά την υπερέκθεσή της στα αδηφάγα μίντια.

Κακός μπελάς

«Θέλουν να με βάλουν στο γραφείο του γκαντέμυ του Μητσotάκη! Θα κάνω ένσταση να με βγάλουν». Ο Λεβέντης είναι (ή παριστάνει, ανάλογα την περίπτωση) αυθεντικός. Είναι όμως και πρόεδρος κοινοβουλευτικής ομάδας, οι ψήφοι της οποίας μπορεί κάποια στιγμή να χρειαστούν στην κυβερνητική πλειοψηφία. Γι' αυτό και ο κυρ-Αλέκος ο Φλαμπουράρης εμφανίστηκε να παρακολουθεί με θρησκευτική προσήλωση τον Λεβέντη και να κρατάει σημειώσεις από την ομιλία του.

ZOOM

Κοινωνικός... νεοφιλελευθερισμός

Μιλώντας στη συζήτηση για τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης, ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Τρύφων Αλεξιάδης, που παρουσιάζεται ως ο νέος δυναμικός άντρας της «δεύτερη φορά Αριστεράς», ανακρίνωσε ότι θα παραταθεί κατά ένα χρόνο η προθεσμία παραγραφής των υποθέσεων της περιβόητης «λίστας Λαγκάρντ», ώστε να μην ξεφύγει κανένας από τους μεγαλοφοροφυγάδες, αλλά να ελεγχθούν εξονυχιστικά όλοι. Μια βδομάδα μετά, το οικονομικό επιτελείο διέρρευσε ότι βρίσκεται σε διαπραγμάτευση με τα τεχνικά κλιμάκια των δανειστών για το ενδεχόμενο παράτασης της παραγραφής!

Ακόμα και γι' αυτό το θέμα πρέπει να πάρουν την έγκριση του κουαρτέτου! Για ένα θέμα που είναι εσωτερικού δικαίου και μάλιστα (υποτίθεται ότι) αφορά τη σύλληψη φορολογητέας ύλης και την αύξηση των δημοσίων εσόδων, που (υποτίθεται ότι) επιδιώκουν και οι δανειστές. Βάζοντας εμπόδια σ' αυτό το μέτρο, το κουαρτέτο έρχεται να δείξει με τον πιο ωμό τρόπο ότι προστατεύει τα συμφέροντα των καπιταλιστών. Ας κρατήσουμε, όμως, το γεγονός ότι το κουαρτέτο κάνει κουμάντο στα πάντα και η κυβέρνηση είναι απλώς εντολοδόχος.

Μετά απ' αυτή την εισαγωγή ας μεταφερθούμε σε μια αναφορά που υπάρχει στο Προσχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2016: «Κατά τους πρώτους μήνες του 2015 η εφαρμογή νέου πολιτικού σχεδιασμού για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας και η αναζήτηση νέου πλαισίου συμφωνίας με τους διεθνείς εταίρους και τους πιστωτές στάθηκε αφορμή για την αύξηση της οικονομικής αβεβαιότητας».

Σε απλά ελληνικά, ο υπουργός Οικονομικών Ε. Τσακαλώτος και ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Γ. Χουλιαράκης, που υπογράφουν το προσχέδιο, ομολογούν ότι η πολιτική της πρώτης συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου τίναξε στον αέρα τον ελληνικό καπιταλισμό.

Εχει κι άλλα ενδιαφέροντα το προσχέδιο: «Κατά την περίοδο κατάρτισης του Κρατικού Προϋπολογισμού 2015 (Νοέμβριος 2014), ο ετήσιος ρυθμός αύξησης του πραγματικού ΑΕΠ είχε εκτιμηθεί σε 2,9% το 2015, με πρόβλεψη για περαιτέρω επιτάχυνσή του μεσοπρόθεσμα. Ωστόσο, η διαμορφούμενη οικονομική συγκυρία, που παρατάθηκε πέραν του πρώτου εξαμήνου του έτους, εν μέσω συνεχιζόμενων διαπραγματεύσεων για την οριστικοποίηση του νέου χρηματοδοτικού προγράμματος της χώρας και των σχετικών δημοσιονομικών μέτρων που απαιτούνται, σε συνδυασμό με τα διοικητικά μέτρα ελέγχων στην κίνηση κεφαλαίων, που εφαρμόστηκαν στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα στις αρχές Ιουλίου 2015, επιδείνωσε το έλλειμμα ρευστότητας στην πραγματική οικονομία, οδηγώντας σε εκτίμηση αρνητικού ρυθμού ανάπτυξης».

Τι λένε εδώ οι Τσακαλώτος-Χουλιαράκης; Οτι μια χαρά πήγαινε η οικονομία το 2014 («οι εκτιμήσεις για την πορεία της ελληνικής οικονομίας εντός του 2014 εν γένει επιβεβαιώθηκαν» και «η ελληνική οικονομία σημείωσε θετικό ρυθμό ανάπτυξης 0,8% έναντι της παρατεταμένης 'υφεσης κατά την περίοδο 2008-2013» γράφουν σε άλλο σημείο), ότι σωστά

προβλέφτηκε ρυθμός ανάπτυξης για το 2015 2,9%, ήρθε όμως η «οικονομική αβεβαιότητα» και στο καπάκι ήρθαν τα capital controls και εκτροχίασαν εντελώς τον ελληνικό καπιταλισμό, με αποτέλεσμα να περάσει ξανά σε ύφεση. Ομολογούν, δηλαδή, ότι το σημερινό χάλι του ελληνικού καπιταλισμού οφείλεται στην πολιτική που ακολούθησε η πρώτη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, επιβεβαιώνοντας έτσι τις κατηγορίες που εκτοξεύουν εναντίον τους οι εκπρόσωποι της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ!

Πρέπει να απορρίψουμε προκαταβολικά κάθε σκέψη ότι οι Τσακαλώτος-Χουλιαράκης τα ρίχνουν στον Βαρουφάκη. Και να ήθελαν να το κάνουν (ο Χουλιαράκης, ως άνθρωπος του Δραγασάκη, που ο Βαρουφάκης προσπάθησε να παραγκωνίσει, βάζοντας στη θέση του τον Θεοχαράκη, θα το ήθελε) δεν μπορούν, γιατί όλους αυτούς τους μήνες πολιτική δεν ασκούσε μόνος του ο Βαρουφάκης, αλλά συνυπεύθυνοι ήταν ο Τσίπρας και όλο το οικονομικό επιτελείο. Μέχρι τώρα οι συριζαίοι έχουν μιλήσει για λάθη, ποτέ όμως δεν παραδέχτηκαν ότι η πολιτική τους εκτροχίασε τον ελληνικό καπιταλισμό και ότι ευθύνονται εξ ολοκλήρου για το σημερινό χάλι του.

Η μοναδική εξήγηση γι' αυτές τις (από πρώτη άποψη απρόσμενες) ομολογίες είναι πως το κείμενο του Προσχεδίου υπαγορεύτηκε από το κουαρτέτο. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές δεν αρκούνται στην υπογραφή της συμφωνίας στο Eurosummit στις 12-13 Ιούλη και στη συνέχεια της τρίτης δανειακής σύμβασης και του τρίτου Μνημόνιου, αλλά θέλουν να έχουν γραπτά, αποτυπωμένη στο πιο επίσημο οικονομικό κείμενο του ελληνικού κράτους την αυτοκριτική της «πρώτη φορά Αριστερά» κυβέρνησης. Απαίτησαν να αναλάβει η κυβέρνηση όλη την ευθύνη για την οικονομική κατρακύλα του ελληνικού καπιταλισμού το 2015, χωρίς καμιά αναφορά στο «μαρτύριο της σταγόνας» στο οποίο οι ίδιοι (μέσω ΕΚΤ) υπέβαλαν το ελληνικό κράτος, κλείνοντας στο τέλος εντελώς τη στρόφιγγα, όταν ο Τσίπρας προκήρυξε το δημοψήφισμα. Δεν υπάρχει λέξη γι' αυτό στην ανασκόπηση των οικονομικών εξελίξεων του 2015 στο Προσχέδιο. Αντίθετα, αναφέρονται τα εξής: «η καθυστέρηση σε σχέση με την επίτευξη συμφωνίας με τους εταίρους, συνετέλεσε και στη συρρίκνωση της εισροής ρευστότητας στο τραπεζικό σύστημα και κατ' επέκταση στην ελληνική οικονομία, τόσο μέσω του Ευρωσυστήματος όσο και μέσω του Εκτακτου Μηχανισμού Ρευστότητας. Η πρόσφατη εφαρμογή των μέτρων ελέγχων στην κίνηση κεφαλαίων προκειμένου να προστατευτεί η συστημική ευστάθεια του ελληνικού τραπεζικού συστήματος εκτιμάται ότι θα φέρει περαιτέρω απώλειες σε όρους τραπεζικής πίστης, χορηγήσεων και ρευστότητας, οι οποίες θα επιδράσουν αρνητικά στις επενδύσεις, την κατανάλωση και τον εσωτερικό τουρισμό στο δεύτερο εξάμηνο του έτους». Δέχονται, δηλαδή, ότι τα capital controls έχουν καταστροφική επίδραση στην ανάπτυξη του ελληνικού καπιταλισμού και ότι η θέσπισή τους δεν ήταν αποτέλεσμα του εκβιασμού των δανειστών, αλλά αποτέλεσμα της καθυστέρησης στην επίτευξη συμφωνίας!

Αυτό σημαίνει ότι η ελληνική κυβέρνηση δεν βρίσκεται απλώς υπό ένα καθεστώς οικονομικού ελέγχου και υπαγόρευσης, αλλά έχει χάσει ακόμη και τη δυνατότητα της διατύπωσης πολιτικών συμπερασμάτων. Απαγορεύεται να καταγράψει ακόμα και τις απόψεις της σ' ένα επίσημο κείμενο. Μιλάμε για μια κυβέρνηση που οι αρμοδιότητές της δεν είναι περισσότερες από τις αρμοδιότητες που είχε ένας ύπατος αρμοστής σε αποικία κατά την περίοδο της αποικιοκρατίας. Όπως αυτός έπρεπε να ρωτάει το «κέντρο» για το καθετί, έτσι και η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να ρωτάει το κουαρτέτο, όχι μόνο για τις νομοθετικές πρωτοβουλίες που θα πάρει, αλλά ακόμα και για τις απόψεις που θα εκφράσει.

Όμως, δεν πρέπει να μείνουμε μόνο στην αποικιοκρατικού τύπου λειτουργία της ελληνικής κυβέρνησης, η οποία έγινε πιο σφιχτή μετά την υπογραφή του τρίτου Μνημόνιου. Πρέπει να σημειώσουμε ότι αυτού του είδους η προσέγγιση των οικονομικών εξελίξεων του πρώτου μισού του 2015, με την επίρριψη της ευθύνης αποκλειστικά στην πολιτική της διαπραγμάτευσης που ακολούθησε η πρώτη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, βοηθά τη δεύτερη συγκυβέρνηση του ίδιου δίδυμου να υιοθετήσει (ή ενστερνιστεί, όπως γράφει το επίσημο κείμενο) το Μνημόνιο και την οικονομική πολιτική που αυτό υιοθετεί. Μπορεί διάφοροι συριζαίοι, όταν στριμώχνονται στα μίντια και θέλουν να πουλήσουν μούρη, να επαναλαμβάνουν το προεκλογικό παραμύθι του «εκβιασμού με το πιστόλι στον κρόταφο» και του Μνημόνιου που «δεν το πιστεύουμε, αλλά είμαστε υποχρεωμένοι να το εφαρμόσουμε», όμως και ο Τσίπρας στις προγραμματικές δηλώσεις (υπήρξε εκτεταμένη ανάλυση στο προηγούμενο φύλλο της «Κόντρας») υιοθέτησε πλήρως το Μνημόνιο («αναγκαία συνθήκη» το χαρακτήρισε) και το Προσχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2016 προχωρά ένα βήμα παραπέρα σ' αυτό.

Θεωρεί ότι «στην τρέχουσα οικονομική συγκυρία είναι σημαντικό να διαμορφωθεί ένα νέο πρόγραμμα δράσης για την ανάπτυξη και τις διαρθρωτικές αλλαγές που χρειάζεται η οικονομία, σε συνδυασμό με τους βασικούς κοινωνικούς στόχους, ώστε να αρχίσει η σταδιακή αποκατάσταση των κοινωνικών κυρίως ανισορροπιών» και ότι **«τα χαρακτηριστικά του νέου προγράμματος είναι προς την κατεύθυνση αυτή».**

Μας λένε ορθά κοφτά, ότι το πρόγραμμα του τρίτου Μνημόνιου είναι αυτό που θα οδηγήσει στη σταδιακή αποκατάσταση των κοινωνικών ανισορροπιών! Ακόμα και ο Τόμσεν θα δίσταζε να γράψει αυτά τα πράγματα. Το Προσχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2016, από την άποψη των αριθμών είναι ένα κωλόχαρτο, όπως όλα τα Προσχέδια εδώ και αρκετά χρόνια. Από την άποψη της «θεωρίας», όμως, είναι ένα χρήσιμο κείμενο. Μέσω αυτού, ο ΣΥΡΙΖΑ επισημοποιεί την προσχώρησή του στο νεοφιλελευθερισμό. Οι κοινωνικές αναφορές είναι γραμμένες έτσι που να υποστηρίζουν την άποψη ότι τα νεοφιλελεύθερα μέτρα μπορεί να οδηγήσουν στην... κοινωνική δικαιοσύνη!

Πέτρος Γιώτης

Φτιασιδώματα της παλιάς συνταγής

Με δυο συνεχόμενες συνεντεύξεις του στις εφημερίδες «Το Βήμα» (11/10) και «Real News» (12/10) ο υπουργός Παιδείας έδωσε το στίγμα της πολιτικής που θα εφαρμοστεί στην εκπαίδευση το επόμενο διάστημα: Πασαλείμματα σε ζητήματα αιχμής της εκπαίδευσης, αποφυγή επίλυσης ουσιαστικών προβλημάτων από τη μια και εφαρμογή αντιδραστικών μέτρων που διαλύουν ό,τι απέμεινε από τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών από την άλλη, που άπτονται (και οι δύο κατηγορίες) δεσμεύσεων του Μνημονίου. Όλα τούτα πασπαλισμένα με μπόλικη χρυσόσκονη αριστερής και δημοκρατικής τάχαμου ευαισθησίας.

Ο Ν. Φίλης επέλεξε την πεπατημένη, δημαγωγώντας όπως και οι προκατόχοί του στο υπουργείο Παιδείας, με την έναρξη του «εθνικού και κοινωνικού διαλόγου» για την Παιδεία, ο οποίος θα έχει ορίζοντα λήξης την άνοιξη, ώστε να διαμορφωθεί μια «συνολική πρόταση για αλλαγές σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης».

Ο περίφημος αυτός «διάλογος» έχει δημαγωγικό χαρακτήρα γιατί αφήνει απέξω μεγάλα ζητήματα, όπως π.χ. οι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες, ή έχει ως προαπαιτούμενα ειλημμένες αποφάσεις, όπως π.χ. η αξιολόγηση, που είναι θέματα πολιτικής απόφασης και συγκρούσεις με τους δανειστές, για τις οποίες δεν είναι διατεθειμένοι οι συριζαίοι, που υπέγραψαν φαρδιά πλατιά το Μνημόνιο-3 και δεσμεύονται για την εφαρμογή του.

Θεωρώντας ότι το κράτος έχει συνέχεια -προφανώς στην άσκηση της αντιλαϊκής και αντιδραστικής πολιτικής- ο υπουργός Παιδείας είπε ότι «θα επιδιώξουμε η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής να μετατραπεί σε θεσμικό χώρο αναζήτησης συναινέσεων για την εκπαίδευση». Και ακόμη: «Θα συναντηθώ με τους υπουργούς Παιδείας των προηγούμενων κυβερνήσεων για να αποκαταστήσουμε ένα κοινό κανάλι επικοινωνίας. Στην πρόθεσή μου δεν είναι να μηδενίσω ό,τι καλό έχει υπάρξει». Προφανώς, η Γιαννάκου, η Διαμαντοπούλου και ο Λοβέρδος κάτι καλό θα έχουν να τον συμβουλευέψουν.

Απαντώντας στο ερώτημα αν υπάρχει η δυνατότητα πρόσληψης μόνιμων εκπαιδευτικών, ο Ν. Φίλης το ξέκοψε, «στρίβοντας διά του αρραβώνος». Δήλωσε χαρακτηριστικά: «Θα σχεδιάσουμε πρόγραμμα σταδιακών προσλήψεων σε συνάρτηση με την πορεία της οικονομίας και των δημοσιονομικών μεγεθών». Δηλαδή, μόνιμοι διορισμοί θα γίνουν μόνον και εάν το επιτρέπει η «αποτελεσματικότητα» (λέμε τώρα) της μνημονιακής πολιτικής.

Και την αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών εξήγγειλε στην πραγματικότητα ο υπουργός Παιδείας, καλύπτοντάς την με την ομπρέλα του δημοκρατικού διαλόγου: «Υπάρχουν πολλά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την αξιοποίηση του εκπαιδευτικού δυναμικού. Το θέμα της αύξησης των ωρών διδασκαλίας καθώς και της μείωσης των ειδι-

κοτήτων των εκπαιδευτικών, που είναι περίπου 120, θα τεθεί στον δημόσιο διάλογο, καθώς είναι θέμα διαλόγου και όχι επιβολής».

Υπέρμαχος της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών εμφανίστηκε ο Φίλης, την οποία περιέγραψε ως δήθεν «μη τιμωρητική», κάτι που είναι τελείως απίθανο να γίνει, αφού το σχολείο στον καπιταλισμό έχει συγκεκριμένο ρόλο να επιτελέσει, εμποδίζοντας την κυρίαρχη ιδεολογία στα μυαλά της νεολαίας και αναπαράγοντας, με μια ολόκληρη σειρά ταξικών φραγμών, τις εκμεταλλευτικές σχέσεις που ισχύουν στην παραγωγή. «Η αξιολόγηση είναι ένα θέμα που χρήζει... αξιολόγησης. Δυστυχώς στο παρελθόν συνδυάστηκε με αντίληψη τιμωρητική για τους εκπαιδευτικούς και δημιουργήσε προκαταλήψεις. Αντιθέτως, η αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου είναι αναγκαία για να βοηθηθούν ο εκπαιδευτικός και η σχολική μονάδα. Δεν εξιδανικεύω. Όπως συμβαίνει και σε άλλους κοινωνικούς χώρους, μπορεί κανείς να διακρίνει συμπεριφορές ρουτίνας και μειωμένου ενδιαφέροντος. Η μεγάλη πλειονότητα όμως των εκπαιδευτικών στηρίζει το δημόσιο σχολείο μέσα σε συνθήκες κρίσης».

Θυμίζουμε ότι όσο διαρκούσε ο αγώνας των εκπαιδευτικών ενάντια στην επιβολή με το κνούτο της αξιολόγησης από τον Αρβανιτόπουλο και τον Λοβέρδο, οι συριζαίοι εμφανίζονταν ως υπέρμαχοι της κατάργησής της, κρύβοντας ωστόσο τις προθέσεις τους όσον αφορά την «αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου», που υποκρύπτει την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού. Στη συνέχεια και ενώ βρίσκονταν στα πρόθυρα της εξουσίας έταζαν τη συνολική κατάργηση του νομοθετικού πλαισίου της αξιολόγησης. Από τη στιγμή που έγιναν κυβέρνηση αναφέρονταν μόνο στην

κατάργηση της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού σε ατομικό επίπεδο, ενώ σήμερα εισάγουν και αυτή την αξιολόγηση, «ντυμένη» με τον μανδύα της δήθεν ατιμωρησίας. Παρόλ' αυτά και μόνον οι εξαγγελίες ότι η αξιολόγηση στην εκπαίδευση θα εντάσσεται στο γενικότερο πλαίσιο της αξιολόγησης στο Δημόσιο (παλιότερες δηλώσεις Κατρούγκαλου για σύνδεση παραγωγικότητας-αξιολόγησης με το μισθό-

βαθμό) αρκούν για να διαλύσουν τυχόν αυταπάτες.

Αλλά και η δήλωση Φίλη ότι η προσφορά «εθελοντικής εργασίας» στην ενισχυτική διδασκαλία θα αποτελεί κριτήριο αξιολόγησης των εκπαιδευτικών «βγάζει μάτι». Ο Φίλης εζήλωσε τη δόξα, φαίνεται, του Λοβέρδου, ο οποίος είχε κάνει μια ανάλογη πρόταση για προσμέτρηση της εθελοντικής εργασίας των εκπαιδευτικών στον υπολογισμό των μορίων τους για τον διορισμό τους. «Το πρώτο νομοσχέδιο που θα καταθέσει το υπουργείο Παιδείας όμως -είπε ο Ν. Φίλης- είναι ένα νομοσχέδιο για την ενισχυτική διδασκαλία που επανέρχεται από εφέτος στα σχολεία. Εχουμε εξασφαλίσει πιστώσεις. Θα λειτουργήσει δε αυτό και ως στοιχείο αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, καθώς προσβλέπουμε στην εθελοντική βοήθειά τους. Γιατί λοιπόν όταν ένας εκπαιδευτικός προσφέρει δύο ώρες εθελοντικής εργασίας για τη διδακτική στήριξη των μαθητών να μην προμετρείται αυτό ως κριτήριο στην αξιολόγησή του;».

Για την επιβολή ΦΠΑ 23% στην ιδιωτική εκπαίδευση ο υπουργός Παιδείας έσπευσε να δώσει μια ιδέα των προθέσεων της συγκυβέρνησης, διαχωρίζοντας τα φροντιστήρια από τα ιδιωτικά σχολεία. «Κυβερνητική πρόθεση είναι να καταργηθεί το 23% ΦΠΑ στην εκπαίδευση. Κατά τη γνώμη μου όμως είναι άλλο ο ΦΠΑ στα ιδιωτικά σχολεία και άλλο στα φροντιστήρια. Τα φροντιστήρια καλύπτουν ανεπάρκειες της δημόσιας εκπαίδευσης».

Ο υπουργός Παιδείας έβαλε «στο ψυγείο» και το πολυνομοσχέδιο Μπαλτά, δηλώνοντας ότι «θα

εμπλουτιστεί με βάση τον διάλογο που θα προηγηθεί». Όμως, η συζήτηση «πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις νέες πραγματικότητες που αφορούν την παραγωγή της γνώσης, καθώς και τις διεθνείς εμπειρίες». Κοντολογίς, οι αλλαγές στα ΑΕΙ θα ευθυγραμμίζονται με τις αλλαγές στα διεθνή δεδομένα (δηλαδή στα αγγλοσαξονικά και ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, όπου έχει επικρατήσει η φιλοσοφία της αγοράς).

Η πλήρης κατάργηση των κακόφημων Συμβουλίων Διοίκησης των πανεπιστημίων (θυμίζουμε ότι ήταν εξαγγελία της προηγούμενης συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων, ενταγμένη στις προγραμματικές δηλώσεις Τσίπρα), που αποτελούν και τη νομική μορφή ευθυγράμμισης της διοίκησης των ΑΕΙ με την αγορά και την επιχειρηματική λειτουργία της ανώτατης εκπαίδευσης, έχει πεταχτεί πλέον στον κάλαθο των αχρήστων. Τώρα με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου το υπουργείο Παιδείας προχωρεί μόνο στην αφαίρεση της αρμοδιότητας από τα Συμβούλια Διοίκησης της προεπιλογής του πρύτανη, ενώ ο Φίλης έκανε ακόμη μια υποχώρηση στον εσμό του νεοφιλελευθερισμού αρνούμενος να παύσει τους πρυτάνεις που είχαν εκλεγεί με αυτό το σύστημα, όπως προέβλεπε το πολυνομοσχέδιο Μπαλτά. «Πιστεύω ότι η λειτουργία των πανεπιστημίων δεν διευκολύνεται από την κατάργηση εκλεγμένων οργάνων. Και δεν είναι θέμα ωριμότητας να παρακάμπτει κανείς τις διαδικασίες της σωστής νομοθέτησης. Όπως βλέπετε, δεν σπεύδουμε να πάρουμε αποφάσεις, δεν προτρέχουμε», δήλωσε ο Φίλης.

Προληπτική τρομοκρατία

Από την ιστοσελίδα του εκπαιδευτικού δικτύου alfavita, αλιεύσαμε την παρακάτω είδηση:

«Η εισαγγελία Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης με έγγραφο που απέστειλε προς τις Διευθύνσεις ΔΕ Ανατολικής και Δυτικής Θεσσαλονίκης δίνει τις ακόλουθες οδηγίες προς τους Διευθυντές, καθηγητές και προέδρους των Συλλόγων Γονέων των σχολείων για τον τερματισμό των μαθητικών καταλήψεων, ώστε, όπως σημειώνει, να μην απαιτηθεί η δρομολόγηση ποινικών διαδικασιών:

1. Οι Διευθυντές των σχολείων και οι λοιποί καθηγητές οφείλουν να παρέμβουν συμβουλευτικά προς τους μαθητές ώστε αυτοί να αντιληφθούν ότι η συμπεριφορά τους αυτή (κατάληψη σχολικών συγκροτημάτων και διακοπή της λειτουργίας των σχολείων) συνιστά αξιόποινη πράξη, η οποία δώκεται αυτεπάγγελα και τιμωρείται με ποινή φυλάκισης από 6 μήνες έως 5 έτη.

2. Οι γονείς των μαθητών πρέπει να πληροφορηθούν, δια του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων κάθε σχολείου, ότι, σε περίπτωση που παραλείπουν να αποτρέψουν τα ανήλικα τέκνα τους-μαθητές, από τη διάπραξη του παραπάνω αδικήματος, τελούν την αυτεπαγγέλτως διωκόμενη

αξιόποινη πράξη της παραμέλησης της εποπτείας ανηλίκων (άρθρο 360 Π.Κ.).».

Οι μαθητές μπροστά στα χίλια μύρια προβλήματα που αντιμετωπίζουν στα σχολεία τους (εκπαιδευτικά κενά, άθλια υλικοτεχνική υποδομή, πενιχρότητα κονδύλια για λειτουργικές δαπάνες, κ.λπ), με χαμένα την ελπίδα και το όνειρο για μια καλύτερη μόρφωση, για σπουδές και επαγγελματική αποκατάσταση, βιώνοντας ταυτόχρονα στο οικογενειακό τους περιβάλλον την ένδεια και την αγωνία επιβίωσης μέσα στην κρίση, προχωρούν στις πρώτες καταλήψεις.

Οι διωκτικοί μηχανισμοί «ευαισθητοποιήθηκαν» πάραυτα και σπεύδουν να πάρουν τα πρώτα τρομοκρατικά μέτρα, απαιτώντας από τους δασκάλους και τους γονείς να διαλέξουν το ρόλο του παιδονόμου.

Η ζωή έχει δείξει ότι κάποιοι από αυτούς το πράττουν πρόθυμα είτε από φόβο, όμως ποτέ οι απειλές τους δεν μπόρεσαν να αποτρέψουν την οργή να ξεσπάσει στο σύνολο του μαθητικού πληθυσμού που αντιδρά και παλεύει. Εξ ου και οι συνεχείς παραπομπές μαθητών και των γονιών τους στα αστικά δικαστήρια.

Εδώ που είμαι ήσουν...

Δεν μας ήρθε τελικά στην Αθήνα ο Πιερ Μοσκοβισί (λόγω σοβαρών οικογενειακών λόγων), πρόλαβε όμως να μας αφήσει μια ενδιαφέρουσα συνέντευξή του στα «Νέα», η οποία –παρά τις προσεκτικές διατυπώσεις της- σίγουρα δεν πρέπει να ευχαρίστησε και πολύ τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Ιδιαίτερα το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι, που ανήκουν στην ίδια πολιτική «οικογένεια» με τον σοσιαλδημοκράτη Μοσκοβισί.

Ο γάλλος πρώην υπουργός και νυν κομισάριος δηλώνει: «Νομίζω ότι το μήνυμα που βγήκε από τις πρόσφατες εκλογές είναι ότι το 80% των ελλήνων ψηφοφόρων τάχθηκε υπέρ των κομμάτων που με τον έναν ή τον άλλον τρόπο έχουν ευρωπαϊκό προσανατολισμό και ψήφισαν υπέρ της συμφωνίας του Αυγούστου. Βασιζόμαστε σε αυτήν την ευρεία πλειοψηφία για να επικυρώσουμε και να νομιμοποιήσου-

με τη δουλειά που έχουμε κάνει από κοινού».

Σπεύδει, βέβαια, να συμπληρώσει αμέσως: «Γνωρίζω πως γίνεται η πολιτική και δεν θέλω να εμπλακώ σε εσωτερικά πολιτικά ζητήματα της Ελλάδας». Αμέσως όμως το ξαναγυρίζει: «Εύχομαι όμως να υπάρξει μια συνέχεια στις δεσμεύσεις και μια ευρεία στήριξη σε πρωτοβουλίες που θα μας επιτρέψουν να προχωρήσουμε μαζί. Η επιτυχία του προγράμματος εξαρτάται από την εφαρμογή των διαρθρωτικών αλλαγών».

Εκείνο που κάνει ο Μοσκοβισί είναι να προειδοποιήσει ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι να μην τολμήσουν να σαμποτάρουν αυτά που προβλέπει το Μνημόνιο-3. Να κάνουν το αντιπολιτευτικό τους παιχνίδι, αλλά να κατεβάσουν τους τόνους και, αν ποτέ χρειαστεί, να ψηφίσουν μαζί με την κυβερνητική πλειοψηφία, ώστε να μην υπάρξει καμιά τα-

λάντευση στην εφαρμογή της μνημονιακής συμφωνίας που όλα μαζί αυτά τα κόμματα ψήφισαν.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι εξ αντικειμένου ο Μοσκοβισί αβαντάρει τη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων. Υψώνει μπροστά της ασπίδα προστασίας από τις επιθέσεις της αντιπολίτευσης, θυμίζοντας ότι αυτή (η αντιπολίτευση) ψήφισε υπέρ του Μνημόνιου-3 και των τριών πρώτων πακέτων προαποτιμωμένων. Αυτό το έργο, όμως, έχει ξαναπαιχτεί. Παίχτηκε το 2010-11, όταν ο Σαμαράς με τα «Ζάππεια» τάχα αντιπάλευε τα Μνημόνια. Απ' όλα τα ευρωενωσικά κέντρα ακούγονταν τότε προσκλήσεις προς τον Σαμαρά να στηρίξει την κυβερνητική πολιτική που την υπαγόρευε η τρόικα. Μέχρι που τελικά τον ανάγκασαν να μπει στην κυβέρνηση Παπαδήμου, μαζί με το ΠΑΣΟΚ και το ΛΑΟΣ.

Θα έχει, όμως, πλάκα ν' ακούσουμε κάποια στιγμή τους συριζαίους να κατηγορούν τα κόμματα της σημερινής μνημονιακής αντιπολίτευσης, επικαλούμενοι δηλώσεις ευρωενωσικών παραγόντων τύπου Μοσκοβισί. Θα έχει πλάκα γιατί από το 2010 μέχρι το 2015 ο ΣΥΡΙΖΑ κατήγγειλε αυτούς τους παράγοντες για παρέμβαση στα εσωτερικά πράγματα της Ελλάδας. Όταν ο Σαμαράς, χωρίς να είναι προσωπικά μέλος της κυβέρνησης, υποχρεωνόταν να υπογράψει τις επιστολές προς την ΕΕ, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ, με τις οποίες «υιοθετούσε» το Μνημόνιο-2, ο Τσίπρας χτυπιόταν στα μπαλκόνια και έλεγε να μην τολμήσουν να του ζητήσουν να υπογράψει κι αυτός, γιατί δεν πρόκειται να το κάνει. Τώρα, οι συριζαίοι ακούνε με ευχαρίστηση τον κάθε Μοσκοβισί να καλεί την αντιπολίτευση να ψηφίσει τους νέους μνημονιακούς νόμους.

Δικτατορίσκος

Τα σχετικά με την επίσκεψη Τσίπρα-Φάιμαν στη Μυτιλήνη έγιναν γνωστά, παρά την προσπάθεια της κυβερνητικής προπαγάνδας να τα κρύψει. Τρία πλοία επιστρατεύτηκαν για να κουβαλήσουν μερικές χιλιάδες πρόσφυγες στον Πειραιά. Ήταν οι τυχεροί της διοργάνωσης. Οι άτυχοι σπρώχτηκαν διά της βίας από τους μπάτσους σε βόρειες περιοχές του νησιού, τις οποίες δε θα επισκεπτόταν το ζεύγος πρωθυπουργού-καγκελάρου. Ετσι, για τα μάτια των δύο πολιτικών έμεινε ένα μικρό ποσοστό των προσφύγων, όμορφα τακτοποιημένο σε καταυλισμούς.

Πέραν της φιλοτεχνημένης εικόνας του Τσίπρα-πάπα, που διέταξε να πάρει αυθημερόν τα χαρτιά της μια οικογένεια που διαμαρτυρήθηκε (οι άλλοι;), κατεβλήθη προσπάθεια να αποκρυφτεί ένα άλλο γεγονός, που αποκάλυψε την εικόνα του Τσίπρα-δικτατορίσκου. Όταν οι Τσίπρας-Φάιμαν ανέβηκαν στο δημαρχείο για τη μικρή δεξίωση που είχε ετοιμαστεί, στην είσοδο του κτιρίου έγινε φέις κοντρόλ. Επιτράπηκε ν' ανέβουν μόνο οι δημοσιογράφοι των αθηναϊκών μέσων που συνόδευαν την πρωθυπουργική κουστωδία. Ο λόγος είναι προφανής: για να ελεγχθεί απόλυτα η ροή της πληροφόρησης. Μια δημοσιογράφος τοπικού Μέσου διαμαρτυρόταν στην είσοδο, οι φωνές της έφταναν μέχρι πάνω, οπότε ανέλαβε να δώσει λύση ο ίδιος ο Τσίπρας. Βγήκε στο μπαλκόνι, ρώτησε τι συμβαίνει, η δημοσιογράφος του είπε ότι δεν την αφήνουν να μπει και ο δικτατορίσκος της απάντησε: «Με αυτή τη συμπεριφορά δεν πρόκειται να μπει»!

Μπουρδολογία

Πληροφορίες από το Μαξίμου λένε πως ο Τσίπρας «τα έχει πάρει» με τον Τσακαλώτο, επειδή στο προσχέδιο του προϋπολογισμού γράφονται καλά λόγια για το PSI, με αποτέλεσμα να πιαστεί απ' αυτό ο Βενιζέλος και να κουνάει θριαμβευτικά στη Βουλή, στη συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης, το Προσχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού και να επαίρεται πως ο ΣΥΡΙΖΑ δικαιώνει την πολιτική του, αν και κατόπιν εορτής, κατηγορώντας τον Τσίπρα για πολιτική απατεωνιά.

Μπορεί από το Μαξίμου να διοχετεύουν τη δυσaréσκεια του Τσίπρα για τον Τσακαλώτο, αυτό όμως δεν έχει να κάνει με το προσχέδιο του προϋπολογισμού. Είναι η γνωστή μέθοδος, από τη μια να απεκδύεται κάθε ευθύνης ο πρωθυπουργός και, από την άλλη, να «κονταίνονται» κάποιοι υπουργοί που πάνε να σηκώσουν κεφάλι και ν' ανοίξουν δικιά τους περπατησιά.

Πράγματι, στη σελίδα 49 του Προσχεδίου Κρατικού Προϋπολογισμού αναφέρεται ότι η δαπάνη για τόκους του χρέους της Κεντρικής Διοίκησης μειώθηκε μετά το 2012 και αυτό «οφείλεται στη μείωση του ύψους του δημοσίου χρέους μετά την ανταλλαγή των ομολόγων (PSI) του Μαρτίου 2012 και την επαναγορά των Δεκεμβρίου 2012, τη μείωση των επιτοκίων των δανείων του μηχανισμού στήριξης και την αναβολή καταβολής τόκων για τα δάνεια που χορηγήθηκαν από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας». Μπορούσε ο Τσακαλώτος να το παραλείψει αυτό, με την τρόικα να караδοκει και να ελέγχει τα πάντα; Δεν μπορούσε κι αυτό το ξέρει πολύ καλά ο Τσίπρας. Αλλωστε ο ίδιος ο Τσίπρας είναι που υπέγραψε (πριν ακόμα τη συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές) κείμενο που εξαιρεί τον ευεργετικό ρόλο των αντιστασιαστικών νόμων Λοβέρδου, Παπακωνσταντίνου και Κουτρουμάνη, ο ίδιος είναι που με τη συμφωνία που υπέγραψε τις πρωινές ώρες της 13ης Ιουλίου αποδέχτηκε τον ευεργετικό χαρακτήρα των δύο προηγούμενων Μνημονίων. Δεν του έφταξε, λοιπόν, ο Τσακαλώτος. Απλά, οι γκεμπελίσκοι του Μαξίμου βρήκαν την ευκαιρία να χτυπήσουν τον Τσακαλώτο και ταυτόχρονα να βγάλουν τον Τσίπρα από το κάδρο.

Φρέντο VS φραπέ

Φραπεδιά το σήμα-κατατεθέν του Λεβέντη, φρέντο εσπρέσο του κυρ-Αλέκου (Φλαμπουράρη), δεν είναι και δύσκολο να τα βρουν. Οι σημειώσεις Φλαμπουράρη για το τι είπε ο Λεβέντης, που αφέθηκαν τεχνηέντως πάνω στο υπουργικό έδρανο, για να τις απαθανατίσει («όλως τυχαίως»!) ο φωτογραφικός φακός, δεν στερούνται πολιτικής σημασίας. Ο Λεβέντης είχε ανακοινώσει ότι θα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση, αν ο Τσίπρας του απαντήσει σε επιστολή με εννιά ερωτήματα που του έστειλε. Ο Τσίπρας -φυσικά- δεν απάντησε, ο Λεβέντης τα πήρε στο κρανίο, έβγαλε το παράπονό του και ανακοίνωσε ότι θα καταψηφίσει τις προγραμματικές δηλώσεις. Ο πονηρός κυρ-Αλέκος, χρόνια στο χώρο της οικοδομής και του καφενείου, έκανε τη συγκεκριμένη κίνηση για να στείλει στον Λεβέντη το μήνυμα ότι η κυβέρνηση και συγκεκριμένα το μέγαρο Μαξίμου, ακούνε με μεγάλη προσοχή τις απόψεις του και τις καταγράφουν, για να πάρουν ό,τι κρίνουν ως θετικό απ' αυτές!

Εννιά βουλευτικά ψηφαλάκια διαθέτει ο Λεβέντης. Αριθμό που μπορεί κάποια στιγμή να φανεί χρησιμότητας. Ανέλαβε, λοιπόν, ο κυρ-Αλέκος να φτιάξει τη σχέση με τον τρόπο που γίνεται συχνά στα καφενεία: ένα φιλικό χτύπημα στην πλάτη αρκεί...

Ποιο «ηθικό πλεονέκτημα» και κουραφέξαλα;

Καμένος στο χυλό ο κυρ-Αλέκος, φυσάει τώρα και το γιαούρτι. Βγήκε λοιπόν στο αγαπημένο του Mega και είπε: παιδιά, μην ψάχνεστε, εγώ είμαι ο ένας που λένε οι φίλμες. Πρόκειται για τη γνωστή υπόθεση με τις μετοχές στην εταιρία μου. Τις δήλωσα στο πόθεν έσχες του 2014, τις πούλησα και θα δηλώσω την αλλαγή στο πόθεν έσχες του 2015. Είναι, βέβαια, γνωστό τι έγινε με τις μετοχές του εργολάβου Φλαμπουράρη. Μέχρι και μαϊμού θεωρήση για το γνήσιο της υπογραφής χρειάστηκε να κατασκευαστεί για να κουκουλωθεί το σκάνδαλο.

Και βέβαια, το ζήτημα του έγκυρου της μεταβίβασης των μετοχών παραμένει (γίνεται με συμβολαιογραφική πράξη και όχι με ιδιωτικό συμφωνητικό). Πάνω απ' όλα, εξακολουθεί να παραμένει το μεγάλο ζήτημα πολιτικής ηθικής. Ο Φλαμπουράρης τη μια μέρα δήλωνε ότι δεν απαγορεύεται ο υπουργός να έχει μετοχές και την άλλη εμφανιζόταν να έχει πουλήσει τις μετοχές του! Να τις έχει πουλήσει σε ποιον; Στον πρώην συνεταιίρο του, έναντι του οποίου το κράτος (στο οποίο ο Φλαμπουράρης είναι γενικός δερβέναγας) θα είναι ουδέτερο!

Το όνομα του έτερου Καπαδόκη δεν το μάθαμε ακόμα (πού θα πάει, όμως, δεν μπορεί να μείνει για καιρό κρυφό). Επί τρία χρόνια, λέει, «έχναγε» να δηλώσει μια κατάσταση 1 εκατ. ευρώ και ξαφνικά, λίγο πριν τις εκλογές (τότε που η Βουλή ήταν κλειστή) «θυμήθηκε» να κάνει συμπληρωματική δήλωση για τα τρία αυτά χρόνια, οπότε ούτε γάτα ούτε ζημιά. Αν θυμόμαστε καλά, ο επίσης «εξασιάρης» Γιάννος Παπαντωνίου έφαγε τέσσερα χρονάκια φυλακή επει-

δή «έχασε» να δηλώσει 1,3 εκατ. ευρώ της συζύγου του (αυτές τις μέρες δικάζεται σε δεύτερο βαθμό). Το αδίκημα δεν παραγράφεται με τις εκ των υστέρων συμπληρωματικές δηλώσεις. Το πολύ αυτό να οδηγήσει σε μείωση της ποινής (να θεωρηθεί δηλαδή ελαφρυντική περίπτωση, όπως λένε οι νομικοί).

Απ' αφορμή το σκάνδαλο Φλαμπουράρη, πριν λίγο καιρό γράψαμε κάποια πράγματα που επιβεβαιώνονται στο ακέραιο: Αν ρίξει κανείς μια ματιά στα βιογραφικά του στελεχικού δυναμικού της κυβέρνησης, θα διαπιστώσει ότι στην πλειοψηφία του αποτελείται από άτομα αστικής καταγωγής («η αριστερά του χαβιαριού», όπως λένε οι Γάλλοι). Όχι από ανθρώπους αστικής καταγωγής, που εγκατέλειψαν

την τάξη τους για να υπηρετήσουν το απελευθερωτικό όραμα, αλλά από ελιτίστες του κερατά, καριερίστες αστικών πανεπιστημίων, μεγαλοδικηγόρους και μεγαλομηχανικούς, στελέχη επιχειρήσεων κτλ. Η ευρωλαγνεία αυτών των τύπων έχει ιστορικές ρίζες. Όταν ακόμη και το ΠΑΣΟΚ εμφανιζόταν ως αντίθετο στην ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ (πρόδρομο της σημερινής ΕΕ), η λεγόμενη «ανανεωτική αριστερά» προσέφερε στον Καραμανλή τον πρεσβύτερο το προοδευτικό άλλοθι που τόσο είχε ανάγκη. Τώρα που υπέγραψαν και θα εφαρμόσουν το εφιαλτικό Μνημόνιο-3, επομένως ξέρουν ότι μετρούν αντίστροφα τις μέρες της παραμονής τους στην εξουσία, αυτοί οι τύποι είναι σίγουρο πως θ' αφήσουν τις ντροπούλες και «θα κοιτάξουν

και τις δουλειές τους». Αυτό είναι νόμος της αστικής πολιτικής. Γι' αυτό θα τους παρακολουθούμε και σ' αυτό το επίπεδο.

Περιμένουμε, λοιπόν, να δούμε πώς θα χειριστεί αυτό το θέμα ο Τσίπρας, σημειώνοντας πως το καμάρι τους μέχρι να γίνουν εξουσία, το «ηθικό πλεονέκτημα», έχει ήδη εξανεμιστεί.

ΥΓ. Η πρώην αρμόδια για το πόθεν έσχες αντιπρόεδρος της Βουλής Δέσποινα Χαραλαμπίδου, στέλεχος της ΛΑΕ πλέον, γιατί μίλησε τώρα; Το ότι δεν ανέφερε ονόματα μπορούμε να το καταλάβουμε ως τακτική «αργού ψησίματος» του ΣΥΡΙΖΑ. Το ότι δεν μίλησε από το Γενάρη και μετά όμως; ΣΥΡΙΖΑ ήταν τότε η κυρία και ακολουθούσε το ρητό «κόρακας κοράκου μάτι δε βγάζει».

Βουρ για τη σοσιαλδημοκρατία

Πλέον δεν έχουμε «φλερτ» του ΣΥΡΙΖΑ με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, το οποίο γίνεται γνωστό με ανώνυμες διαρροές από το Μαξίμου. Πλέον έχουμε διακηρυγμένο στόχο προσέγγισης και συμμαχίας με την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία.

Το εισηγήθηκε ο Τσίπρας με την ομιλία του στην κεντρική επιτροπή το περασμένο Σάββατο: «Είμαστε αισιόδοξοι ότι, την επόμενη χρονιά, η κυβέρνησή μας δεν θα είναι η μόνη κυβέρνηση της Αριστεράς στο νότο της Ευρώπης. Οτι θα λειτουργούμε σε πιο ευνοϊκές συνθήκες. Γιατί στην ευρωπαϊκή συμμαχία ενάντια στη λιτότητα συναντιούνται πλέον ευρύτερες προοδευτικές κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις. Συναντιόμαστε εμείς, η ευρωπαϊκή Αριστερά, με τμήματα της σοσιαλδημοκρατίας και τους πράσινους. Συναντιόμαστε, πια, και συγκλίνουμε με μεγάλα ευρωπαϊκά εργατικά συνδικάτα, που μέχρι σήμερα ηγεμονεύονταν πολιτικά από τη σοσιαλδημοκρατία».

Το επικύρωσαν οι κεντροεπίτροποι με την απόφασή τους: «Στην περίοδο αυτή, στην πανευρωπαϊκή συμμαχία κατά της λιτότητας συγκλίνουν

και συναντιούνται πλέον κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις ευρύτερες της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, συμπεριλαμβανομένων πολλών κομμάτων της οικογένειας των Ευρωπαϊών Πρασίνων, αλλά και θεσμικών εκπροσώπων, τάσεων και ομαδοποιήσεων από σοσιαλιστικά και σοσιαλδημοκρατικά κόμματα, καθώς και σημαντικών ευρωπαϊκών εργατικών συνδικάτων, που μέχρι σήμερα ηγεμονεύονται πολιτικά από τη σοσιαλδημοκρατία. Η πρόσφατη εκλογή του Τζέρεμι Κόρμπιν στην ηγεσία του Εργατικού Κόμματος Αγγλίας αποτελεί μια σημαντική εξέλιξη στην κατεύθυνση της ενίσχυσης του ευρωπαϊκού μετώπου κατά της λιτότητας».

Τα «Ολαντρέους» και οι καταγγελίες για συμμετοχή των σοσιαλδημοκρατών κυβερνήσεων στο μέτωπο των εκβιαστών δανειστών πετάχτηκαν στα σκουπίδια. Η «πρόβλεψη» ότι με την εκλογή του ΣΥΡΙΖΑ θα πυροδοτηθεί μια διαδικασία ανάδειξης «αριστερών» κυβερνήσεων σε όλη την Ευρώπη ξεχάστηκαν. Πλέον, η «Αριστερά» τύπου ΣΥΡΙΖΑ αναγορεύεται και επίσημα σε παρακολούθημα της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας. Εκεί εναποθέτει η ηγετική ομάδα τις ελπίδες της.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Ιστορικές μέρες για τη φαρδιά (και λίγο ξεχειλωμένη προς τα δεξιά) γαλάζια παράταξη, καθώς σαν σήμερα (17 Οκτώβρη) του 1974 ιδρύθηκε η νεολαία της, μία επιτυχημένη –άλλοτε κυβερνητική και άλλοτε μη- οργάνωση διοργάνωσης πάρτι και εκδρομών στη Μύκονο και σε άλλους μαγευτικούς προορισμούς. Την ίδια μέρα πριν από εξήντα χρόνια γεννιόταν ο μέγας κιθαρωδός και τσάρος της οικονομίας Γιώργος Αλογοσκούφης, του οποίου την τύχη αγνοεί η στήλη (στον καιρό της ακμής του τον αποκαλούσαμε Μουλαροτραγιάσκα και Γαϊδουρομπερέ, καθώς κοσμούσε ανελλιπώς τις γραμμές μας αν και όχι όσο ο γίγας της φυλλοσοφίας Byron), απευθύνοντας μάταια εδώ και χρόνια απεγνωσμένες εκκλήσεις σε ευαισθητοποιημένους συντρόφους να την ενημερώσουν...

Στις 18 Οκτώβρη, πριν από 97 ολόκληρα χρόνια «αρμένικης βίζιτας» στον πλανημένο πλανήτη, γεννήθηκε ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης, ο οποίος τέτοιες μέρες (21 Οκτώβρη) του 1989 μάς αποδεικνύει ότι είναι ποικιλοτρόπως εφτάψυχος, καθώς διαβάζαμε την ακόλουθη είδηση: «Βόμβρα σκάει στα χέρια του ανθυποασπιστή Πολεμικής Αεροπορίας Μιχάλη Παυλή, καθώς προσπαθούσε να την τοποθετήσει στο Δημοτικό Θέατρο Μυτιλήνης, όπου ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης θα συναντιόταν με εκπροσώπους παραγωγικών τάξεων του νησιού»...

Απευθύνουμε έκκληση προς εύπορους ή έστω γενναιόδωρους και πολιτικά ακομπλεξάριστους συντρόφους, να χορηγήσουν τρία ευρώ στη στήλη ώστε να μπορέσει να συμμετάσχει στην εκλογή προέδρου της Νέας Δημοκρατίας. Αν και δεν έχουμε καταλήξει ακόμη στο ποιον θα μπορούσαμε να ψηφίσουμε από τους Ε.Α.Α.Κ. (Ευάγγελο, Αδωνι, Απόστολο, Κυριάκο). Το κεφάλαιο «ψυχαγωγία» είναι πολύ σοβαρό για να το προσπερνάμε απερίσκεπτα.

Κοιτάζοντας προς την αντίθετη κατεύθυνση, όπου είναι ο καθρέφτης, θα θέλαμε να ρωτήσουμε κάτι στους «ένδοξους αριστερούληδες των αιώνων» που κρατάνε πλέον τα νιά (ναι, τα νιά): Αυτό το γλυκό πουλί της «αγωνιστικής» νιότης τους, που επικαλούνται για ξεκάρφωμα, ως τότε θα το παίζουν;

Η στήλη δεν μπορεί παρά να επικροτήσει και να παλαμακίσει την απερίφραστη άποψη του της συμβασιλεύουσας παναγ(ρ)ίστατου, ότι πράγματι «δόθηκε μεγάλη δημοσιότητα στο θέμα του Παπάφειου». Μα είναι δυνατόν να ασχολούμαστε με βιασμούς ανηλίκων και συγκαλύψεις τους επί σειρά ετών; Είναι δυνατόν να μην έχει καταφέρει ακόμη να επιβληθεί τελειωτικά ο σκοτεινός μεσαίωνας, να μην έχουν υπερισχύσει άπασ διά παντός η ασυδοσία των εκλεκτών, η μούγκα, ο βούρδουλας; Δημοσιότητα θα πρέπει να δίνεται μόνο στα κηρύγματα και στις πολιτικές τοποθετήσεις του παναγ(ρ)ίστατου. Ετσι τα βρήκαμε. Ο ποιμενάρχης μιλά, γαβγίζει, αφρίζει, κάνει ό,τι θέλει και το ποίμνιο (υπ)ακούει. Παλαμακίζοντας τον ηγέτη του, όσο παλαμακισμένος και δοξασμένος κι αν είναι.

Δε γαλέγω...

«Οχι μόνο ο άνθρωπος των πρωτόγονων κοινωνιών δεν είναι καθόλου αναγκασμένος να ζει σαν ζώο, δηλαδή σε διαρκή αναζήτηση για να εξασφαλίσει την επιβίωσή του, αλλά το αποτέλεσμα αυτό το πετυχαίνει -και με το παραπάνω- θυσιάζοντας έναν αξιοσημείωτο μικρό χρόνο δραστηριοποίησης. Αυτό σημαίνει ότι οι ινδιάνικες κοινωνίες διαθέτουν, αν το επιθυμούν, όλο τον απαραίτητο χρόνο για να αυξήσουν την παραγωγή υλικών αγαθών. Και η κοινή λογική ρωτά: γιατί οι άνθρωποι αυτών των κοινωνιών να θέλουν να δουλέψουν και να παραγάγουν περισσότερο, αφού τρεις-τέσσερις ώρες καθημερινής ήρεμης απασχόλησης αρκούν για να εξασφαλίσουν τα χρειώδη της ομάδας; Σε τι θα τους χρησίμευε κάτι τέτοιο; Σε τι θα χρησίμευαν τα πλεονάσματα που θα συσσωρεύονταν με αυτό τον τρόπο; Ποιος θα ήταν ο προορισμός τους; Μόνο διά της βίας οι άνθρωποι εργάζονται πέραν των αναγκών τους. Και αυτή ακριβώς η βία απουσιάζει από τον πρωτόγονο κόσμο, η απουσία αυτής ακριβώς της εξωτερικής βίας ορίζει και τη φύση των πρωτόγονων κοινωνιών (...) Κάτω από ποιες προϋποθέσεις μπορεί να μεταβληθεί αυτή η σχέση του πρωτόγονου ανθρώπου με την παραγωγική δραστηριότητα; Κάτω από ποιες προϋποθέσεις η δραστηριότητα αυτή θέτει κάτι άλλο ως στόχο της και όχι την ικανοποίηση των ενεργειακών αναγκών; Εδώ προκύπτει το ζήτημα της καταγωγής της εργασίας ως αλλοτριωμένης εργασίας» (Pierre Clastres - «Η κοινωνία ενάντια στο κράτος»).

Κοκκινοσκούφίτσα

Σόου Μελισσανίδα για «ούγκανους»

Τη μια μέρα ζέστη, την άλλη κρύο. Πώς ν' αντέξει ο άνθρωπος όταν έστησε ένα σόου και του το έκαναν συμπαράλια μέσα σε δυο μέρες; Και ποιος; Ο Βασιλόπουλος, με τη βοήθεια του Σκουρλέτη! Γι' αυτό και ο «πολύς» Μελισσανίδης έφυγε από το υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας την Πέμπτη το μεσημέρι φουλ στην τσαντίλα, αποφεύγοντας να κάνει δηλώσεις και να πετάξει κανένα από εκείνα τα κρύα ευφυολογήματά του.

Το δικό μας εγκυρότατο ρεπορτάζ έλεγε πως από το υπουργείο διαμνηνύθηκε στους ανθρώπους του Μελισσανίδα (αλλά και στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, που ζήτησε τριμερή συνάντηση: δήμος-υπουργείο-ερασιτεχνική και ΠΑΕ ΑΕΚ), ότι αυτή την περίοδο προέχουν τα προαπαιτούμενα και ο υπουργός δεν έχει χρόνο. Ξαφνικά, όμως, αργά το απόγευμα της Τετάρτης, διαμνηνύθηκε ότι την επομένη θα γίνει η «τριμερής» στο υπουργείο. Και τα παπαγαλάκια του «Τίγρη» πήραν εντολή ν' αρχίσουν τη γκρίνια. Ε, όσο να 'ναι, δεν είναι και ό,τι καλύτερο για το αφεντικό να αναγκαστεί να καθήσει στο ίδιο τραπέζι με τον Βασιλόπουλο, με τον Σκουρλέτη διαιτητή. Όλο το σόου με τη Δούρου θα πήγαινε στράφι. Όπως και έγινε. Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά.

Στριμωγμένος από διάφορες μπάντες στο θέμα του γηπέδου, ο Μελισσανίδης είχε ανάγκη από μια επικοινωνιακή κίνηση. Αφού ο Σκουρλέτης δεν τον δέχτηκε μόνο του σε συνάντηση (συνάντηση που τα «υπαλληλικά» Μέσα την είχαν αναγγείλει κάμποσες φορές, από τότε που έφυγε ο δήθεν «κακός» Λαφαζάνης και στη θέση του πήγε ο Σκουρλέτης, που -όπως έγραφαν- είναι του χεριού του «Τίγρη»), αποφάσισε να ρίξει τα μούτρα του και να ζητήσει συνάντηση με τη Δούρου, διαμνηνύοντάς της ότι θα είναι παρών ο ίδιος. Η Δούρου κανόνισε να γίνει αμέσως η συνάντηση και έτσι, αργά το απόγευμα της περασμένης Τρίτης, ο ίδιος ο Μελισσανίδης, με την ιδιότητα του αντιπροέδρου της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», διάβηκε το κατώφλι της Περιφέρειας, για να συναντηθεί μ' αυτήν που ο κατευθυνόμενος από τον ίδιο όχλος έβριζε χυδαία πριν τις περιφερειακές εκλογές. Στην αστική πολιτική και στις μπιζνες αυτά τα πράγματα δεν έχουν καμιά σημασία. Η ηθική είναι είδος εν πλήρη ανεπαρκεία.

Γιατί ζήτησε αυτή τη συνάντηση ο Μελισσανίδης; Στριμωγμένος καθώς είναι στο ζήτημα του γηπέδου (τα έχουμε γράψει τόσες φορές και δεν υπάρχει λόγος να τα επαναλάβουμε) και με τους οπαδούς να βγάζουν ανοιχτά πλέον τη γκρίνια, έπρεπε να κάνει μια επικοινωνιακή κίνηση. Ήταν βέβαιο, ότι θα παρουσί-

αζε τη συνάντηση ως μεγάλη επιτυχία. Σκέφτεστε να έβγαине και να έλεγε ότι η Δούρου μας έκλεισε την πόρτα; Οι οπαδοί θα έβριζαν μεν την Δούρου, θα έβριζαν όμως κι αυτόν σαν ανίκανο. Ήταν, λοιπόν, βέβαιο ότι θα έπαιζε θέατρο (σ' αυτό είναι καλός), για να προσφέρει τίτλους στα παπαγαλάκια του.

Η δήλωση που έκανε ο Μελισσανίδης βγαίνοντας από την Περιφέρεια ήταν η εξής: «Εγινε μία πολύ θετική συζήτηση. Μπορώ να πω ότι είμαστε ικανοποιημένοι. **Βγάλαμε μια ομάδα εργασίας που θα μιλήσει με την Περιφέρεια.** Και θέλω να πω δύο λέξεις: το γήπεδο θα το ονομάσουμε Δούρου Αρένα». Το τελευταίο ήταν το μήνυμα για τίτλους που την επομένη έβαλαν όλα τα παπαγαλάκια. Από «Βίβα Ρένα» μέχρι «Δούρου Α-Ρένα».

Προσέξτε τώρα πώς παρουσίασε τη δήλωση Μελισσανίδα το βασικό «υπαλληλικό» σάιτ (aek365.com): «Ήταν μια πολύ θετική και εποικοδομητική συνάντηση. **Συστάθηκε μια ομάδα εργασίας που θα δει όλα τα θέματα.** Θέλω να πω δύο λόγια χαριτολογώντας: το γήπεδο θα το ονομάσουμε... Δούρου Αρένα».

Το «χαριτολογώντας» προστέθηκε για να προλάβουν το ερώτημα του σκεπτόμενου οπαδού: καλά, ρε παιδιά, εσείς δεν μας λέτε ότι ψάχνετε χορηγό που θα χώσει πολλά «μύρια» για να πάρει το γήπεδο το όνομά του; Τι παραμύθι είναι αυτό με το Δούρου Αρένα; Η ουσία, όμως, βρίσκεται αλλού. «**Βγάλαμε μια ομάδα εργασίας που θα μιλήσει με την Περιφέρεια**» είπε ο Μελισσανίδης. Δηλαδή, η ΑΕΚ έφτιαξε μια ομάδα εργασίας για να έχει επαφή με την Περιφέρεια. Τούτέστιν, τρίχες κατσαρές, διότι η περιβόητη ομάδα εργασίας δεν είναι παρά η ομάδα της Dimand ΑΕ του Ανδριόπουλου. «**Συστάθηκε μια ομάδα εργασίας που θα δει όλα τα θέματα**» έγραφαν τα παπαγαλάκια, παραποιώντας τη δήλωση Μελισσανίδα, σε τρόπο ώστε να υπονοείται ότι συστάθηκε **κοινή** ομάδα δεν το διαφέρει.

Κάτι τέτοιο δεν το είπε ο Μελισσανίδης και δεν το αναφέρει η Περιφέρεια στο Δελτίο Τύπου που εξέδωσε. Οι «ούγκανοι» οπαδοί όμως πρέπει να φάνε μια καλή μερίδα κουτόχορτου, για ν' αρχίσουν να «καταχεριάζουν» όσους επαναλάβουν τη γκρίνια. Και επειδή μπορεί να μην το πρόσεξαν (ως γνωστόν, η ανάγνωση δεν είναι το φόρτε τους), το «υπαλληλικό» σάιτ το έκανε και ξεχωριστό θέμα, με τίτλο «**Κοινή ομάδα δράσης με την Περιφέρεια!**», στο οποίο διαβάζουμε: «**Το σημαντικό είναι ότι στη συζήτηση που είχαν οι δύο πλευρές, αποφασίστηκε να συσταθεί μια κοινή ομάδα δράσης, η οποία θα έχει ως στόχο να ασχολείται με τα ζητήματα του γηπέδου που σχετίζονται με τις αρμοδιότητες της Περιφέρει-**

ας, προκειμένου να αντιμετωπίζονται άμεσα και να μην προκείψουν άλλες καθυστερήσεις στο πρότζεκτ»!

Φτύσιμο-1

Η Δούρου δεν είναι χαζή για να παίξει το παιχνίδι του Μελισσανίδα, ενώ δεν έχει αρμοδιότητα και δεν μπορεί να βγάλει κανένα πολιτικό όφελος (μόνο χασούρα θα μπορούσε να έχει). Δέχτηκε να κάνει τη συνάντηση, διευκολύνοντας τον Μελισσανίδα να κάνει το σόου που ήθελε, με αντάλλαγμα τη δική της αποθώωση από τα «υπαλληλικά» Μέσα. Ως εκεί. Την ίδια στιγμή, κράτησε τις μέγιστες αποστάσεις. Ούτε κοινές δηλώσεις με τον Μελισσανίδα έκανε, ούτε χωριστές δικές της, ενώ δεν υπάρχει ούτε μια φωτογραφία από τη σύσκεψη. Η πονηρή και φιλόδοξη συριζαία απέφυγε να τοποθετηθεί σε κοινό κάδρο με τον Μελισσανίδα, για να μην ακούσει όσα άκουσε ο Φλαμπουράρης.

Ολοκληρώνοντας την τακτική της τήρησης αποστάσεων, έδωσε εντολή στο Γραφείο Τύπου της Περιφέρειας να εκδώσει μια τυπική, ξερή και ψυχρή στο ύφος ανακοίνωση, που δεν προσέθεσε τίποτα καινούργιο, αλλά επαναλαμβάνει τη θέση που έως τώρα διατυπώνει δημόσια. Μια θέση κάπως σιβυλλική, που δεν τοποθετείται επί της ουσίας, όμως δεν αφήνει και κανένα περιθώριο σπέκουλας στον Μελισσανίδα. Αφού υπενθυμίζει ότι η συνάντηση πραγματοποιήθηκε «ύστερα από αίτημα της ΑΕΚ» και ότι αντικείμενό της ήταν «η ενημέρωση εκ μέρους των παραγόντων της ΑΕΚ σχετικά με το γήπεδο της ομάδας στη Νέα Φιλαδέλφεια» (άρα η πλευρά της Περιφέρειας δεν είχε να κάνει καμιά ενημέρωση, να προσθέσει κάτι), η ανακοίνωση επαναλαμβάνει την «**πάγια θέση της Περιφερειακής Αρχής ότι η αναβάθμιση των αθλητικών εγκαταστάσεων οφείλει να σέβεται το νομικό πλαίσιο, το περιβάλλον, τους πολεοδομικούς κανόνες.** Και δεύτερον ότι όλα θα περάσουν μέσα από **διαβούλευση με τις τοπικές κοινωνίες, τις ερασιτεχνικές ομάδες και ανταποδοτικότητα στην αυτοδιοίκηση.**»

Ειδικά το τελευταίο, όχι μόνο δεν είναι ευνοϊκό για τον Μελισσανίδα, αλλά αντίθετα καθιστά -εμμέσως πλην σαφώς-στατα- το δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και το δήμο Νέας Ιωνίας (στη θεσμική γλώσσα αυτοί εκπροσωπούν τις τοπικές κοινωνίες) απόλυτο ρυθμιστικό παράγοντα. Είναι σαν να λέει στον Μελισσανίδα «βρες τα πρώτα με τον Βασιλόπουλο και μετά τα λέμε». Δεδομένων των συνθηκών υπό τις οποίες έγινε η συνάντηση, ιδιαίτερα δεδομένης της παρουσίας του ίδιου του Μελισσανίδα, μάλλον με φτύσιμο ισοδυναμεί η ψυχρή και υπαινικτική ανακοίνωση της Περιφέρειας, όπως και το γεγο-

νός ότι η Δούρου αρνήθηκε να κάνει δηλώσεις και να φωτογραφιστεί μαζί του. Ο «Τίγρης», όμως, έπρεπε να κάνει την ανάγκη φιλοτιμία, να σκουπιστεί και να αποφανθεί ότι... ψιχαλίζει, «βαφτίζοντας» το ανύπαρκτο γήπεδο «Δούρου Αρένα»!

Φτύσιμο-2

Και σα να μην έφτανε το πρώτο φτύσιμο, ήρθε το δεύτερο: η πρόσκληση σε τριμερή υπό τον Σκουρλέτη. Ο οποίος Σκουρλέτης (το ρεπορτάζ δεν επιδέχεται διάψευση) ήταν αυτός που ρώτησε εισαγωγικά αν γίνεται δεκτή η πρόταση του Επιμελητήριου Περιβάλλοντος και Βιωσιμότητας για χωροθέτηση του γηπέδου σε άλλο σημείο. Ο Βασιλόπουλος απάντησε θετικά και ο Μελισσανίδης τα πήρε στο κρανίο. Είπε στον Βασιλόπουλο να χτίσει εκεί «το δημαρχείο του» και άρχισε ένα παραλήρημα με ουρλιαχτά, στο οποίο «απειλούσε» τον Βασιλόπουλο ότι θα βάλει στο οικόπεδο... «πρόσφυγες» και «γύφτους». Ο Βασιλόπουλος του είπε «καλοδεχούμενοι» και η σεμνή τελετή έλαβε τέλος, με τον Σκουρλέτη σε ρόλο διαιτητή να προτείνει στα δύο μέρη να φτιάξουν ομάδα εργασίας, με τη συμμετοχή και του υπουργείου και της Περιφέρειας, και τον Μελισσανίδα να αναγκάζεται να δεχτεί την πρόταση, καταγράφοντας μια μεγαλοπρεπέστατη ήττα.

Αμα δε θέλεις να λύσεις ένα πρόβλημα, φτιάξε μια επιτροπή, λέει ένα παλιό (και χιλιοεπιβεβαιωμένο ρητό). Αυτή η επιτροπή, αν και όταν φτιαχτεί, δε θα μπορέσει να καταλήξει πουθενά.

Πέρα από το επικοινωνιακό φιάσκο του «Τίγρη», υπάρχει ένα ζήτημα ουσίας. Ο δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας απηύθυνε την πρόταση για τριμερή στο υπουργείο, την Ερασιτεχνική ΑΕΚ και την ΠΑΕ ΑΕΚ. Πώς λοιπόν βρέθηκε στη σύσκεψη ο Μελισσανίδης, που δεν είναι παρά μόνο αντιπρόεδρος της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», η οποία παρανόμως εμφανίζεται ως φορέας του έργου; Γιατί έγινε δεκτή η παρουσία του και από τον Σκουρλέτη (ιδίως απ' αυτόν) και από τον Βασιλόπουλο; Καλό το παιχνίδι των εντυπώσεων και το blame game (σε ποιον θα πέσει η ευθύνη), όμως αυτοί που εκπροσωπούν κρατικούς φορείς οφείλουν να σέβονται την τυπική νομιμότητα. Τις επόμενες μέρες θα πούμε περισσότερα πάνω σ' αυτό.

Γήπεδο γιοκ

Θα το πούμε για μια ακόμη φορά. Το πρόβλημα του Μελισσανίδα δεν είναι ο Βασιλόπουλος. Το πρόβλημά του είναι ότι δεν μπορεί να βγάλει άδεια (χώρια που δεν έχει τα λεφτά για να φτιάξει το γήπεδο). Αφού όλα είναι εντάξει, αφού κέρδισε στο ΣΤΕ, γιατί δεν έχει βγάλει άδεια, μολονότι πέρασαν 14 μήνες από

Εκβιασμοί και τραμπουκισμοί

Μοντέρνες δηλώσεις νομιμοφοροσύνης ζητούν οι άνθρωποι της «Ελληνικός Χρυσός ΑΕ» για να επιτρέψουν σε κάποιον αγρότη ή μικροπωλητή να συμμετάσχει στις λαϊκές αγορές των Μαντεμοχωριών. Αν δεν υπογράψει ότι αποδέχεται την «επένδυση», εκδιώκεται από το χώρο της λαϊκής αγοράς!

Δημοσιεύουμε στη συνέχεια (διατηρώντας ατόφια τη σύνταξη και την ορθογραφία των κειμένων) δυο συλλογικές καταγγελίες που εκδόθηκαν τις τελευταίες μέρες.

Συνέλευση πωλητών λαϊκών αγορών

«Απαράδεκτη και παράνομη χαρακτηρίζεται από την συνέλευση των πωλητών λαϊκών αγορών που πραγματοποιήθηκε σήμερα (29/9) στην Λ.

Αγορά της Ιερισσού η ενέργεια μιας ομάδας μεταλλορύχων να εμπλέξουν τις λαϊκές αγορές ως μέσο πίεσης για επίτευξη των δικών τους επιδιώξεων. Δεν είναι δυνατόν να επιλέγουν αυτοί ποιος θα ανοίξει πάγκο και ποιος θα φύγει, ανάλογα με το ποια άποψη έχει κάποιος συνάδελφος για την λειτουργία των μεταλλείων. Καλούμε όλους τους συναδέλφους να αντισταθούμε σ'αυτές τις πρακτικές και να μην υποκύψουν υπογράφοντας στα διάφορα χαρτιά "νομιμοφοροσύνης" που κυκλοφορούν στις λαϊκές αγορές του Δήμου Αριστοτέλη. Πρακτικές που θυμίζουν άλλες εποχές. Ως πρώτο μέτρο αντίδρασης και συμβάλλοντας στο να πέσουν οι τόνοι αποφασίσαμε να μην λειτουργήσουμε η Λαϊκή Αγορά του Παλαιοχωρίου την

ερχόμενη Παρασκευή 2/10/15».

Σύλλογος Επαγγελματιο-οτεχνών Μεγάλης Παναγιάς

«Ο Σύλλογος Επαγγελματιο-βιοτεχνών Μεγάλης Παναγιάς Χαλκιδικής καταγγέλλει τον τραμπουκισμό και τον εκβιασμό που δέχθηκαν οι μικροπωλητές της Λαϊκής Αγοράς Παλαιοχωρίου την Παρασκευή 25/9/2015 από εγκάθετους "εργαζόμενους" της εταιρείας Ελληνικός Χρυσός.

Από νωρίς το πρωί απαιτούσαν εκβιαστικά από τους μικροπωλητές να υπογράψουν σε ένα χαρτί ότι στηρίζουν την επένδυση και τους εργαζόμενους (!) για να εξακολουθήσουν να εργάζονται στη Λαϊκή του Παλαιοχωρίου και τις επόμενες Παρασκευές.

Προς τιμήν τους οι περι-

σότεροι δεν υπέγραψαν και οι δήθεν εργαζόμενοι συνέχισαν το έργο τους εξαπολύοντας απειλές προς μέλη του συλλόγου μας προερχόμενα από τον κλάδο της μαναβικής, τα οποία με αξιοπρέπεια και θάρρος αντιμετωπίσαν τη μανιασμένη αγέλη των υπαλλήλων της Eldorado.

Καταγγέλλουμε επίσης την Ελληνικός Χρυσός για το επιφυλοπολεμικό κλίμα που έχει δημιουργήσει στην περιοχή αλλά και για την επικοινωνιακή της προσπάθεια να αναδείξει τη μεταλλευτική ως τη μοναδική δραστηριότητα της περιοχής.

Δε θα ανεχτούμε άλλες τέτοιες συμπεριφορές απέναντι σε μέλη του συλλόγου μας και επιφυλασσόμαστε για την άσκηση κάθε νόμιμου δικαιώματός μας».

τότε που κατέθεσε (άρων-άρων) την αίτηση της μιας σελίδας; Και γιατί δέχεται να καθήσει στο ίδιο τραπέζι με τον Βασιλόπουλο, όταν -όπως λέει- έχει το νόμο με το μέρος του; Στην έκδοση της άδειας δεν εμπλέκονται καθόλου οι υπηρεσίες της Περιφέρειας. Αν εκδοθεί άδεια, τότε θα εμπλακούν στα λεγόμενα συνοδά έργα (συγκοινωνιακά κυρίως), για τα οποία άλλωστε προορίζονται και τα 20 εκατ. ευρώ, τα οποία πρωτοέγραψε στον προϋπολογισμό η διοίκηση Σγουρού και ξαναέγραψε η διοίκηση Δούρου.

Ε, λοιπόν, άδεια δεν πρόκειται να εκδοθεί. Και δεν πρόκειται να εκδοθεί, παρά την απόφαση του ΣτΕ που έκρινε συνταγματικό το άρθρο 42 του νόμου 4277/2014, γιατί ο Μελισσανίδης δε θέλει να φτιάξει γήπεδο της ΑΕΚ, αλλά γήπεδο της προσωπικής του εταιρείας («Δικέφαλος 1924 ΑΕ»). Όπως έχουμε αποδείξει, υπάρχει ανυπερβλήτο εμπόδιο, διότι το οικοπέδο δεν ανήκει στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ, για να μπορεί να το παραχωρεί όπου γουστάρει. Ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο που το έχει παραχωρήσει στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ (μόνο) κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση, προκειμένου να εξυπηρετήσει τον κοινωφελή σκοπό της άθλησης των αθλητών της. Δεν μπορεί, λοιπόν, η Ερασιτεχνική ΑΕΚ να παραχωρήσει το γήπεδο για μισό αιώνα στην εταιρεία του Μελισσανίδη, είτε πάρει ανταλλάγματα είτε δεν πάρει (ως γνωστόν δεν παίρνει τίποτα).

Ηδη, έχει ασκηθεί αγωγή κατά της γενικής συνέλευσης-παρωδία των 50 ατόμων, η οποία αποφάσισε την έγκριση της σύμβασης παραχώρησης του οικοπέδου στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», με την οποία ζητείται η ακύρωση της συνέλευσης και όλων των αποφάσεων που πήρε, τονίζοντας ιδιαίτερα την ακυρότητα της σύμβασης παραχώρησης. Κι ενώ η αγωγή προσδιορίστηκε να εκδικαστεί στις 8 Οκτώβρη, ο δικηγόρος της ΑΕΚ ζήτησε αναβολή. Αυτοί που τάχα βιάζονται να πάρουν την οικοδομική άδεια και να ξαμολύσουν τις μπουλντόζες, ζήτησαν αναβολή στην εκδίκαση της αγωγής, εν γνώσει τους ότι όσο υπάρχει δικαστική εκκρεμότητα, οι υπηρεσίες της Διοίκησης (δηλαδή οι υπηρεσίες του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας) είναι **υποχρεωμένες να απέχουν** από κάθε ενέργεια, στο πλαίσιο των αρχών και των κανόνων της χρηστής διοίκησης.

Η συγκεκριμένη αγωγή, αν και όποτε δικαστεί, θα είναι πολύ δύσκολο να απορριφθεί, γιατί είναι επαρκώς αιτιολογημένη. Όμως, ακόμη και αν η αγωγή κατά του κύρους της συνέλευσης-παρωδία απορριφθεί (πράγμα καθόλου εύκολο), άδεια δεν πρόκειται να εκδοθεί. Γιατί οι υπηρεσίες του υπουργείου είναι υποχρεωμένες να κρίνουν αυτοτελώς αν η Ερασιτεχνική ΑΕΚ μπορεί να μεταβιβάσει το οικόπεδο που της παραχώρησε το Δημόσιο στη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ». Και δεν μπορούν να κρίνουν θετικά, γιατί θα έχουν την τύχη που είχαν οι υπηρεσιακοί παράγοντες που έβαζαν την υπογραφή τους κάτω από τις διάφορες πράξεις του σκανδάλου του Βατοπεδίου.

Αμερικάνικες πιέσεις για τους αγωγούς

Ο Άμος Χοχστάιν, ειδικός απεσταλμένος και συντονιστής για τις διεθνείς ενεργειακές σχέσεις των ΗΠΑ, ήρθε για δεύτερη φορά στην Ελλάδα, στο εννιάμηνο που είναι στην εξουσία ο ΣΥΡΙΖΑ. Η προηγούμενη επίσκεψή του (8 Μάη) ήταν τρόπον τινά επεισοδιακή. Ο Λαφαζάνης «έπαιζε» με το ρωσικό αγωγό (turkish stream και greek stream) και ο Χοχστάιν δε δίστασε να επιτεθεί σ' αυτό το σχέδιο. «Οι Ηνωμένες Πολιτείες ανησυχούν ότι η εξέταση από την ελληνική πλευρά μίας επέκτασης του αγωγού "Turkstream" μέσω Ελλάδος δεν θα αυξήσει την ενεργειακή διαφοροποίηση, θα ανησυχούσε τις αρχές ανταγωνισμού της ΕΕ και δεν αποτελεί μακροπρόθεσμη λύση για τις ενεργειακές ανάγκες της Ελλάδος», έλεγε ανακοίνωση που εκδόθηκε από την αμερικανική πρεσβεία. Μιλώντας στο 31ο συνέδριο της πανκυπριακής οργάνωσης ΠΣΕΚΑ, ο Χοχστάιν είπε ότι αντιμετωπίζουμε μία ενεργειακή κρίση στην Ευρώπη και αν προχωρήσει ο τουρκικός αγωγός που θα μεταφέρει ρωσικό αέριο στην Ευρώπη, η Ελλάδα θα γίνει μέρος του προβλήματος αντί της λύσης. Ποιος είδε τον Λαφαζάνη και δε φοβήθηκε! Χαρακτήρισε προκλητικές και σχεδόν απειλητικές τις δηλώσεις Χοχστάιν και κατέληξε με το γνωστό του ύφος: «Η Ελλάδα δεν είναι "οικόπεδο" και δεν εκβιάζεται ούτε θεωρεί ότι με τις ενεργειακές επιλογές της γίνεται μέρος κανενός προβλήματος. Αντίθετα, η επιλογή να στηρίξουμε στο ελληνικό έδαφος έναν αγωγό με ρωσικό φυσικό αέριο είναι εθνικά και οικονομικά ωφέλιμη, ενώ δίνει θετικές λύσεις για τη συνεργασία, την ενεργειακή επάρκεια και ασφάλεια της περιοχής μας και της Ευρώπης».

Αυτή τη φορά δεν είχαμε τέτοια δράματα. Πριν συναντηθεί με τον Σκουρλέτη, ο Χοχστάιν συναντήθηκε με τον Παππά στο Μαξίμου, συνοδευόμενος από τον αμερικανό πρέσβη Πιρς. Με τον Παππά είχε συναντηθεί και στο προηγούμενο ταξίδι του, αλλά περίπου στα κρυφά. Τώρα η συνάντηση έγινε με κάθε επισήμότητα, διότι ο Παππάς έχει οριστεί

από τον Τσίπρα συντονιστής της κυβέρνησης για θέματα επενδύσεων (δηλαδή γκαουλάιτερ του Μαξίμου επί των υποργών, με παράκαμψη του αντιπροέδρου και προέδρου του ΚΥΣΟΙΠ Δραγασάκη).

Αφού έκανε τη διαπραγμάτευση ουσίας με τον Παππά, ο Χοχστάιν συναντήθηκε την επομένη με τον Σκουρλέτη και στη συνέχεια στην παρέα προστέθηκε και η βουλγάρα υπουργός Ενέργειας Τ. Πέτσκοβα, που περίμενε στον προθάλαμο. Φυσικά, κουβέντα για τον ρωσικό αγωγό δεν έγινε. Ούτε έκανε καμιά σχετική μνεία στις δηλώσεις του ο Σκουρλέτης (άλλωστε, μια σαπουνόφουσκα του Λαφαζάνη ήταν το όλο «πρότζεκτ»). Εγινε κουβέντα για το σχέδιο κατασκευής του αγωγού φυσικού αερίου Ελλάδας-Βουλγαρίας, IGB, το οποίο προωθούν «τρελά» οι Αμερικανοί. Όταν ο Σκουρλέτης αναφέρθηκε στην «ανάγκη βελτίωσης των όρων του ΤΑΡ», ο Χοχστάιν δεν είχε πρόβλημα να συμφωνήσει ότι «πρέπει να διευκρινιστούν ορισμένες λεπτομέρειες». Το βάρος στις δηλώσεις του έπεσε στον IGB. Όπως είπε, «υπήρξε μία σημαντική πρόσδοος για τον αγωγό IGB και ελπίζουμε ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα, όπως προανέφερε και ο κ. Σκουρλέτης, θα επιτευχθεί η συμφωνία».

Ο αμερικανός απεσταλμένος έκλεισε τη δήλωσή του με χαρακτηριστικό τρόπο: «Ήταν μια σπουδαία επίσκεψη για εμένα, πρώτη φορά γνωρίζω τον υπουργό, και φεύγω με την πεποίθηση ότι θα έχουμε μια στρατηγική συνεργασία και θα συνεχίσουμε να συνεργαζόμαστε πολύ στενά μαζί όπως κάναμε στο παρελθόν». Η δήλωση δεν είναι τυχαία, όπως δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι οι Αμερικανοί κουβάλησαν στην Αθήνα τη βουλγάρα υπουργό για να προχωρήσουν τα θέματα. Δεν έχουμε μελετήσει σε βάθος το θέμα των αγωγών, είναι όμως προφανές ότι οι Αμερικανοί παίζουν μόνοι τους στην Ελλάδα και καθορίζουν την ενεργειακή της πολιτική. Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου τους έχει παραδώσει τα κλειδιά, ελπίζοντας σε κάποια βοήθεια στα θέματα του ΔΝΤ.

Προβολές ταινιών και συζητήσεις Η Τριλογία του Μαξίμ

Με την Τριλογία του Μαξίμ (βραβείο Στάλιν, 1941) των Γκριγκόρι Κοζίντσεφ και Λεονίντ Τράουμπεργκ θα συνεχιστούν οι βιντεοπροβολές τις τρεις επόμενες Παρασκευές στην «Κόντρα». Το πρόγραμμα των προβολών:

23/10 Η Νιότη του Μαξίμ (1935)

30/10 Η Επιστροφή του Μαξίμ (1937)

06/11 Ο Μαξίμ στην Εξουσία (1939)

Εναρξη στις 20:30

Είσοδος ελεύθερη

Μετά την προβολή ακολουθεί συζήτηση

Η επαναπροβολή της αριστουργηματικής τριλογίας δυο πρωτοπόρων του σοβιετικού κινηματογράφου και γενικότερα της τέχνης που άνθισε μετά τη νίκη της Οκτωβριανής Επανάστασης είναι ένας πολύ καλός τρόπος για να φτάσουμε στη φετινή, 98η επέτειο από την πρώτη νικηφόρα έφοδο του προλεταριάτου στους ουρανούς.

Καλλιτεχνικά, η Τριλογία του Μαξίμ κρίθηκε και στον καιρό της και μετέπειτα. Ακόμη και οι πιο ορκισμένοι εχθροί του σοσιαλιστικού ρεαλισμού κατατάσσουν τουλάχιστον το πρώτο μέρος της Τριλογίας στις κλασικές ταινίες. Όσο κι αν «αρρωσταίνουν» με τη θεματική της Τριλογίας, είναι αναγκασμένοι να υποκλιθούν στις αρετές της. Δυστυχώς γι' αυτούς, όσοι δεν είναι ξεδιάντροποι και θέλουν να κρατήσουν το κύρος τους το παθαίνουν συχνά: με τον Αϊζενστάιν, με τον Μαγιακόφσκι, με τον Μπρεχτ και πολλούς πολλούς άλλους κομμουνιστές δημιουργούς. Όμως η Τριλογία του Μαξίμ είναι σημαντική όχι μόνο καλλιτεχνικά, αλλά και πολιτικά, ταξικά.

Οι σοβιετικοί δημιουργοί διερευνούν ένα ερώτημα που είχε θέσει ο Λένιν πριν από τρεις δεκαετίες, με το κλασικό έργο του «Τι να κάνουμε». Ξαναθέτουν το ζήτημα της διαλεκτικής σχέσης ανάμεσα στο αυθόρμητο εργατικό κίνημα και το ταξικά συνειδητοποιημένο εργατικό κίνημα. Δεν το θέτουν, βέβαια, με τον τρόπο των πολιτικών επιστημών, αλλά με τον τρόπο της τέχνης. Γι' αυτό και η Τριλογία του Μαξίμ βλέπεται και ξαναβλέπεται με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και σήμερα. Γιατί δεν προκαλεί μόνο αισθητική απόλαυση, όπως κάθε σπουδαίο έργο τέχνης, αλλά πυροδοτεί προβληματισμούς πάνω στο τεράστιο ζήτημα που έχει στον πυρήνα της. Το ζήτημα της σχέσης ανάμεσα στο συνειδητό και το αυθόρμητο, της σχέσης ανάμεσα στην πρωτοπορία και την πλατιά μάζα της εργατικής τάξης, ανάμεσα στο κόμμα και στην τάξη κτλ. κτλ. Ανοίγει τη συζήτηση όχι μόνο για την αναγκαιότητα να οργανωθεί η εργατική πρωτοπορία στη βάση ενός προγράμματος μετάβασης στον κομμουνισμό, δηλαδή να οργανωθεί σε ενιαίο κόμμα, αλλά και για μια σειρά άλλα ζητήματα, όπως είναι ο συνδικαλιστικός αγώνας και η σύνδεσή του με τον πολιτικό αγώνα, οι συνωμοτικές μορφές οργάνωσης, ώστε να προστατεύονται οι πρωτοπόροι εργάτες από το χαφιέδικο δίκτυο των αφεντικών, η αναγκαιότητα των ελιγμών στην ταξική πάλη κ.ά.

Παρακολουθώντας την Τριλογία του Μαξίμ μπορεί κανείς να «δει» την κοινωνική βάση της Ρωσικής Επανάστασης του 1917 και να κατανοήσει τους πολιτικούς λόγους που την κατέστησαν νικηφόρα. Η ταξική-πολιτική ωρίμανση του ανέμελου, χωρατατζή εργάτη Μαξίμ δεν ήταν μια τυχαία διαδικασία. Εγινε δυνατή χάρη στην ύπαρξη των μπολσεβίκων. Οι πολλές χιλιάδες Μαξίμ, όχι απλώς ατσαλωμένοι στο καμίνι της ταξικής πάλης, αλλά πολιτικά συνειδητοποιημένοι και προγραμματικοί όριμοι, ήταν ο καταλύτης που επέτρεψε στη Ρωσική Επανάσταση να φτάσει στο νικηφόρο Οκτώβρη.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Τα πρόσωπα αλλάζουν, οι μπίζνες παραμένουν

Η στήλη δε θυμάται στο παρελθόν πρωθυπουργό να αναφέρεται στα δρώμενα στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, κατά τη διάρκεια της ομιλίας του στο κορυφαίο καθοδηγητικό όργανο του κόμματός του. «Ολοκληρώνουμε τη διαδικασία καθάρσης στο ελληνικό ποδόσφαιρο, καθώς και όλους τους οικονομικούς ελέγχους στις αθλητικές ομοσπονδίες που εκκρεμούσαν επί μια 10ετία. Και να καταλάβουν καλά ορισμένοι ότι το κράτος, το παρακράτος των τραμπουκισμών και των εκβιασμών δεν ακουμπάει σε εμάς. Εμείς δεν πρόκειται να κάνουμε πίσω στη δεδομένη απόφασή μας να υπάρξει ένα νομοθετικό πλαίσιο και κανόνες σε αυτόν τον τόπο», είπε ο Τσίπρας στην ομιλία του στην Κεντρική Επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ, υψώνοντας τη ρομφαία της καθάρσης πάνω από τα κεφάλια των λαμόγιων στο χώρο του επαγγελματικού ποδοσφαίρου.

Δε γνωρίζουμε ποια ήταν η αντίδραση του μπάμπη-Αλέκου, ο οποίος πριν μερικές μέρες καθόταν δίπλα σε έναν από τους μεγαλοπαράγοντες που ο μικρός Αλέξης απειλεί με δυναμικές πρωτοβουλίες. Αυτό που ξέρουμε είναι ότι η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων αντέδρασε με τη φράση «σιγά, μεγάλε, μη σκίσεις το καλόν».

Το συμπέρασμα από τις δηλώσεις Τσίπρα είναι ότι οι πιθανότητες να πραγματοποιηθούν είναι από μηδενικές ως ελάχιστες. Αν πραγματικά θέλεις να υλοποιήσεις τόσο ριζικές και δυναμικές παρεμβάσεις, δεν το λες, αλλά το κάνεις. Ετοιμάζεις το νομοσχέδιο, το δίνεις για διαβούλευση, το ψηφίζεις και το εφαρμόζεις. Τόσο απλά. Αυτό όμως που θέλουν στην πραγματικότητα ο Τσίπρας και η παρέα του είναι να επιβάλουν τους δικούς τους ανθρώπους στον αθλητισμό. Με τις «εξαγγελίες» του ο Τσίπρας στέλνει μήνυμα προς τους «ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού αθλητισμού», ότι θα πρέπει να αποδεχτούν και να συνεργαστούν με τους ανθρώπους που θα υποδείξει η κυβέρνηση. Τα φράγκα και οι μπίζνες γύρω από τον αθλητισμό είναι πολλά και, ως είθισται, κάθε κυβέρνηση που σέβεται τον εαυτό της πρέπει να έχει το κουμάντο. Αν δεν το δεχτούν οι «ανιδιοτελείς εργάτες», αρκεί ένας οικονομικός έλεγχος για να βρεθούν ενώπιος ενωπίω με την τυφλή και αδέκαστη αστική δικαιοσύνη. Όπως λέει ο ποιητής: «όμορφος κόσμος, ηθικός, αγγελικά πλασμένος»...

Πάνω απ' όλα το κέρδος των χορηγών

Ραγδαίες είναι οι εξελίξεις στο σκάνδαλο διαφθοράς στο παγκόσμιο επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Μια μέρα μετά την τιμωρία του προέδρου της ΦΙΦΑ Γιόζεφ Μπλάτερ, η Επιτροπή Δεοντολογίας ανακοίνωσε ότι με την ποινή της αποβολής από το ποδόσφαιρο για 90 μέρες τιμωρούνται ο γενικός γραμματέας της ΦΙΦΑ Ζερόμ Βαλκ, ο οποίος έχει ήδη παραιτηθεί από τη θέση του, και ο πρόεδρος της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί. Εξοντωτική ήταν η ποινή για τον πρώην αντιπρόεδρο της ΦΙΦΑ Μονγκ Τζουν Τσουνγκ, που τιμωρήθηκε με ποινή αποκλεισμού από κάθε δραστηριότητα που έχει σχέση με το ποδόσφαιρο για έξι χρόνια και πρόστιμο 91.000 ευρώ, ποινή που τον αποκλείει από τις εκλογές για την προεδρία της ΦΙΦΑ στις 26 Φλεβάρη 2016.

Εκτός από τις ποινές, η Επιτροπή Δεοντολογίας της ΦΙΦΑ ανακοίνωσε ότι θα συνεδριάσει ξανά στις 20 Οκτώβρη για να συζητηθούν οι εφέσεις που θα καταθέσουν οι τιμωρημένοι και για να συζητηθεί το ενδεχόμενο αναβολής των εκλογών για την ανάδειξη του νέου προέδρου της παγκόσμιας ομοσπονδίας. Από την πλευρά του Μπλάτερ, οι δικηγόροι του τόνισαν ότι η επιτροπή βιάστηκε, αφού βάσισε την απόφασή της σε μια παρεξήγηση των πράξεων του Γενικού Εισαγγελέα της Ελβετίας, ο οποίος έχει αρχίσει την διε-

ρεύνηση της υπόθεσης, αλλά δεν έχει στοιχειοθετήσει κατηγορίες εναντίον του προέδρου της ΦΙΦΑ. Στο ίδιο μήκος κύματος και ο Πλατινί, θεωρεί ότι η διερεύνηση της υπόθεσης θα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι όλα έγιναν σωστά και θα λάμψει η αλήθεια.

Αυτό που πρέπει να σχολιάσουμε είναι ότι, παρά την απόφαση της Επιτροπής Δεοντολογίας, που τον αποβάλλει για τρεις μήνες από το ποδόσφαιρο, ο Πλατινί εμμένει στην απόφασή του να είναι υποψήφιος για την προεδρία της ΦΙΦΑ, αν και γνωρίζει ότι με τα σημερινά δεδομένα αυτό είναι αδύνατο, αφού στις 26 Οκτώβρη που λήγει η προθεσμία για την υποβολή των υποψηφιοτήτων δε θα μπορεί να είναι υποψήφιος. Από πού λοιπόν πηγάει η εμμονή του προέδρου της ΟΥΕΦΑ να είναι υποψήφιος; Είναι απλά μια προσπάθεια να τονίσει ότι είναι αθώος και να προσπαθήσει με τα στοιχεία που θα καταθέσει στην επιτροπή να αναιρεθεί η ποινή του; Ή μήπως έχει κάποιο «κρυφό χαρτί» που του επιτρέπει να είναι αισιόδοξος;

Εξετάζοντας τα μέχρι στιγμής δεδομένα, η μοναδική χαραμάδα αισιοδοξίας είναι η αναβολή των εκλογών. Ο Πλατινί ελπίζει ότι θα δοθεί παράταση στην ημερομηνία των εκλογών (άλλωστε δεν υπάρχει κάποιο αθλητικό γεγονός που να επιβάλλει την άμεση προσφυγή στις κάλπες) και

στο χρονικό διάστημα που θα έχει στη διάθεσή του θα καταφέρει να πείσει τους μεγάλους χορηγούς της ΦΙΦΑ ότι είναι η μοναδική εναλλακτική λύση. Αν πειστούν οι χορηγοί, θα προσκομίσει τα «αποδεικτικά στοιχεία» της αθωότητάς του, η Επιτροπή Δεοντολογίας θα κάνει δεκτή την έφεση που έχει καταθέσει, η «κάθαρση» στο παγκόσμιο ποδόσφαιρο θα έχει επιτευχθεί και όλα θα πάρουν το δρόμο τους. Σε διαφορετική περίπτωση οι σημερινές ηγεσίες της ΦΙΦΑ και της ΟΥΕΦΑ θα φορτωθούν το βάρος της ευθύνης, θα απομακρυνθούν από το ποδόσφαιρο και θα έρθουν νέα πρόσωπα για να ηγηθούν του παγκόσμιου ποδοσφαιρικού οικοδομήματος.

Αλλωστε, οι μπίζνες συνεχίζονται κανονικά και αυτό φαίνεται από τις ανακοινώσεις των χορηγών, που μέχρι στιγμής έχουν άρει την εμπιστοσύνη τους στα πρόσωπα που διοικούν το επαγγελματικό ποδόσφαιρο και όχι στη μπίζνα του ποδοσφαιρικού θεάματος που τους αποφέρει τεράστια κέρδη. Αν κρίνουμε μάλιστα και από τη συνεργασία τους στο θέμα έκδοσης των ανακοινώσεων και το συγχρονισμό τους στην αντιμετώπιση του σκανδάλου, όλα δείχνουν ότι υπάρχει μια συμφωνία μεταξύ τους για το χειρισμό του θέματος. Μένει να δούμε πού θα καθίσει η μπίλια. Πλατινί, που τον γνωρίζουν και θα είναι «δεμένος χειροπόδαρα» στις απαιτήσεις τους, ή κάποιος νέος και άφθαρτος, για να δείξουν στο πόπολο ότι έγινε η «κάθαρση»; Η απάντηση σε μερικές μέρες, που θα συνεδριάσει εκ νέου η Επιτροπή Δεοντολογίας της ΦΙΦΑ.

Κλείνοντας, πρέπει να τονίσουμε ότι η όποια λύση που θα επιβάλουν οι χορηγοί δε θα έχει στόχο την εξυγίανση του επαγγελματικού ποδοσφαίρου και την πάταξη της διαφθοράς, αλλά την επιβολή και την τήρηση των αναγκών «κανόνων» που θα τους εξασφαλίζουν το μέγιστο κέρδος.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΣΤΕΦΑΝ ΜΠΡΙΖΕ

Ο νόμος της αγοράς

Ο Τιερί μένει άνεργος, ύστερα από είκοσι χρόνια δουλειάς σ' ένα εργοστάσιο. Τον παρακολουθούμε να ψάχνει για δουλειά, προκειμένου να ζήσει ο ίδιος και η οικογένειά του. Βιώνει βία και ταπείνωση, ως επακόλουθα της ανεργίας, και προσπαθεί να σταθεί, ενώ ουσιαστικά του παίρνουν τη γη κάτω από τα πόδια.

Ο Μπριζέ έφτιαξε έναν ήρωα, τον οποίο συναντάμε κάθε μέρα. Ένας εργάτης, που μένει άνεργος, πηγαίνει στον αντίστοιχο ΟΑΕΔ, του κάνουν μαθήματα πώς να συντάσσει το βιογραφικό του και πώς να στήνεται στις συνεντεύξεις και είναι διατεθειμένος να κάνει σχεδόν τα πάντα, προκειμένου να βρει μια δουλειά. Όταν τη βρίσκει, υποφέρει ξανά. Σκευοριτίζει σε πολυκατάστημα. Κυνηγάει όσους προσπαθούν να κλέψουν. Τι γίνεται όμως, όταν καμιά φορά αυτοί είναι κάποιοι συνάδελφοί του;

Ο σκηνοθέτης επέλεξε για πρωταγωνιστή του τον Βινσέν Λιντόν, με τον οποίο έχουν συνεργαστεί ξανά στο παρελθόν. Οι υπόλοιποι ρόλοι κρατούνται από ερασιτέχνες. Τους διάλεξε με βάση το επάγγελμά τους, ως επί το πλείστον για να βρίσκονται σε οικείο περιβάλλον. Το πείραμα αυτό πέτυχε. Ο Λιντόν δίνει μια τρομερή ερμηνεία σε συνδυασμό με τους υπόλοιπους ηθοποιούς. Μέσω της φωτογραφίας, των ερμηνειών και όλων των άλλων επιμέρους στοιχείων της ταινίας, αναδύεται μια συνεχής αγωνία και μια βαθιά θλίψη.

ΠΑΟΛΟ ΣΟΡΕΝΤΙΝΟ

Νιότη

Πρόκειται για την τελευταία ταινία του ιταλού σκηνοθέτη, μετά την «Τέλεια Ομορφιά», που του είχε χάρισει Οσκαρ Ξερόγλωσσης Ταινίας. Δύο φίλοι κοντά στα ογδόντα (ο Μάικλ Κέιν κι ο Χάρβεϊ Καϊτέλ), διάσημος συνθέτης ο ένας διάσημος σκηνοθέτης ο άλλος, παραθερίζουν σε ένα υπερπολυτελές θέρετρο στις Αλπεις. Ο πρώ-

τος σχεδιάζει να αποσυρθεί, παρά το γεγονός ότι η Βασίλισσα Ελισάβετ παρακαλά για ένα κονσέρτο του πιο γνωστού έργου του... Ο δεύτερος προσπαθεί να τελειώσει το σενάριο μιας ταινίας, η οποία θα αποτελέσει την πολιτιστική κληρονομιά του.

Ο Σορεντίνο επανέρχεται στο ζήτημα του χρόνου. Και σε αυτή του την ταινία η έννοια του χρόνου έχει πρωταγωνιστικό ρόλο. Με τρόπο βαθιά ανθρώπινο, τότε εκουσίως κιτς και πότε καλαίσθητο, αλλά πάντα με τρομερό χιούμορ και χωρίς το βάρος βαρύδουπων φιλοσοφικών αναζητήσεων, ο σκηνοθέτης πλησιάζει εκείνο το σημείο που ο χρόνος μοιάζει πιο πεπερασμένος από ποτέ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΟΥΤΣΑΦΤΗΣ

Αρκαδία Χαίρε

Με την κάμερά του παρά πόδας, ο Φίλιππος Κουτσαφτής ταξιδεύει στην καρδιά της Πελοποννήσου, την Αρκαδία. Χρόνια πολλά μετά την «Αγέλαστο Πέτρα» του, επιλέγει έναν άλλο τόπο να περιηγηθεί: πλούσιο σε ιστορία, γεμάτο αρχαίους μύθους και παραδοσιακές δοξασίες.

Et in Arcadia ego, μας λέει ο Νικόλα Πουσέν στο διάσημο πίνακά του. Ο Φίλιππος Κουτσαφτής επισκέπτεται αυτόν τον τόπο, τον οποίο η ρομαντική Δύση θεωρούσε ως τον επίγειο παράδεισο, το

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Πολυφτωχοποίηση

Que viva Filistinia!

Sorry about one million dollars, folks

Φόροι, φόροι, καρποφόροι, ουδαμώς... ελπιδοφόροι

Πόθεν (δεν) έσχες

1.500.000 άνεργοι έχουν (λεφτά) να χτυπάνε εισιτήριο; (δεν ξεχνάμε τη δολοφονία του Θ. Καναούτη!)

Σύνταξη: να συν-ταχθεί η εργατική τάξη

► Πάλι τις πίτσες με τις βίρτσες κάποιος αναλαμβάνει να συγκρίνει: αυτή τη φορά είναι ο συντάκτης των «ΝΕΩΝ» Δ. Ν. Μανιάτης (10-11/10/15, Βιβλιοδρόμιο, σελ. 3). Ονομάζει το ΕΑΜ «πρώτη φορά Αριστερά» της εποχής εκείνης (σ.σ.: το 1944) διαπράττοντας μια αυθαιρεσία ολκής. Μάλιστα απευθύνεται στον αναγνώστη για να τον κάνει «συμμέτοχο» αυτής της άκυρης εξίσωσης με την ερώτηση «Ζας θυμίζει κάτι;». Πάντως η προσπάθεια ταύτισης ΕΑΜ και Σύριζα μόνο με έναν «άξιο μισθό» εξηγείται...

► Εξαιρείται η Εκκλησία από τα capital controls (μα πώς; αφού δεν έχει - έτσι δεν διατείνεται; - η Εκκλησία, ζει «βίον λιτόν και απέριτον»...).

► Τρόμος πάνω από την πόλη ή «Ο τρόμος διχάζει την Ιερουσαλήμ»: νίπτει τας χείρας της η efsyn.gr, 13/10/15, λες και τα πρόσφατα περιστατικά δεν έχουν πίσω τους μια ιστορία 67 ετών δώξεων και συστηματικής εξόντωσης των Παλαιστινίων.

► Ολως περιέργως οι δυνάμεις καταστολής είχαν «εξαφανιστεί» πριν την διπλή δολοφονική έκρηξη στην Αγκυρα...

► Η Δέλτα διαλύθηκε. Παραμένει, βεβαίως-βεβαίως, εντός των ΜΑΤ. (1η, 2η, νιοστή φορά συριζανέλεια...).

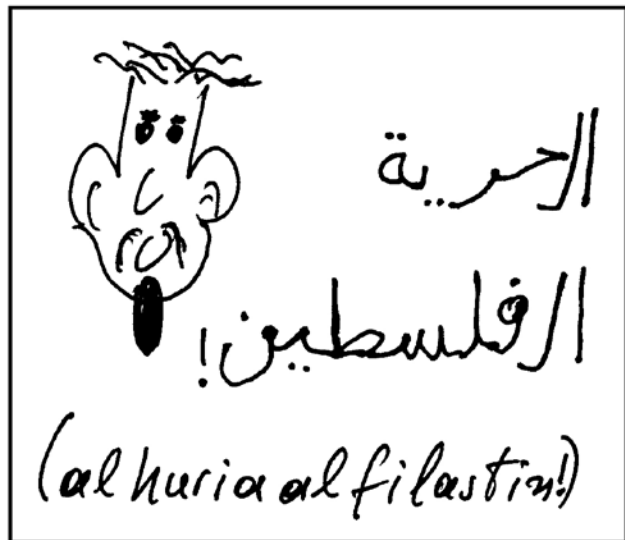
► Δέλτα, όπως δολοφόνοι...

► Για τον τριπλό βιασμό αγίος Πα-τέρας ο Ανθιμος...

► «Κατάκτηση της πλειοψηφίας της εργατικής τάξης σημαίνει να ξέρεις κάθε φορά το συσχετισμό και τη συγκεκριμένη διάταξη των δυνάμεων μέσα στην τάξη αυτή καθώς και τις σχέσεις της προς τις άλλες τάξεις. Ποιες πόλεις είναι οι πιο σημαντικές στρατηγικά - ταχτικά. Το ίδιο, ποια μεγάλα εργοστάσια και επιχειρήσεις, ποιοι εργατο-υπαλληλικοί κλάδοι. Να ξέρεις,

μέρος από όπου εκδιώχτηκε ο Αδάμ και η Εύα. Και ακόμα πιο πριν στους αιώνες, θεωρούνταν η γη του θεού Πάνα. Ενας τόπος που διαχρονικά διακατέχεται από την έννοια του ιερού, αλλά δεμένη με τη φύση, μας εκμυστηρεύεται ο σκηνοθέτης.

Με έντονο λυρισμό, με αποπληκτική ειλικρίνεια απέναντι στο υλικό του και διάθεση νοσταλγική, ο Κουτσαφτής μας παρουσιάζει την Αρκαδία μέσα από τα δικά του μάτια.

Λιχάρδος • Τερντοκαρδος

τόσο ποια είναι κάθε φορά η δύναμη η δική μας και ποια των ψεφτοδημοκρατών, των ψεφτοσοσιαλιστών ρεφορμιστών... στις πόλεις και στους κλάδους αυτούς ειδικά όσο και ποια σ' όλη τη χώρα - κατά πόλη, κλάδο, περιοχή - πιο γενικά. Τι αλλαγές έχουμε κάθε φορά. Πού πρέπει κάθε φορά να συγκεντρώνουμε την προσοχή μας και ποιες ανακατατάξεις και αναδιατάξεις δυνάμεων και στελεχών πρέπει κάθε φορά να πραγματοποιούμε».

► Δέλτα: κάτι σαν τις βάσεις που φεύγουν μένοντας και μένουν φεύγοντας.

► Κουζινομάχαιρο: επίκαιρο στην Παλαιστίνη και τον Χ. Μύλλερ.

► Des livres, pas de flicks!

► Τρίωρο το γεύμα Ιερώνυμου-Τσίπρα: σε εποχή κρίσης στενάζουν οι μασέλες...

► Λόγος «αγανακτισμένου» (και ό,τι θέλει να κρύψει μέσα του) το γραπτό του Δ. Δημητριάδη «Το βδέλυγμα», στην LIFO της 30/9/15.

► Οι καπιταλιστές τα μόνους

και οι εργαζόμενοι τους πόνους.

► Η Ζωή (αυτή του χρέους), η Ζωίτσα (αυτή του δικηγόρου), η ζωή μας (αυτή που καίνε).

► Ανεβαίνουν οι τόνοι (αντιπαράθεσης) στη ΝουΔου: χιλιόγραμμα, όχι παίξε-γέλασε.

► Εμέναν η αγάπη μου εν όπας τ' αερούδιν / σηκώνεται κάθε τσιμπίν / 'πού κλώνω ως κλωνούδιν. / Εμέναν η αγάπη μου λαλώ σου εν τελειώνει / εν ιξηλείβκεται ποτέ / κρούζω την τζι εν κλειώννει.

► Εκεί π' αρχίζει η δημοσιά / τελεύουν όλ' οι δρόμοι.

► Στην άκρη της πλατείας / η αύρα της νύχτας χτενίζει τα μαλλιά του / στο κεφάλι της μάνιας του / σαλεύουν, χτενίζουν, κοιμούνται... / Τα λάβαρα στην πλατεία / ένα μπουστάνι από φώτα κι αναμνήσεις / και τα μάτια του / στα μαλλιά της μάνιας του, δυο αστέρια / δυο ψαλμοί / δυο πηγές του μέλλοντος... («Παιδί στην πλατεία του Μπατελμεσάν», Σαάντι Ιούσεφ, από την ανθολογία «Εξη νεοάραβες ποιητές», 1980).

► Κι από τις κόχες των παραθύρων / κι από τα μάτια σου / δραπετεύουν φοβισμένες δροσοσταλίδες.

► Στο είπα θα στον σφύριζα / γιατί με λένε σύριζα.

► Ν.Δ.: Αρχή δια εκλογές.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Δεν ξέρουμε σε τι ακριβώς αναφέρονται οι «Αναρχικοί για την Κοινωνική Απελευθέρωση» που υπογράφουν την αφίσα, πάντως ο Μπακούνιν σίγουρα δεν είχε «προφητέψει» ότι κάποια στιγμή θα υπήρχε στην Ελλάδα κάποιος ΣΥΡΙΖΑ και ότι οι οπαδοί του (του Μπακούνιν, όχι του ΣΥΡΙΖΑ) θα έσπευδαν σε μαζική κλίμακα να τον ψηφίσουν με

τη λογική του μικρότερου κακού. 'Η ότι θα έτρωγαν τη «φόλα» ενός εμφανώς κάλπικου δημοψηφίσματος και θα έσπευδαν να συνταχθούν με το «Οχι», το οποίο καθοδηγούσε ο ίδιος ΣΥΡΙΖΑ, όντας ήδη αποφασισμένος να μετατρέψει το «Οχι» σε «Ναι σε όλα». Καθαρά εσωτερικής στόχευσης είναι η αφίσα. Σ' αυτή τη μερίδα αναρχικών απευθύνεται, θυμίζοντάς τους τον Μπακούνιν. Ως προς αυτό δεν μας πέφτει λόγος. Ενα σχόλιο μόνο θα θέλαμε να κάνουμε. Χωρίς ίχνος κακεντρέχειας. Στα κείμενα των διάφορων ομάδων του αναρχικού χώρου διαβάζεις συνέχεια: «οι αριστεροί», «οι κομμουνιστές», «οι μαρξιστές». Σ' αυτές τις γενικές ενότητες στοιβάζονται αδιακρίτως -και με περιφρονητικό τρόπο- επαναστάτες και ρεφορμιστές, συνεπείς μαρξιστές και αναθεωρητές. Λες και είναι το ίδιο η «Κόντρα», ας πούμε, και ο ΣΥΡΙΖΑ. Λες και τα ράσα κάνουν τον παπά. Λες και η αναφορά στον Μαρξ είναι ίδια στο στόμα ή στα γραφτά ενός συριζαίου ή ενός στελέχους του Περισού και στις στήλες της «Κόντρας». Εμείς τώρα τι πρέπει να κάνουμε; Να ταυτίζουμε τους αναρχικούς με τον ΣΥΡΙΖΑ; Δε θα το κάνουμε ποτέ, γιατί έχουμε διδαχθεί δύο πράγματα. Πρώτο, πως πρέπει κάθε πολιτικό ρεύμα να το κρίνεις αυτοτελώς και όχι ανάγοντάς το σε μια ενότητα ανόμοιων, διαφορετικών και αντιτιθέμενων ρευμάτων. Δεύτερο, πως δεν πρέπει να κρίνεις τα πολιτικά ρεύματα από τη λαμπρή στολή που φορούν, αλλά από την ουσία της πολιτικής που ακολουθούν. Όπως λοιπόν όσοι αναφέρονται στον Μαρξ και στον μαρξισμό, στον Λένιν και τον λενινισμό δεν είναι ίδιοι, έτσι και όσοι αναφέρονται στον Μπακούνιν και στον αναρχισμό επίσης δεν είναι ίδιοι. Η ανάδειξη του ΣΥΡΙΖΑ σε κόμμα εξουσίας επέδρασε καταλυτικά, βγάζοντας στην επιφάνεια αυτό που ήδη υπήρχε (άλλο αν κάποιος το κάλυπταν και κάποιοι άλλοι έκαναν πως δεν το έβλεπαν).

◆ Λαμπρό δείγμα κιτρινισμού από την εφημερίδα που κάτω από το λογότυπό της έχει ακόμα το μότο «Για την κομμουνιστική ανανέωση, για το σοσιαλισμό». Βλέπει κανείς τους δανειστές να πιέζουν; Ούτε η κυβέρνηση δεν ισχυρίζεται κάτι τέτοιο. Εδώ ο Σόιμπλε επιπλήττει εκείνους που λένε πως η ελληνική κυβέρνηση καθυστερεί να εφαρμόσει τα συμφωνηθέντα. Και η κυβέρνηση σε τι ακριβώς πρέπει να επιμείνει, όπως της υποδεικνύει (με κόκκι-

λέξη «επιμείνει») η συντρόφισσα «Εποχή»; Όπως διαβάζουμε κάτω από τον κύριο τίτλο της κιτρινοφυλλάδας, «η κυβέρνηση πρέπει να επιμείνει σε μια γραμμή διαπραγμάτευσης, που θα ορίζει γραμμή αντίστασης (σ.σ. sic!) και θα επιχειρεί να αποτρέψει τις απαιτήσεις των δανειστών. Είναι η μόνη γραμμή πλεύσης που κρατά ζωντανή τη σχέση με τα λαϊκά στρώματα, τα οποία την εξέλεξαν και ενεργό τη στήριξη της στις δύσκολες καμπές που έρχονται». Αρκετοί αναρωτιούνται (καλοπροαίρετα), πώς είναι δυνατόν πολιτικά ρεύματα, που στο παρελθόν χαρακτηρίζονταν από κάποια κοινωνική ευαισθησία, να συμπεριφέρονται με τόσο αισχρό τρόπο. Αν κοιτάζουμε στην Ιστορία, όμως, θα δούμε πως η συμπεριφορά των συριζαίων δεν είναι πρωτοεμφανιζόμενο φαινόμενο. Οι οπορτουνιστές κάθε εποχής, μόλις έφταναν στη βρύση της αστικής εξουσίας, άρχιζαν να ρουφάνε με λαιμαργία το νερό, μη διστάζοντας μπροστά στα πιο φριχτά κοινωνικά εγκλήματα. Οι γερμανοί σοσιαλδημοκράτες δε δίστασαν ν' αντιμετωπίσουν τους εργάτες με τα φασιστικά Freicorps. Δε δίστασαν να δολοφονήσουν τη Λούξεμπουργκ και τον Λίμπκνεχτ. Γιατί να διστάσει στον κιτρινισμό η «Εποχή»; Να υποτιμήσει τα καλά και τις απολαβές της εξουσίας;

Παλαιστίνη

Ηρωική αντίσταση στη σιωνιστική κατοχή

Ενα από τα πιο ισχυρά όπλα του παλαιστινιακού λαού ενάντια στο Ισραήλ κατά τη διάρκεια της δεύτερης Ιντιφάντα ήταν οι βομβιστές αυτοκτονίας. Δεκάδες νέοι και νέες, ζωσμένοι με εκρηκτικά, πολλές φορές αυτοσχέδια, ανατινάζονταν μέσα στο Ισραήλ. Περισσότεροι από 1.000 Ισραηλινοί σκοτώθηκαν απ' αυτές τις επιθέσεις. Ο τρόμος και η ανασφάλεια απλώθηκαν στην επικράτεια του εχθρού.

Η απάντηση των σιωνιστών ήταν να χτίσουν το τιμεντένιο τείχος κατά μήκος των συνόρων του Ισραήλ με τη Δυτική Οχθη και να γεμίσουν με σημεία ελέγχου τους δρόμους πρόσβασης στο Ισραήλ, καθεστώς που υφίσταται μέχρι σήμερα. Προσπάθησαν να κλείσουν τους Παλαιστίνιους της Δυτικής Οχθης σε μια τεράστια φυλακή, με δεσμοφύλακες τους πραιτωριανούς του Μαχμούντ Αμπάς και με δικαίωμα των κατακτητών να εισβάλλουν όποτε θέλουν και να διαπράττουν εγκλήματα κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση.

Η βάρβαρη καταστολή των δυνάμεων κατοχής, όμως, δεν κατάφερε να κάμψει την αποφασιστικότητα και την ευρηματικότητα των αγωνιστών του παλαιστινιακού λαού. Τη θέση των εκρηκτικών που δεν μπορούν να περάσουν από τα στρατιωτικά σημεία ελέγχου πήραν τα μαχαίρια, που αποτελούν πλέον το σήμα κατατεθέν της τωρινής εξέγερσης στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Καθημερινές είναι οι επιθέσεις με μαχαίρι εναντίον Ισραηλινών και εποίκων από παλαιστίνιους αγωνιστές ακόμα και μέσα στο Ισραήλ. Σε μια σειρά επιθέσεις στο Ισραήλ και στην Ανατολική Ιερουσαλήμ την Τρίτη 13 Οκτώβρη σκοτώθηκαν τρεις ισραηλινοί και τραυματίστηκαν 27. Δυο οπλισμένοι Παλαιστίνιοι, ο ένας με μαχαίρι

και ο άλλος με πιστόλι, μπήκαν σε λεωφορείο και άνοιξαν πυρ σκοτώνοντας δύο και τραυματίζοντας σοβαρά επτά Ισραηλινούς. Στη Δυτική Ιερουσαλήμ, Παλαιστίνιος έριξε το αμάξι του σε στάση λεωφορείου, σκοτώνοντας έναν και τραυματίζοντας τέσσερις Ισραηλινούς. Στη συνέχεια, βγήκε από το αυτοκίνητο και επιτέθηκε σε περαστικούς με μαχαίρι, μέχρι να πέσει νεκρός από τα πυρά ισραηλινού μπάτσου.

Οι επιθέσεις της Τρίτης ανεβάζουν τον αριθμό των νεκρών Ισραηλινών σε επτά, ενώ οι Παλαιστίνιοι που έχουν πέσει νεκροί από ισραηλινά πυρά φτάνουν τους 30 από την αρχή του μήνα. Στις ολοένα αυξανόμενες συγκρούσεις μεταξύ νεολαίων και σιωνιστών έχουν τραυματιστεί περίπου 2.000 Παλαιστίνιοι, σύμφωνα με το υπουργείο Υγείας της Παλαιστινιακής Αρχής. Από τους τραυματίες, 350 έχουν πληγές από σφαίρες και 650 από σφαίρες καουτσούκ, ενώ οι υπόλοιποι αντιμετωπίζουν αναπνευστικά προβλήματα από το χημικό πόλεμο με ασφυξιογόνα που χρησιμοποιούν οι σιωνιστικές δυνάμεις καταστολής. Μεταξύ των τραυματιών υπάρχουν 40 γυναίκες και 200 παιδιά, από τα οποία τα 90 έχουν τραυματιστεί από κανονικές σφαίρες.

Οι Παλαιστίνιες συμμετέχουν μαζικά στις συγκρούσεις και στις διαδηλώσεις, δείχνοντας ότι γυναίκες και άνδρες είναι ίσοι στον αγώνα για την απελευθέρωση. Η εξέγερση κλιμακώνεται και οι διαδηλώσεις ενάντια στη σιωνιστική κατοχή έχουν πλέον εξαπλωθεί και στα παλαιστινιακά εδάφη του '48, στη Χάιφα και στη Γιάφα δίπλα στο Τελ Αβίβ, επιτείνοντας το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκονται οι σιωνιστές, καθώς βλέπουν ότι η αιματηρή καταστολή έχει τα αντίθετα από τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα.

Οι φλόγες της εξέγερσης έχουν φτάσει και στη Γάζα, όπου οι ελεύθεροι πολιορκημένοι επιχειρούν να περάσουν τη συνριοιογραμμή με το σιωνιστικό μόρφωμα. Στις διαδηλώσεις στα σύνορα, οι ισραηλινοί στρατιώτες απάντησαν στις πέτρες των παλαιστίνιων νεολαίων με αληθινά πυρά στο ψαχνό, σκοτώνοντας επτά σε λίγα λεπτά της ώρας. Οι νεκροί στη Γάζα έχουν ήδη φτάσει τους έντεκα, ενώ οι τραυματίες είναι δεκάδες.

Προκειμένου να καταστείλει την εξέγερση, το Ισραήλ έχει εξαπολύσει ένα όργιο τρομοκρατίας και συλλήψεων στη Δυτική Οχθη και την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Οι συλληφθέντες Παλαιστίνιοι από την αρχή του Οκτώβρη έχουν ξεπεράσει τους 400, ενώ παράλληλα οι σιωνιστές ισχυροποιούν το νομικό πλαίσιο καταστολής των διαδηλώσεων φτάνοντας στα άκρα. Πλέον θα κατεδραφίζονται τα σπίτια όλων όσων συλλαμβάνονται για πράξεις αντίστασης ενάντια στους σιωνιστές και όχι μόνο αυτών που κατηγορούνται για «τρομοκρατικές» πράξεις. Η παρουσία των συλληφθέντων ή δολοφονημένων Παλαιστίνιων θα κατάσχετα, ενώ όσοι συλλαμβάνονται και έχουν άδεια παραμονής στο Ισραήλ αυτομάτως τη χάνουν. Η κατώτερη ποινή φυλάκισης για όσους συλλαμβάνονται για πετροπόλεμο είναι τα τέσσερα χρόνια.

Ξεπερνώντας κάθε όριο ανηθικότητας, οι σιωνιστές αρνούνται να παραδώσουν τα σώματα των δολοφονημένων Παλαιστίνιων στις οικογένειες τους για να τα κηδέψουν, γιατί οι κηδείες, παρά τα σκληρά μέτρα καταστολής, μετατρέπονται σε ογκώδεις αντικατοχικές διαδηλώσεις, που καταλήγουν σε σφοδρές συγκρούσεις με τον ισραηλινό στρατό. Η κυβέρνηση Νετανιάχου αποφάσι-

σε να αυξήσει τις δυνάμεις καταστολής, να τοποθετήσει 300 φρουρούς στα μέσα μαζικής μεταφοράς της Ιερουσαλήμ και να τοποθετήσει εκατοντάδες στρατιώτες κατά μήκος του Τείχους στη Δυτική Οχθη. Την Τετάρτη 14 Οκτώβρη, ισραηλινοί μπάτσοι κύκλωσαν τις παλαιστινιακές συνοικίες της Ανατολικής Ιερουσαλήμ στήνοντας σημεία ελέγχου στις εισόδους τους και συλλαμβάνοντας χωρίς λόγο δεκάδες παλαιστίνιους νεολαίους.

Ο Νετανιάχου ανακοίνωσε ότι προτίθεται να θέσει εκτός νόμου την οργάνωση Ισλαμικό Κίνημα, που είναι υπεύθυνη για τη λειτουργία του τεμένους Αλ Ακσα, ενώ την Κυριακή 11 Οκτώβρη ζήτησε την άρση της βουλευτικής ασυλίας της Παλαιστίνιας, μέλους της ισραηλινής Κνεσέτ, Χανίν Ζοάμπι, επειδή έκανε δήλωση υποστήριξης της λαϊκής εξέγερσης.

Εκπρόσωπος της Τζιχάντ στη Γάζα δήλωσε ότι η Αντίσταση δε θ' αφήσει μόνο του τον παλαιστινιακό λαό στη Δυτική Οχθη και στη Γάζα απέναντι στο σιωνιστή εχθρό, επιλέγοντας τη σωστή στιγμή για να χτυπήσει, ενώ την Παρασκευή 9 Οκτώβρη ο Ισμαήλ Χανίγια, ηγετικό στέλεχος της Χαμάς, κήρυξε την έναρξη νέας Ιντιφάντα και κάλεσε τον παλαιστινιακό λαό να την ενισχύσει και να τη μαζικοποιήσει. Στέλεχος των Ταξιαρχιών Αλ Νάσερ Σαλάχ Αλ Ντιν δήλωσε ότι οι μαχητές τους είναι έτοιμοι να ανταποκριθούν σε περίπτωση κλιμάκωσης με τους σιωνιστές. Στις διαδηλώσεις που ακολούθησαν μετά τις κηδείες των επτά νέων που εκτελέστηκαν εν ψυχρώ από τους σιωνιστές κοντά στα σύνορα Γάζας-Ισραήλ συμμετείχαν εκατοντάδες ένοπλοι μαχητές από όλες τις οργανώσεις της Αντίστασης φέροντας πλήρη εξάρτηση.

βαθύ κόκκινο

Προκλήσεις

Η είδηση έτυχε εξαιρετικής προβολής από τα ΜΜΕ. Οι τίτλοι είχαν την ποικιλία που επιβάλλει το στίλ του κάθε Μέσου, αλλά η φράση «το γιγαντιαίο μπριάμ» ήταν κοινή σε όλους. Στην πλατεία Κοτζιά, στο πλαίσιο κάποιας διεθνούς καμπάνιας που έχει τίτλο «Feeding the 5.000», εθελοντές καθάρισαν ένα τόνο λαχανικά που υποτίθεται ότι δε θα μπορούσαν ποτέ να βγουν στην αγορά, λόγω κακού σχήματος, και κάποιοι σεφ έφτιαξαν ένα μπριάμ για 5.000 άτομα και ισάριθμες (!) μερίδες φρουτοσαλάτας.

Μαζεύτηκαν εκεί οι «κυρίες της καλής κοινωνίας» που στήριζαν το event, μαζεύτηκε και άφθονη φτωχολογία, που εν ριπή οφθαλμού εξαφάνισε όλες τις μερίδες του σούπερ-μπριάμ.

Ποιο ήταν το μήνυμα; Θα μπορούσαμε να ταϊσουμε τους φτωχούς, αν δεν πετάγαμε τα προϊόντα με άσχημη όψη. Επομένως, η φτώχεια δεν είναι ένα σύμπτωμα της κρίσης του καπιταλισμού, αλλά ένα σύμπτωμα της... λαιμαργίας εκείνων που έχουν ακόμα να φάνε. Οπως η καμπάνια «Feeding the 5.000» κατάφερε σε μια μέρα να ταϊσει (σιγά το τάισμα, αλλά ας μην μείνουμε σ' αυτό) 5.000 νοματαίους, έτσι θα μπορούσαμε, χρησιμοποιώντας τα περισσεύματα που πετάμε, να εξαφανίσουμε την πείνα. Λίγη καλή θέληση χρειάζεται...

Από τη μικρή εμπειρία του σε επισκέψεις σε λαϊκές αγορές ο γράφων έχει διαπιστώσει ότι σε πολλούς πάγκους πωλούνται «κακομούτσουνα» ζαρζαβατικά, σε τιμές χαμηλότερες από τ' άλλα. Πιθανόν το μέγεθος της σπατάλης για το οποίο μιλούν οι «κυρίες της καλής κοινωνίας» να είναι σημαντικά μικρότερο. Ποιος όμως ευθύνεται για την όποια σπατάλη; Οχι βέβαια ο αγρότης παραγωγός, αλλά ο χοντρέμπορος. Ο αγρότης έχει χασούρα, καθώς ένα τμήμα της παραγωγής του δεν πουλιέται, ενώ ο χοντρέμπορος επιβάλλει τους όρους του αδάπανα (μάλλον με μικρότερη δαπάνη κατά τη διαλογή, τυποποίηση, συσκευασία και μεταφορά).

Πάει πολύ, αυτοί που συνεχώς οικτρίζουν τους αγρότες επειδή -όπως λένε- δεν παράγουν ποιοτικά προϊόντα και δε χρησιμοποιούν ευρέως την τυποποίηση (στην οποία το σχήμα και το μέγεθος έχουν καθοριστική σημασία) τώρα να μιλούν για σπατάλη που θα μπορούσε δήθεν ν' αντιμετωπίσει το πρόβλημα της φτώχειας.

Από την άλλη, το δημόσιο σόου της «καλής κοινωνίας» προϋποθέτει τους φτωχούς ως κομπάρσους. Χωρίς την παρέλαση των πεινασμένων, που στριμώχνονται για ένα πιάτο μπριάμ κι ένα κυπελλάκι με ψιλοκομμένα φρούτα, πώς θα έκαναν επίδειξη ευαισθησίας; Οι εικόνες που μετέδωσαν τα κανάλια ήταν συγκλονιστικές. Από τη μια εξαθλιωμένοι άνθρωποι που έθαψαν την αξιοπρέπεια τους και έγιναν θέαμα για ένα πιάτο δεύτερης κατηγορίας φαγητό και από την άλλη κάτι κολοπετωμένες «μαντάμες» που κράδαιναν στραβά καρότα για να δείξουν πως μ' αυτά έγινε το σούπερ-μπριάμ.

Το μπριάμ είναι ίδιο, είτε ίσια είναι τα καρότα, οι μελιτζάνες, οι πιπεριές, τα κολοκυθάκια και οι πατάτες είτε στραβά. Εκείνοι που δεν έχουν να φάνε ούτε μπριάμ, ούτε σταφύλι, ούτε πεπόνι δεν κοιτάζουν το σχήμα, κοιτάζουν την άδεια τσέπη τους. Για να μπορούν οι άνθρωποι να σιτίζονται θα πρέπει να μπορούν να πωλούν την εργατική τους δύναμη στο κεφάλαιο, ανταλλάσσοντάς την με μέσα συντήρησης, δικά τους και της οικογένειάς τους. Ο καπιταλισμός, όμως, τους αρνείται ακόμη και αυτό το «δικαίωμα». Σε συνθήκες κρίσης, το μέγιστο κέρδος βγαίνει με πολύ λιγότερους μισθωτούς σκλάβους, οι οποίοι υφίστανται απείρως μεγαλύτερη εκμετάλλευση.

Πάνω σ' αυτή τη βάρβαρη πραγματικότητα έρχονται οι «φιλάνθρωποι» να σπάσουν την ανία τους, οργανώνοντας «events» σαν κι αυτό της πλατείας Κοτζιά. Σημάδι των καιρών κι αυτό. Δείγμα -αν το δούμε από μια άλλη σκοπιά- της αδυναμίας της εργατικής τάξης ν' αντισταθεί αποτελεσματικά και να βάλει αυτή τη σφραγίδα της στις εξελίξεις.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηπλιάς 5, Μεταμόρφωση